

28.2.2007

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

4 – 2007**Kokousaika: 28.2.2007 klo 18.00 – 23.01****Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20**

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

44 §	4
Esityslistan asia nro 3	4
LAUSUNTO KUNTAJAKOSELVITTÄJÄN ESITYKSESTÄ VANTAAN	4
KAUPUNGIN JA SIPOON KUNNAN ERÄIDEN OSIEN LIITTÄMISEKSI	4
HELSINGIN KAUPUNKIIN JA ESITYKSESTÄ TEHDYISTÄ HUOMAUTUK-	4
SISTA	4
Ledamoten Johansson	4
Valtuutettu Hakanen	7
Ledamoten Dahlberg	9
Valtuutettu Kalima	9
Ledamoten Johansson (replik)	11
Ledamoten Dahlberg (replik)	11
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	12
Valtuutettu Anttila	12
Valtuutettu Lipponen	13
Ledamoten Björnberg-Enckell	14
Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Vapaavuori	15
Valtuutettu Hakanen	16
Ledamoten Johansson (replik)	18
Valtuutettu Kalima (vastauspuheenvuoro)	19
Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)	19
Valtuutettu Soininvaara	20
Ledamoten Björnberg-Enckell (replik)	21
Valtuutettu Donner	21
Valtuutettu Bryggare	22
Valtuutettu Hakanen	23

28.2.2007

46 §	23
Esityslistan asia nro 5	23
VUODEN 2008 TALOUSARVIOEHDOTUKSEN VALMISTELUA KOSKEVA	24
LÄHETEKESKUSTELU	24
Valtuutettu Rihtniemi	24
Valtuutettu Kalima	28
Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu	33
Valtuutettu Aarnipuu	37
Ledamoten Dahlberg	41
Valtuutettu Molander	45
Valtuutettu Ebeling	50
Valtuutettu Sademies	52
Valtuutettu Hakanen	53
Valtuutettu Arhinmäki	58
Valtuutettu Anttila	61
Valtuutettu Ingervo	63
Valtuutettu Mäki	66
Valtuutettu Moisio	68
Valtuutettu Puhakka	69
Valtuutettu Koskinen	71
Valtuutettu Lehtola	73
Valtuutettu Asko-Seljavaara	75
Valtuutettu Kantola	76
Valtuutettu Gartz	78
Valtuutettu Enroth	79
Valtuutettu Hellström	81
Valtuutettu Sinnemäki	83
Ledamoten Johansson	85
Valtuutettu Sarkomaa	87
Valtuutettu Karhuvaara	89
Valtuutettu Nurmela	91
Valtuutettu Sydänmaa	93
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	94
Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	96
Valtuutettu Peltokorpi	98
Valtuutettu Luukkainen	100
Valtuutettu Karu	101
47 §	101
Esityslistan asia nro 6	101
HERMANNIN TONTIN 21007/1 JA KORTTELIN 21015 SEKÄ KATUALUEEN	101
ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11481)	101

28.2.2007

Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen	101
Valtuutettu Hellström	101
Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	102
Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen	102
Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	103
Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen	103
48 §	103
Esityslistan asia nro 7	103
KONALAN KORTTELIN 32033, TONTTIEN 32034/1 JA 6 SEKÄ KORTTE- LEIDEN 32035 JA 32037 YM. ALUEIDEN (KONALAN KESKUSTA JA HARTWALLIN ALUE) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11558)	103
Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen	103
55 §	104
Esityslistan asia nro 14	104
ERON MYÖNTÄMINEN TIETOKESKUKSEN JOHTAJALLE JA VIRAN TÄYTTÄMINEN	104
Ledamoten Åhman	104

28.2.2007

44 §

Esityslistan asia nro 3

LAUSUNTO KUNTAJAKOSELVITTÄJÄN ESITYKSESTÄ VANTAAN
KAUPUNGIN JA SIPOON KUNNAN ERÄIDEN OSIEN LIITTÄMISEKSI
HELSINGIN KAUPUNKIIN JA ESITYKSESTÄ TEHDYISTÄ HUOMAUTUK-
SISTA

Ledamoten Johansson

Arvoisa rouva puheenjohtaja. Fru ordförande.

För att understryka att det här ärende inte är en språkfråga så skall jag hålla det helt och hållet på finska.

Meillä on ollut aika monta käännettä tässä asiassa ja ilmeisesti useampia käännteitä vielä edessä, selvityksiä, valituksia, lausuntoja. Aineistoa alkaa olla riittävästi. Olemme tässäkin salissa käsitelleet tämän asian monta kertaa.

RKP:n ryhmän kanta kaiken kaikkiaan ei ole muuttunut. Mielestämme meillä ei ole geissiä, joka olisi kuntajakolain mukainen eli että erityisen painavat syyt olisivat olemassa.

Pääperustelumme ovat edelleen samat. Helsingin oma tilanne, lähinnä kaavoitustilanne, on paljon puhuttua parempi. Meillä on runsaasti yli sadalle tuhannelle uudelle asukkaalle mahdollisuuksia kaavoittaa. Otetaan vaikka nyt myös huomioon, että viime vuonna Helsingin asukasluku kasvoi 3 500:lla. Lisäksi viimeistään nyt meillä on aivan selvä tahtotila olemassa. Muillakin keinoilla voidaan saada aikaiseksi tällä seudulla kestävämpi yhdyskuntarakenne, joka tukeutuu mm. hyvin kehitettyyn joukkoliikenteeseen.

Itse asiassa tämä tilanne, jossa nyt ollaan, eli tämä selvitysmiehen ehdotus, on hiukan paradoksaalinen ajatellen lähtötilannetta. Nyt

28.2.2007

puhutaan alueesta, joka on mahdollisesti 20 000:lle tarkoitettu, eli jos nyt ei virhemarginaalissa, niin kuitenkin lähestyy - ottaen huomioon Helsingin yleiskaavan omat mahdollisuudet - sellaista lukua, että voidaan todeta, että itse asiassa Helsinki on selkeästi itse myöntänyt, että tarve on paljon pienempi kuin mistä lähdettiin. Samanaikaisesti tämä samainen luku on muuttunut paljon realistisemmaksi ajatellen Sipoon omia mahdollisuuksia, joista viime aikoina on puhuttu aika paljon, eli ollaan vakuuttuneita siitä, että oman yleiskaavan turvin Helsinki voi kehittyä ja voida hyvin sekä taloudellisesti että sosiaalisesti, hyvällä yhteistyöllä tässä salissa, niin kuin tähän asti aina on tehty.

Mielestämme tämä peli pitäisi puhaltaa poikki ja huolehtia siitä, että paljon sitovammalla yhteistyöllä – huom. paljon sitovammalla yhteistyöllä – pystytään tämän seudun maankäyttöä ja liikennesuunnittelua hoitamaan tulevaisuudessa. Se on itse asiassa ehto, jos pääkaupunkiseudun neljä kuntaa haluavat välttää tulevaisuudessa puheita fuusiosta. Parempi on, koska on vaikea nähdä, että poliittisia edellytyksiä tälle, jos ajatellaan ihan kaikkia puolueita, löytyisi eri kunnissa.

Puheenjohtaja.

Mitä tulee sitten tähän selvitysmiehen raporttiin, on pakko todeta ensi alkuun se, josta ei ole vähän aikaan puhuttu, mutta todettiin silloin kun tämä tuli.

On pakko sanoa, että on moraalisesti hiukan arveluttavaa, että näinkin keskeisessä tehtävässä löytyy kappalemäärin sitaatteja Helsingin alkuperäisestä hakemuksesta. Voimme kyllä olettaa, miten olisi käynyt, jos tämä olisi ollut pro gradu –tutkielma.

Tästä laajasta aineistosta, mikä meillä täällä on, nämä lausunnot ja huomautukset, niistä valtaosa on aivan samansisältöisiä, mutta on siellä muutamia, joissa on tehty työtä paljon ja asia todellakin harkittu. Viittaa mm. kaavoitusarkkitehti Johanna Horellin lausuntoon, joka on sivulla 89. Mikäli aikaa käsittelyn aikana on, kehotan lukemaan. Se on todellakin hyvä yhteenveto siitä, minkälaisia aukkoja ja ylimalkaisuuksia selvitystyössä on, mutta paljon rakettavaa myös siitä, mitä voidaan ja miten seutua voidaan kehittää ilman ns. pakkotoimia.

Puheenjohtaja. Sitten vielä ihan poliittisesti tämä toinen osa:

Niin kuin sanoin alussa, niin edelleen olemme aika surullisia siitä, että

28.2.2007

hyvin tietoisesti tästä asiasta on tehty kielipoliittinen asia. On vaikea ymmärtää, miksi nämä perusfaktat eivät tässä asiassa ollenkaan tehoa, eli kielisuhteet Sipoossa ovat sellaisia kuin ne ovat, kuten kaikki tiedämme. Se koskee myös tätä kyseistä aluetta.

Johdonmukaisuus on tietysti hyvä. Niin kuin olemme saaneet kuulla esimerkiksi edellisessä keskustelussa. Taisi olla valtuutettu Kalima, joka kertasi, miten RKP on suhtautunut aikaisemmin näihin hankkeisiin. On aivan totta, että johdonmukaisuutta on ollut, mutta se ei ole johtunut kielipoliittisista syistä, vaan se on johtunut siitä, että me olemme aina vastustaneet pakkoliitoshankkeita, mitä kuntarajoihin tulee ja tapahtuipa ne sitten missä vain Suomessa. **(Välihuuto!)** Silloinkin vastustettiin – aivan oikein. Johdonmukaisuus.

Sitten vielä tästä, että kenen etuja tässä ajetaan ja kenen asialla ollaan, kun ollaan oltu aika yksin tämän mielipiteen kanssa.

Vähän aikaa sitten suoritettiin tästä tähän liittyvästä kysymyksestä mielipidetutkimus, josta kävi ilmi, että Helsingissä vähän yli 40 % vastaajista suoraan kannattivat tätä esitystä. Melkein 40 % vastusti ja loput sitten, parikymmentä prosenttia, olivat ilmeisesti siltä väliltä tai epävarmoja omasta kannastaan. Sitten muistaakseni kysyttiin myös eduskuntavaaliehdokkaista, kaikkien puolueiden eduskuntavaaliehdokkaista. Niiden osalta, jotka vastasivat tähän kysymykseen, muistaakseni Helsingin ehdokkaista noin puolet kannatti tätä ja puolet sitten ei. Lähinnä kai pitäisi niin päin kysyä, että eikö se ole lähinnä kummallista, että täällä vain yksi puolue on edustanut kaikkia niitä, jotka todennäköisesti eivät kuulu meidän tavanomaiseen äänestäjäkuntaan. Eli ei se edustavuuskysymys nyt ihan näin suoraviivainen ole, jos ei haluta sanoa, että nämä kaikki muutkin ihmiset ovat sitten täysin väärässä. Kansanäänestyskin on tästä suoritettu. Kaikki tiedämme, minkälainen tulos siitä saatiin. Tähän liittyen haluaisin vaan todeta, että ainakin Vihreälle ryhmälle kansanäänestykset ovat aina olleet hyvin tärkeitä. Joka asiassa melkein tai ei nyt joka asiassa, mutta hyvin usein ... **(Välihuuto)** usein ei, mutta nyt lähinnä kysyn, että onko se nyt niin, että tällä kertaa tällä kansanäänestyksellä nyt ei ollut sitten niin suurta merkitystä. **(Puheenjohtajan välihuomautus.)** Joo, lopetetaan.

Mutta todetaan nyt vielä tästä valtakunnallisesta osuudesta tähän liittyen, että tähän kaikkeen viitaten, valtakunnallisestikin rivit ovat alkaneet rakoilla. Sekä SDP:n että keskustan johdossa on nyt selvästi suurempaa halua neuvottelujen ja lykkäämisen suhteen. Ja saa nyt nähdä, miten tässä käy. On hyvin mahdollista, että vaalien jälkeen ei

28.2.2007

tehdä yhtään mitään. Silloin tietysti täytyy kysyä, onko meillä enää esitystä, kun totesimme viimeksi, että Helsingin oma esitys, oliko se niin, että se kuoli seuraavana päivänä - vai mitä me totesimme? Hallitushan ei ole tietenkään velvollinen käsittelemään tätä, koska se on itse aloitteen tehnyt.

Puheenjohtaja.

Teen saman vastaehdotuksen, kuten kaupunginhallituksen jäsen Oker-Blom teki kaupunginhallituksessa eli että kaupunginvaltuusto päättää, ettei Helsingin kaupunki tue selvitysmies Myllyniemen esitystä, koska esitys, samoin kuin kaupungin alkuperäinen hakemus, ei täytä kuntajakolain mukaisia edellytyksiä.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sipoolaiset ovat, kuten tiedämme, ilmaisseet neuvoa antavassa kansanäänestyksessä hyvin selvästi oman kantansa Helsingin ajamaa pakkoliitosta vastaan.

Mielestäni Helsingin kaupunginvaltuuston on syytä kunnioittaa sipoolaisten kantaa. Kunnallisessa itsehallinnossa on nimittäin kyse nimenomaan asukkaiden itsehallinnosta. Jos sitä ei kunnioiteta Sipoon kohdalla, voi kysyä, voiko Helsinki yhtäläillä ajaa seuraavaksi läpi vaikkapa Espoon tai Vantaan pakkoliittämisen Helsinkiin, tai miksei Kirkkonummen, joka sekin on yhtä lähellä kuin Sipoo. Meillä on kaupunginvaltuustossa sellaisten ryhmien enemmistö, joka on tällaisen Suur-Helsingin kannalla.

Jos Sipoon pitää alistua vain sen takia, että siellä on vähemmän väkeä, niin näissä kaikissa muissakin on vähemmän väkeä. Eli tällä logiikalla ollaan astumassa erittäin epäilyttävälle tielle demokratian ja itsehallinnon kannalta.

Jos taas Sipoon pakkoliittämisessä ei ole kysymys vahvemman oikeudesta tai jostain pääkaupunkiseudun kehittämisen kannalta erittäin tärkeästä valtakunnallisesta painavasta syystä, niin miksi ne edellyttävät pakkoliitosta Sipoon kohdalla, mutta eivät pakkoliitosta näiden muiden kuntien kohdalla? Onko niin, että suuret rakennusliikkeet, jotka hallitsevat rakentamista muualla pääkaupunkiseudulla melkoisen suvereenisti, eivät ole saaneet

28.2.2007

Sipoosta itselleen yhtä hyvää kumppania kuin esimerkiksi Helsingin kaupungin johdossa? Käytetäänkö Helsinkiä tässä nyt gryndereiden etujen ajajana? Mikä on se erityisen painava syy, jonka takia yhteistyömalli ei kelpaa Sipoon suuntaan, mutta kelpaa ilmeisestikin muiden pääkaupunkiseudun kuntien suuntaan?

Kaupunginhallituksen esityksessä väitetään, että kaikki kuntajakolain edellytykset täyttyvät ja jopa erityisen painavina. Olen tästä edelleenkin eri mieltä.

Helsingillä on nykyisillä alueillaan jo valmiiksi kaavoitettuna tonttimaata kymmenille tuhansille asukkaille ja lisää ollaan koko ajan kaavoittamassa. Puhutaan lähes 100 000 asukkaan kaavoitusreservistä, jos niin voisi sanoa, jota vielä sitten kaupungin alueella laajennetaan.

Jos tonttimaan tarjonnan lisääminen riittäisi alentamaan asuntojen hintoja ja turvaamaan asuntojen saantia, se olisi tapahtunut jo aika päiviä sitten. Mitään tällaista ei ole tapahtunut, vaikka tonttimaan tarjonta on lisääntynyt. Tosiasiassa pääkaupunkiseudulla näkyy selvästi se, että grynderit kyllä haalivat itselleen lisää rakennusmaata, mutta pitävät tarkkaan huolen siitä, että asuntojen hintataso pysyy korkeana ja jos suinkin mahdollista, niin mieluummin nousee.

Mielestäni on myöskin vähintäänkin kiistanalaista, mihin suuntaan kaupunkirakennetta pitäisi tiivistää tai kehittää, Sipoon metsiin ja rannoille vai Helsingin sisälle ja jo olemassa olevien tai päätettyjen pääkaupunkiseudun raideyhteyksien suuntaan. Samoin on mielestäni vähintäänkin kiistanalaista, onko valtakunnallisesti, koko maan kannalta toivottavaa, että pääkaupunkiseudun asukasmäärä kasvaa niin nopeasti ja niin paljon kuin nyt suunnitellaan, jopa neljännesmiljoonalla parissakymmenessä vuodessa. Ainakin helsinkiläisten kannalta tähän liittyy varmasti ongelmia. Miten turvataan jatkossa kaikkien asukkaiden palvelut, kun nykyisten helsinkiläisten palvelut eivät ole kunnossa?

Kuten edellisessä puheenvuorossa kävi ilmi, myöskään helsinkiläisten enemmistö ei ole ilmoittanut kannattavansa tätä pakkoliitosta, vaikka sitä on nyt vuoden päivät kohta koko valtaeliitin ja valtamedian voimalla rummutettu ja taottu suorastaan välttämättömyytenä. Jos valtuusto ei siis kunnioita sipoolaisten, suuren enemmistön tahtoa eikä sillä ole myöskään helsinkiläisten enemmistön tukea tälle pakkoliitokselle, niin kenen asialla pakkoliitoksen kannattajat ovat?

28.2.2007

Mielestäni koko tämä Sipoon alueiden ryöväyshanke osoitus siitä, miten pienen piirin päätöksenteko on syrjäyttämässä demokratiaa. Pääministerikin on nyt jälkijättöisesti kehottanut ministereitä olemaan muka ottamatta kantaa asiaan, vaikka hän itse ja muut avainministerit erittäin voimaperäisesti jo hankkeen alkuvaiheessa sitoutuivat tämän hankkeen toteuttamiseen. Voi kysyä, mistä muusta silloin kabineteissa sovittiin?

SKP:n ja asukaslistan valtuustoryhmä vastustaa selvitysmies Myllyniemen esitystä. Olemme kuntien yhteistyön kehittämisen kannalla.

Kannatan valtuutettu Johanssonin tekemää ehdotusta.

Ledamoten Dahlberg

Ärade ordförande.

Jag ber att få understöda ledamoten Johanssons motförslag.

Valtuutettu Kalima

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Edellisissä puheenvuoroissa jäi vaille huomiota sellainen seikka, että tästä alueesta, jota selvitysmies ehdottaa liitettäväksi, 815 ha on Helsingin kaupungin omaa maata, Helsingin kaupungin ostamaa maata. Me omistamme sen maan. Me emme ryövää keneltäkään mitään. Me haluamme käyttää sitä maata, jota me emme ole saaneet käyttää sen takia, että RKP ryhmänä, RKP:n ryhmä Sipoossa on estänyt tämän maan käytön. Miettikää sitä, että jos yksityisellä olisi tällainen tilanne. Yksityisellä olisi 815 ha maata potentiaalisella asuntoalueella ja sitä ei saada käyttää.

Olen itse ollut lukuisissa neuvotteluissa, joissa me olemme pyytäneet kohteliaasti pienenkin alueen käyttämistä. Me olemme pyytäneet muutaman kymmenen hehtaarin käyttämistä kaavoitukseen sillä tavoin kuin Helsingin kaupunki sitä haluaisi tehdä. Tähän on vastattu kerta toisensa jälkeen kielteisesti, siis kerta toisensa jälkeen.

Haluaisin sanoa valtuutettu Hakaselle, että kuntajakolain 3 ja 5 §, niitä pitää tulkita yhdessä. Niiden mukainen erityinen syy on se, että meillä

28.2.2007

on omaa maata 815 ha, jota me emme muuten pääse käyttämään. Tämä on se maa, jolle voimme rakentaa sosiaalista tuotantoa. Me voimme rakentaa kohtuuhintaisia omakotitaloja, nuorten perheitten taloja. Tämä mahdollistaa kaupungin ohjauksen ja nimenomaan niiden grynderien suitsimisen, mistä tässä valtuutettu Hakasen puheenvuorossa oli kysymys.

Hieman oikeaisiin myöskin erästä toista aikaisemmin käytettyä puheenvuoroa, jossa pidettiin kaupungin omaa esitystä mahdottomana.

Haluan todeta sen, että Helsingin hallinto-oikeus totesi, että Helsingin esitys on lain mukainen. Se osin hylkäsi, osin jätti tutkimatta kaikki sitä koskevat valitukset. Nyt se on korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Minulla on ainakin se käsitys, että kun se on tullut korkeimmasta hallinto-oikeudesta ulos, niin sen jälkeen se on vaihtoehtoinen esitys. Sitä voidaan käyttää tai jotain muuta. Kaavallisesti Helsingin esitys on hirveän taitava, koska se mahdollistaa raideliikenteen jatkamisen. Metron jatkaminen mielestäni on hyvin tärkeä osatekijä tässä. Se mahdollistaa järkevän liikenteen. Se mahdollistaa ympäristön kannalta ystävällisen liikkumisen. Siltä näkökulmalta tämä Helsingin alkuperäinen esitys on parempi. Myöskin – näin kaupunkisuunnittelijat ovat kertoneet – virkistysalueiden käytön kannalta.

Tämä on torso, tämä selvitysmiehen esitys. Ajatelkaa, että meillä on siellä noin 130 ha Granössä, jota emme pääse käyttämään sen takia, että Granö ei tule tässä mukaan. Se on erittäin valitettavaa.

Tähän sisältyy myöskin sitten vastustajien osalta väriä käsityksiä siitä, että kaavoitus olisi 09 tai ykkösen luokkaa. Sellaista ei ole kukaan havitellutkaan. Me pyrimme rakentamaan, jos pääsemme joskus tekemään asuntoja sinne sillä tavoin, että väljyys on 0,15 luokkaa tai 0,10 luokkaa, joka osoittaa sitä, että se on todella ympäristöystävällinen ja viihtyisä alue.

Miettikää ihan kaupungin yleisten intressien kannalta, miltä muualta, ulkomailta näyttää se, että Helsingin kaupungilla on 815 ha maata, jota se ei saa käyttää sen vuoksi, että paljon pienempi kunta estää sen käytön? Yleensä politiikassa on sellainen sääntö, että suurempi etu on senkaltainen, jonka edessä pienemmän edun pitäisi väistyä. Tässä on koitettu etuja tasoitella. Sekään ei näytä RKP:n ryhmää tyydyttävän. Ihmettelen kovasti sitä, että kaupungin, kaupunkilaisten oman maan käyttö ehkäistään. Emme voi sitä pitää mitenkään perusteltuna.

Ennen kaikkea järkevän suunnittelukokonaisuuden näkökulmasta

28.2.2007

Helsingin alkuperäinen ehdotus on se, joka tulisi vaalien jälkeen toteuttaa. Keskustan valtuustoryhmän kannanotot ovat olleet erittäin positiivisia. Panin merkille, että valtuutettu Kiviniemi esitti jo hyvin varhaisessa vaiheessa, kun tuli näitä useampia esityksiä, että Keskustan valtuustoryhmä pitää kiinni Helsingin alkuperäisestä esityksestä. Mielestäni se on hienoa.

Ledamoten Johansson (replik)

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Repliikkinä valtuutettu Kalimalle:

Jos kyse nyt on ennen kaikkea tästä 800 ha:sta, niin voi kysyä, miksi tämä alkuperäinen esitys oli paljon laajempi? Siihen saatiinkin vastauksia.

Mutta edelleen tähän. Haluan nyt vielä kerran toistaa, että ymmärtääkseni Sipoossa on hyvin laajalla yksimielisyydellä tehty kaavapäätöksiä läpi vuosien ja muita päätöksiä, että ei tämä ole vain RKP:n keksintö, vaikka valtuutettu Kalima niin yrittää koko ajan sanoa. Ja sitten se, että muut kunnat ja muut omistavat muissa kunnissa maa-alueita, niin sehän ei ole sinänsä mikään poikkeuksellinen asia.

Sitten tähän kysymykseen, mitä tapahtuu Helsingin alkuperäiselle esitykselle.

Sitä en osaa sanoa. Totesin vain, että poliittisesti todettiin silloin, että se on loppuun käsitelty ja että mikäli seuraava hallitus olisi velvollinen sitä käsittelemään, mikäli se ei käsittele tätä selvitysmiehen paperia, niin se oli vain tällainen teoreettinen kysymys, jonka esitin. Se ei ollut juridinen kannanotto.

Ledamoten Dahlberg (replik)

Ärade ordförande.

Det är ju inte en ovanlig situation att en markägare inte får använda sin mark såsom markägaren skulle vilja. Jag äger också litet mark i en annan kommun och jag har fått foga mig i det att kommunen har planerat på ett annat sätt än jag själv skulle planera min mark. Men det är klart att när man gör en investering i mark så hoppas man ju alltid att

28.2.2007

man skulle kunna göra en god affär och jag förstår väl det, att de som i tiden har gjort det för Helsingfors del har hoppats på att få en hygglig utdelning. Men jag vet också att Helsingfors ingalunda har varit ensam om att inte kunna få utnyttja sin mark i Sibbo såsom man har önskat. Det har också gällt sibbobor. Där har planeringen skett långsamt, men jag vill också påminna om att i Esbo har planeringen skett så långsamt att det finns människor som i fyrtio år har fått vänta på att få bygga eller bygga till. Det finns ingenting på det sättet exceptionellt i det här. Det exceptionella är naturligtvis det att det är fråga om stora markområden som är i Helsingfors ägo.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Hieman itsekin kummeksun kyllä sitä valtuutettu Kaliman ajatusta, jos toinen kunta omistaa toisen kunnan alueella maata, että se voisi sitten lunastaa, sen alueen välttämättä itselleen. Kyllä sellainen ajatuskulku saattaa johtaa kohtuuttomuutta.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kun tämän Sipoo-Helsinki-Vantaa –kuntarajan siirtokysymys siirtyy nyt uudelle hallitukselle, niin samalla tavalla kuin edellä olevat valtuutetut ovat toivoneet, itsekin toivoisin, että olisi jonkinlaista mahdollisuutta tarkastella tätä asiaa uudelleen joko niin, että lähtökohtana olisi Helsingin alkuperäinen ehdotus taikka sitten ainakin niin, että Kranö, joka on suuri saari, josta Helsinki omistaa yli puolet, voisi tulla mukaan tähän selvityshenkilö Myllyniemen ehdotukseen, ellei tätä esitystä nyt tulkita seuraavassakin hallituksessa, että se on vähän niin kuin tällainen on off –tilanne.

Kaiken kaikkiaan tässä selvityshenkilö Myllyniemen ehdotuksessa, että saaristo rajattiin kokonaan ulkopuolelle tämän maa-alueen, oli kyllä erittäin huono ratkaisu ajatellen yleensäkin kaupunkisuunnittelua ja sen alueen asuttamista. Totta kai tämä saaristo kuuluu myöskin aina mantereella asuvien ihmisten virkistysmahdollisuuksiin. Toivon mukaan, kun tätä asiaa nyt sitten jatkossa selvitetään, niin olisi vielä mahdollisuuksia tehdä toisenlaisiakin ratkaisuja.

28.2.2007

En malta olla tässä yhteydessä toteamatta sitä, että keskeisten poliittisten puolueiden tiedotteissa ja keskeisten poliitikkojen sanomina todettu, että pääkaupunkiseudulle tullaan seuraavassa hallituksessa laatimaan erillinen metropoliohjelma, niin pidän tätä erittäin tärkeänä, että tämän tyyppinen tämän alueen erityiskysymyksiä käsittelevä ohjelma on. Toivon, että siinä yhteydessä myöskin nämä kuntien kuntarajojen ja yleensä kuntien kuntarakenteen uudistus voisi olla yhtenä isona asiana esillä. En usko lainkaan siihen, että Helsingin alueella, ei edes näiden neljän kunnan tai laajemmankin, ei kuntapäätäjien toimesta tällä alueella ei synny mitään yhteistä kuntaliitosta. Kyllä se on niin selvästi nähtävissä jo silläkin yhdentoista vuoden kokemuksella, mitä itse olen valtuustossa ollut, että paikallispolitiikka on aina liian nurkkakuntaista ja sitä on aika harvoin odotettavissa ihan suuria visionäärisiä loppuratkaisuja. Mutta voi olla, että jos on valtiovalta mukana ja vähän laajemmin katsovia päätöksentekijöitä mukana, niin voi olla, että syntyy jotain suurempaakin lopputulosta. Ja silloin toivoisin kyllä, että ei pelkästään neljä kuntaa, vaan Kirkkonummi ja Sipoo kokonaisuudessaan yhdessä näiden neljän kunnan kanssa olisi se metropolialue, jonka ympärille ruvettaisiin rakentamaan vetovoimaista aluetta tällä alueella.

Ja toisin kuin valtuutettu Hakanen, näen, että poliittisten päättäjien on raivattava omilla mielipiteillään ja asenteillaan myöskin tietä parempaan tulevaisuuteen, joka ottaa lähtökohdakseen nimenomaan alueen vetovoiman ja kehityksen turvaamisen eikä se, että katsotaan asioita avaimen reiästä ja pelkästään mittailaan käsityksiä gallupien perusteella. Totta kai ihmiset vastustavat aina muutoksia, mutta poliittisten päättäjien pitää olla kuitenkin vähän näiden asioiden yläpuolella.

Valtuutettu Lipponen

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutetut Kalima ja Anttila pitivät hyvät puheenvuorot, eli poliitikkojenkin täytyy pystyä perustelemaan näitä vaikeita asioita äänestäjille.

Nyt haluaisin muistuttaa, me olemme monta kertaa täällä keskustelleet kestävästä kehityksestä, tiiviimmästä asuntorakentamisesta, raideliikenteen kehittämisestä, metron jatkamisesta. Sen takia nämä kaikki liittyvät tähän Sipoon kysymykseen. Me tarvitsemme tiiviimpää asuntorakentamista täällä Helsingin seudulla. On aivan järkyttävää

28.2.2007

lähteä aamulla katsomaan näitä Helsinkiin tuloteitä. Siellä on semmoiset liikenneruuhkat ja liikenne seisoo, kun yksityisautot odottavat pääsyä Helsinkiin. Nuoret perheet joutuvat muuttamaan Helsingin ulkopuolelle. Heiltä menee päivässä 3 – 4 tuntia aikaa siihen, että he matkustavat työpaikalleen ja työstä kotiin. Tämä kaikki aika on pois perheeltä, ja se on myös ympäristön kannalta saastuttavaa.

Sen takia toivon, että tämä Sipoon kysymys ratkeaisi, että pääsisimme siellä asuntorakentamiseen ja että saisimme sinne raideliikenteen vietyä. Tämä olisi koko Helsingin seutua ja pääkaupunkiseutua kehittävä toimenpide.

Ikävää, että asia on kriisiytynyt tällä tavalla, ja kyllä siinä pääsyynä on se, että on ollut hyvin vaikea neuvotella tällaisen kumppanin kanssa, joka ei ole suostunut mihinkään neuvotteluihin. Ja vielä valitettavaa oli, että tämä päätös siirtyy nyt sitten seuraavalle hallitukselle. Mutta toivoisin, että suuret puolueet, Keskusta, Kokoomus ja Sosialidemokraatit ovat myös vaalien jälkeen vielä tämän asian kannalla.

Ledamoten Björnberg-Enckell

Fru ordförande. Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Syy kriisiytymiseen on varmasti siinä, että laillisuusperusteet ja se, miten tämä asia on koettu myös yhteisöiden ja yleisön puolesta. Näen, että tämä kriisiytyminen johtuu nimenomaan siitä eikä siitä, että pieni puolue tai pieni kunta niskottelisi suuremman edessä. Jos täällä asetetaan suuremman toimijan etu kaiken edelle, niin sehän tarkoittaa sitä, että me ajamme sitten suuryritystenkin etuja. Nokian etu asetetaan Vaisalan edun edelle, koska se on suurempi.

Tämä johtaa aivan järjettömään ajatteluun, jos me näin tätä maata kehitämme ja haluamme rakentaa. Suunnitteluloudelle vaikuttaa edelleen löytyvän vahva kannatus. Jos metropolialuetta kehitetään yhtenä kunnallisena järkäleenä, yhtenä miljoonan asukkaan alueena, kun Suomessakin on pelkästään 5 milj. ihmistä, niin tämä edellyttää aika suurta remonttia valtion ja kuntien hallinnossa, koska silloin meillä on yhdessä ainoassa kunnassa 25 % koko maan asukkaista.

Olisin kuitenkin ollut kiinnostunut aikataulukysymyksistä ja kysynkin, millä aikataululla esimerkiksi metroa ollaan nyt vetämässä tälle alueelle, millä aikataululla tätä mahdollista aluetta ollaan

28.2.2007

suunnittelemassa ajatellen, että meillä kuitenkin Vuosaaren vapautumisen myötä on suuret alueet, suurimmat rakennusprojektit meneillä? Eli millä aikataululla suunnittelemme tätä asiaa?

Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Vapaavuori

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Korpisen ja viransijaisena toimivan kiinteistötointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan kanssa päädyimme puolesta sekunnissa yhteisymmärrykseen siitä, että vastaus edelliseen kysymykseen on se, että ei millään aikataululla, ennen kuin tämä asia on lopullisesti ratkennut, eli tämä prosessi on kesken. Ensin odotamme valtioneuvoston päätöstä, ja sen jälkeen sitten, olettaen, että se on positiivinen, niin sitten ryhdytään miettimään, millä aikataululla asiassa edetään.

Tähän yhteyteen haluaisin kiittää ja onnitella valtuutettuja Kalimaa ja Anttilaa siitä, että oivalsitte, tai toitte esille sen, mistä tänään itse asiassa on kysymys. Valtuustohan tänään itse asiassa ottaa kantaa siihen, onko se valmis puoltamaan esitystä, joka on samansuuntainen, mutta pienempi kuin Helsingin alkuperäinen esitys.

Kuten kaikki muistatte, 29. päivä marraskuuta kaupunginvaltuusto käsitteli samaa asiaa silloin, kun Etelä-Suomen lääninhallitus kysyi meidän kantaamme omaan esitykseemme, joka oli siis tätä laajempi, ja silloin 90 % - vai oliko 91 %? – tästä valtuustosta - joka edustaa 564 000:tta ihmistä – oli sillä kannalla, että esitys on hyvä. Siitä näkökulmasta tietenkin voi pitää tietynä itsestäänselvyytenä, että tämäkin on hyvä, olkoonkin, että se on pienempi.

Mielestäni tämä päätösesitys on sillä lailla mielekäs ja järkevä, että se osoittaa, että kaupunki ei jänkkäpäisesti halua pitää kiinni omasta alkuperäisestä esityksestään, olkoonkin, että se myös selvästi todetaan, että se on parempi. Samalla on hyvä todeta se, että tämäkin esitys, Myllyniemen nimissä menevä esitys, mahdollistaa kuitenkin varsin laajan asuntorakentamisen ja itämetron laajentamisen.

Viime aikoina on paljon käyty keskustelua Sipoon kansanäänestyksestä, mihin myös muutama RKP:läinen valtuutettu täällä on viitannut. Minun mielestäni siinä kansanäänestyksessä ei ollut mitään yllättävää. Se oli varsin odotettu tulos. Itse asiassa voitaisiin sanoa, että se olisi ollut valtavan yllättävää, jos sieltä olisi tullut joku

28.2.2007

toinen tulos. Ja itse asiassa, kun hieman pysähdytään pohtimaan tätä asiaa, niin koko tässä prosessissahan ei olisi mitään mieltä, jos sipoolaisten enemmistö kannattaisi tätä, koska tämä prosessi lähtee siitä, että tehdään osakuntaliitos kunnan vastustuksesta huolimatta. Jos kunta ei vastustaisi, niin meillä ei tarvitsisi olla tätä prosessia, vaan voisimme sulassa sovussa Sipoon kanssa sopia, että raja siirretään. Tätä kansanäänestystä ehkä muutenkin kannattaisi laittaa sillä lailla perspektiiviin, että tällä alueella asuu 2 017 asukasta, Sipoossa pikkaisen vajaa 20 000 asukasta. On eri keskusteluissa arvioitu – muistaakseni Myllyniemi arvioi - 20 000 – 30 000 asukasta voisi jäädä tälle alueelle. Joissain muissa yhteyksissä on puhuttu 40 000, 50 000 ihmisestä.

Jos ja toivottavasti kun tämä liitos toteutuu, jos ja kun tämän jälkeen Helsinki ryhtyy aluetta kehittämään ja rakentamaan, niin jos ja kun sille alueelle muuttaa 20 000, 30 000, 40 000 tai 50 000 ihmistä ja kun heiltä sitten joskus kymmenen tai viidentoista vuoden päästä kysytään, oliko tämä liitos hyvä asia, niin oletan, että tällainen varsin mittava määrä kuitenkin tulee tämän näin ilmaisemaan.

Arvoisa puheenjohtaja.

Lopuksi haluan onnitella valtuutettu Johanssonia siitä, että hän lyhyessä puheenvuorossaan onnistui neljä kertaa kertomaan, että tämä ei ole kielikysymys.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan vielä jatkaa keskustelua.

Mielestäni tässä on kysymys koko kuntauudistuksen kannalta tärkeistä ja keskeisistä periaatteista - ja myöskin helsinkiläisten kannalta tärkeistä asioista.

Siitä, millä tavalla tässä painotetaan erilaisia etuja, riippuu tietysti, tai siitä seuraa hyvin helposti se, että samalla tavalla painotetaan eräissä muissakin ratkaisuihin etuja sitten jatkossa.

Ihmettelen suuresti valtuutettu Kaliman täällä esittämiä perusteluja.

Maan omistamista ei mielestäni voi mitenkään pitää kuntajakolaissa

28.2.2007

tarkoitettuna erityisen painavana syynä kuntajaon muuttamiseen. Kuntajakolain lähtökohtana on nimenomaan asukkaiden hyvinvoinnin, palvelujen, vaikutusmahdollisuuksien ja kunnan toimintakyvyn turvaaminen. Koko näkökulma on aivan toisella tavalla rakennettu ja laajempi kuin maan omistajan näkökulma, oli se maan omistaja sitten yksityinen maan omistaja tai naapurikunta.

Jos me hyväksymme tämän valtuutettu Kaliman perustelun, Helsingillä on esimerkiksi maata eräissä paljon kauempanakin olevissa kunnissa, sieltä voisi löytyä ihan mielenkiintoisia virkistysaluekohteita. Miksi ei liitetä niitäkin saman tien Helsinkiin, koska meillä on maan omistajan intressi siihen?

Se, että keskeisen valtuustoryhmän puheenjohtaja perustelee tässä kokouksessa asian tällä tavalla maanomistuskysymyksellä, kertoo mielestäni siitä, että tämän asian perustelut alun alkaen ovat olleet varsin epämääräisellä pohjalla, jos niitä pitkin matkaa pitää vaihtaa ja painottaa aina uudella tavalla.

Johdonmukaisuutta olisin toivonut tässä asiassa Sosialidemokraattien valtuustoryhmältä.

Toinenkin asia tässä matkan varrella on muuttunut.

Helsingin esitystä tehtäessä täällä valtuustossa meille puhuttiin metrosta ja 40 000 – 50 000 asukkaasta, tiiviistä rakentamisesta jne. Nyt puhutaan 0,1 tehokkuusluvusta, joka tuskin turvaa, kun otetaan huomioon Sipoonkorven ja muut suojelutarpeet, edes sitä 20 000 asukasta, puhumattakaan valtuutettu Vapaavuoren mainitsemia 40 000 ja 50 000 asukasta tai niitä kustannuslaskelmia, joita esitettiin metron rakentamislähtökohtien pohjaksi.

Valtuutettu Anttila puhui metropolin kehittämisestä ja tiivistämisestä.

Ihmettelen, että niinkin pitkään ja laajasti kaupunkisuunnittelussa mukana ollut valtuutettu tarkastelee täällä metropolin kehittämistä ainoastaan yhden hallinnollisen mallin kannalta.

Luulisin, että valtuutettu Anttila tietää - ehkä paremminkin kuin minä - sen, että metropolialueiden kehittämisessä on erittäin paljon sellaisia malleja, jotka perustuvat verkostomaisuuteen, yhteistyöhön, jopa useampiin itsenäisiin keskuksiin. Vallitsevana ei suinkaan tällä hetkellä ole sellainen malli, jossa kaikki alueet pitää keskittää yhden ainoan päätöksentekuelimen alaisuuteen, kun puhutaan metropolialueesta

28.2.2007

eikä jonkun metropolin ydinkaupungista.

Itsekin puhuin siitä, että on olemassa ihan toisenlainen mahdollisuus tarkastella kaupunkirakenteen tiivistämistä. Olen edelleen sitä mieltä, että kaupunkirakenteen tiivistämistä ei lähtökohtaisesti pidäkään lähteä miettimään siltä kannalta, mihin suuntaan uudelle rakentamattomalle alueelle rakennamme jotain, joko valtuutettu Kaliman 0,1 tehokkuusluvulla tai sitten valtuutettu Vapaavuoren ilmeisesti kolmin, nelinkertaisilla tehokkuusluvuilla.

Kaupunkirakenteen tiivistämisen perusideahan on nykyinen kaupunkirakenne ja mitä sen alueella on tiivistämisen mahdollisuuksia. Tässä en tarkoita vain Helsingin kaupunkia, jonka sisällä on siis huomattavia mahdollisuuksia rakentaa lisää ja tiivistää tätä rakennetta ilman, että tuhotaan virkistysalueita. Tarkoitan myöskin pääkaupunkiseutua, jossa on olemassa olevia raidelinjoja, päätettyjä raidelinjoja ja esimerkiksi länsisuunnassa erittäin isoja kaupunkirakenteen tiivistämisen mahdollisuuksia länsimetron rakentamisen myötä.

Eli tällaisilla yksinkertaisuuksilla mielestäni ei kannata näinkin isoa ja periaatteellisesti tärkeää asiaa yrittää perustella. Mielestäni pitäisi tunnustaa, että Helsingin perustelut olivat aika heppoiset, on tullut aika vahvoja vasta-argumentteja ja Helsingin alkuperäiset perustelut, sen enempää kuin selvitysmiehenkään esitykset, eivät ole saaneet missään kunnassa enemmistön kannatusta.

Ledamoten Johansson (replik)

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Kiittäisin kaupunginhallituksen puheenjohtajaa onnittelusta, siitä, että neljä kertaa mainitsin tämän asian. Lähden siitä, että se tarkoittaa ... Tulkitsen sen niin, että nyt myös hänkin uskoo, että todellakaan tämä ei ole kielikysymys.

Sitten, mitä tähän edustavuuteen tulee, en tietenkään kyseenalaista sitä. Edustuksellisen demokratian nimessä kaupunginvaltuusto päättää ja on saanut valtakirjan ja laskennallisesti 90 % valtuustosta edustaa ainakin saman verran asukkaita.

Mutta kysyisin kuitenkin, että miksi on kuitenkin mennyt niin, että asukkaista näköjään vähän yli 40 % ainoastaan on samaa mieltä?

28.2.2007

Ymmärtääkseni oli kyseessä kuitenkin tilastollisesti edustava Suomen Gallupin tekemä kysely. Minkä takia ei ole edes läheskään tätä samaa suhdetta mitä tässä salissa?

Valtuutettu Kalima (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluaisin todeta valtuutettu Hakaselle, että Helsingin Sanomien lahjakkaan toimittajan Esko Nurmen laatimassa Helsingin kiinteistöviraston historiasta käy ilmi erittäin selvästi, että kautta aikojen kiinteistöomistus on ollut tärkein syy pakkoliitoksiin. Suosittelen tätä teosta valtuutettu Hakaselle.

Täällä on myöskin esitetty käsitys siitä, että helsinkiläisten enemmistö kansanäänestyksessä olisi tätä liitosta vastaan. Se ei varmasti pidä paikkaansa, vaan kysymys on siitä, että silloin kun kansalaiset tajuavat tämän asian merkityksen, niin silloin nähdään metsä puilta.

Mutta se mielestäni on epäolennainen kysymys. Voidaan myöskin kysyä, kuinka moni liitosalueella asuvista sipoolaisista kannattaa liitosta? Ja näyttää siltä, että ne 2 000, jotka ovat liitosalueella, heistä selkeä enemmistö kannattaa liitosta. Tälle hän RKP ei anna mitään merkitystä.

Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Hakaselle toteaisin ihan lyhyesti, että kuitenkin pääkaupunkiseudulla ja nimenomaan täällä Helsingin ympäristössä tuotetaan tälläkin hetkellä kolmasosa Suomen kansantaloudesta ja jatkossa tietysti on erittäin tärkeätä, että voimme kehittää tätä aluetta niin, että se säilyy todellisena kansallisena talousveturina ja silloin on kyllä merkitystä, minkälaiset mahdollisuudet tällä alueella on kehittyä. Maan käyttö on yksi osa niitä kehittämisedellytyksiä, mihin syntyvät työpaikat, asunnot, liikenne jne. Näin ollen tämä Kirkkonummelta Sipooseen asti ulottuva metropolialue, jossa nimenomaan rannikkoseutu antaa uusia mahdollisuuksia, pitäisi ottaa pohdinnan alaiseksi ja katsoa, että se loisi nimenomaan uusia edellytyksiä. Pelkästään se, että pääkaupunkiseutu tai Helsinki kehittyy ja kasvaa pohjoiseen ei luo niitä samoja edellytyksiä kuin mitä on rannikkoseutua

28.2.2007

pitkin kehittyvä ja levittäytyvä pääkaupunkiseutu. Maailmassa ja Euroopassa on monta aluetta, joissa on paljon enemmän ihmisiä ja joita hallitaan yhden kunnan toimesta. Joten se ei ole mikään mahdottomuus.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Tähän keskusteluun haluaisin vain sanoa sen, että kun valtuutettu Björnberg-Enckell kysyi, minkä kunnan etuja tässä pitää ajaa, onko oikein, että isomman kunnan etu syrjäyttää pienemmän kunnan edun, niin mielestäni tässä ei ole kysymys Helsingin edusta.

Jos Helsinki ajattelisi vain Helsinkiä ja helsinkiläisiä, me lopettaisimme rakentamisen kokonaan, käyttäisimme ne rahat mitä käytämme nyt investointeihin eikä kaupungin laajentamiseen; Siihen, että täällä tällä hetkellä asuvien palvelutasoa nostettaisiin ja sitten muu maa saa jotenkin niin kuin huolehtia ja muut kunnat huolehtia tästä asumisesta. Se olisi Helsingiltä äärimmäisen itsekästä, mutta koko maan etua ajatellen hyvin inhottavasti tehty. Siinä mielessä tässä ei ole kysymys minkään kunnan edusta. Tässä on kysymys hyvästä kaupunkirakenteesta ja siitä tosiasiaista, että jos tätä liitosta ei tehtäisi, niin Sipoo jatkaisi hajarakentamisen perinnettä. Siitä tulisi uusi Espoo, niin kuin kaupunkimaista rakennetta, jolla ei ole kaupunkimaista asumista, jolla ei ole mitään kaupunkimaista rakennetta ja jota ei kertakaikkisesti joukkoliikenteellä sitten noin perästä paiskaten pysty kunnolla hoitamaan.

On aivan selvä, että Sipoon suunnitelmiin ei ole kuulunut mitään metroa, kun sipoolaisten kanssa keskustelee. He ovat sanoneet, että sitten kun Helsingistä itään jonnekin Kotkaan rakennettava rata tulee, niin he voivat sitten käyttää sitä paikallisliikenteeseen. Sitä ei tule seuraavaan viiteenkymmeneen vuoteen ainakaan.

Ja sitten hiukan olen yllätynyt siitä, että täällä nimenomaan kommunistinen puolue ryhtyy puolustamaan sen kaltaista sosiaalista asuntorakennetta, mitä Sipoossa on, että tehdään tällaisia täydellisiä "rikkaitten reservaatteja". Katsokaa nyt sitä Sipoon suunnitelmaa. Kuinka monta aravavuokra-asuntoa siihen oikein sisältyy? Siihen rahoitusmalliin, jolla sitä rakennetaan, se on joka tapauksessa aika epärealistinen, mutta sen lähtöoletuksena on, että kaikki on kovan rahan tuotantoa. Kyllä minusta on aika ihmeellistä, jos kommunistinen

28.2.2007

puolue täällä kannattaa tämänkaltaista kaupunkirakennetta.

Ledamoten Björnberg-Enckell (replik)

Valtuutettu Soininvaaralle:

Viittasin tähän suurimman edun ajamiseen, siihen ajatukseen, mitä valtuutettu Kalima toi esiin, että politiikassa on selvää, että suurempien etu on tärkeämpi, että suuremman väestömäärän etu tässä tapauksessa on tärkeämpi kuin se pienen oikeus. Tämä ajatus oli nimenomaan siinä yhteydessä, että ihmisillä on käsitys siitä, mikä on oikein ja oikeutettua, ja varmasti tätä käsitystä vastaan on sodittu, tällä tavalla hoitaa tätä asiaa.

Valtuutettu Donner

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen hieman käheä ja se johtuu Sipoosta tai jostain muusta syystä.

Tämä lyhyt puheenvuoro on eräänlainen äänestys selitys etukäteen. Minä en voi tässä asiassa äänestää muuta kuin tyhjää. Se johtuu siitä, että ajattelen kaiholla valtuutettu Soininvaaran muutto-oppijoita ?, joita hän aikoinaan esitti siitä, että Helsingin lähistölle rakennettaisiin 100 000 asukkaan satelliittikaupunki, erittäin nerokas ajatus, joka ei ole toteutunut. Samalla ajattelen myös kaiholla sitä, että lännen suunnalla tonttihinnat nousevat, Espoosta eteenpäin Kirkkonummelle ja Inkooseen ja mahdollisesti myöskin idän suunnalla.

Pelkään pahoin, että jos Sipoon omat suunnitelmat toteutuvat - kuten muutamat puheenvuorot ovat kertoneet meille – niin syntyy tällainen yksityisautoilusta riippuvainen kaupunki, kuten valtuutettu Soininvaara sanoi. Toisaalta minä en näe minkäänlaisia takeita siitä, että Helsingin suunnitelma tulee sellaiseksi toteutuessaan, että pystytään vähentämään yksityistä autoilua.

Ja vielä sellainen asia, että olen muutaman kerran joutunut – onnekseni – liikkumaan helikopterilla Helsingin kaupungin alueen ylitse. Totean vaan sen, että täällä on paitsi normaaleja viheralueita ja merta, täällä on myös huomattava määrä metsää, peltoa ja sellaista aluetta, jolle voisi rakentaa. Helsingin nykyiselle kaupungin alueelle mahtuisi varmaan ilman muuta 100 000 ihmistä, ilman että se olisi jonkunlainen

28.2.2007

Manhattan tai Shanghai.

Näillä perusteilla olen sitä mieltä, että tämä suunnitelma on lähtenyt väärästä päästä.

Edelleen:

Tässä kai saa jollakin yksinkertaisella logiikalla peräänkuuluttaa pääkaupunkialueen kuntien yhdistämistä. Siinä tapauksessa, että tässä olisi ehdotettu Sipoon yhdistämistä Helsinkiin kokonaisuudessaan, olisin kannattanut tätä ajatusta, samalla kun olisin kannattanut myöskin sitä, että Espoo, Kauniainen ja Vantaa kuuluisivat Helsinkiin, koska vain sillä perusteella voidaan tätä suurkaupunkialuetta kehittää eteenpäin. Mutta ikävä kyllä mielestäni tässä on väärässä asiassa edetty, kun on parempiakin, joissa olisi voitu edetä.

Valtuutettu Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Tällaista suunnitelmaa tehdään pitkäksi aikaa eteenpäin. Kysymys on siis aluesuunnittelusta, jonka jänne ulottuu todellakin kymmeneen vuosiin eteenpäin, ei ensi vuodelle. Tiedän, että Helsingissä on varmasti paljon kaavoittamatta maata. Helsinkiä ei voi suunnitella seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi, edes kahdeksikymmeneksi vuodeksi, vaan aina pitää olla ajatus pitemmästä ajasta.

Tuli mieleeni ajatus, että jos Kulosaaren, Lauttasaaren, Haagan, monen muun kuntaliitoksen tai alueliitoksen yhteydessä olisi ollut tällainen samanlainen prosessi, niin minkälainenhan surullinen kaupunkirakenne Helsinkiä tällä hetkellä vaivaisi? Miten tehokas se olisi hallinnollisesti, demokraattisesti? Millä tavalla tämä kaupunki olisi rakentunut? Ja surulla, todella surulla – valtuutettu Hakanen – mietin Suomen rakentumista. Tämä on esimerkki myös jatkossa siitä, millä tavalla Suomessa on pohdittava jatkossa ennakkoluulottomasti ja pienen ihmisen etua ajatellen sitä, millä tavalla tämä alueemme rakentuu, siis Suomen alue, jossa kuntia on tällä hetkellä 400, ja se 400 maksaa paljon.

Olen ollut ihmeissäni siitä tavasta, millä tätäkin asiaa on uutisoitu, millä tavalla tämä asia on heittänyt häränpyllyä. Kun ajetaan pienen ihmisen asumisen etua, niin yht'äkkiä tässä onkin kysymys suuren Helsingin ryöstöstä pienen Sipoon edessä.

28.2.2007

Olisi uskomatonta, mutta mahdollista - varmasti tyyliä on monia - mutta toivon, että tässä maassa jatkossa kunta- ja palvelurakennehankkeen edetessä ymmärrettäisiin aidosti, mistä on kysymys. Kysymys on siis – tässäkin tapauksessa – siitä, että saataisiin kestävä, parempi aluerakenne ja asuntoja tälle alueelle seuraavan muutaman kymmenen vuoden aikana. Niitä todella tullaan tarvitsemaan.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Ensinnäkin valtuutettu Kalimalle:

Kuntajakolain ensisijainen tarkoitus on nimenomaan väestön hyvinvoinnin turvaaminen ja sellaisen kuntarakenteen kehittäminen, joka luo tähän edellytykset tai takaa ne.

Tonttipolitiikka voi olla tekijä, jolla on vaikutusta ja joka otetaan huomioon, kun arvioidaan sitä, miten asukkaiden hyvinvointipalvelut ja muut turvataan. Se ei tarkoita sitä, että kuntajaon muutosta voisi perustella maan omistajan oikeudella kaavoittaa omistamansa maa haluamallaan tavalla tai jollei tämä halu toteudu, muuttaa kuntajako sellaiseksi, jossa omistajan halu voidaan toteuttaa. Tässä suhteessa mielestäni laki on ihan selvä.

Valtuutettu Soininvaaralle:

Hämmästelen sitä, että hän kommentoi puheenvuoroja ilmeisesti kuuntelematta niitä. Jos hän olisi kuunnellut täällä jo vähintään kolmeen kertaan käytyä Sipoo –keskustelua ja SKP:n ja asukaslistan siinä esittämiä puheenvuoroja, hän olisi havainnut, että emme ole kertaakaan tukeneet niitä ratkaisuja, joita erilaiset ”Hjallis Harkimot” kaavailevat Sipooseen. Olemme johdonmukaisesti esittäneet, että Helsingin pitää pyrkiä yhteisiin neuvotteluihin uudelleen ja näissä neuvotteluissa hakea Helsingin ja muiden pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyössä tehtäviä maankäyttö- ja asuntoratkaisuja.

46 §

Esityslistan asia nro 5

28.2.2007

VUODEN 2008 TALOUSARVIOEHDOTUKSEN VALMISTELUA KOSKEVA LÄHETEKESKUSTELU

Valtuutettu Rihtniemi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Talousarvion raamissa käsittelemme ja linjaamme kaupunkimme ydintehtäviä. Kokoomuksen valtuustoryhmän mielestä meillä on velvollisuus ja tahto järjestää helsinkiläisille hyvän elämän palveluita. Talous on kaupunkimme toiminnan perusta, halusimmepa tai emme sitä. Ilman tervettä taloutta emme pysty järjestämään näitä palveluita.

Taloudellinen liikkumavaramme ei vuoden 2008 talousarviossa ole kuitenkaan kovin suuri. Olemme toki nyt paljon valoisammassa tilanteessa kuin vielä muutama vuosi sitten. Vaikka kysymys ei olekaan säästöistä, niin silti kurinalainen taloudenpito on tärkeää. Kustannusten seurannan lisäksi tarvitsemme pitkäjänteistä taloussuunnittelua, jotta myönteinen kehitys voi jatkua.

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsinki on suurten haasteiden edessä, aivan kuten koko suomalainen yhteiskuntammekin. Väestön vanheneminen on yksi suurimmista edessä olevista muutoksista, johon meidän on varauduttava. Ikäihmisille, jotka tarvitsevat palveluja, hoitoa ja hoivaa, on sitä annettava.

Meidän on pidettävä huoli siitä, että meillä on riittävästi sairaansijoja akuuttisairaanhoidossa, mutta myös siitä, että hoitoketjut pelaavat niin, että potilaat saavat hoidon hoitotarpeeseensa nähden oikeassa paikassa.

Vanhustenhoivassa on edettävä vanhuspalveluohjelman viitoittamalla tiellä, siirtäen painopistettä sosiaalipuolelle. Raja-aidat on virastojen välillä tarvittaessa kaadettava eikä määrärahasiirtoja kesken vuoden tule karttaa. Samanaikaisesti on pyrittävä vähentämään pitkäaikaissairaaloiden kapasiteettia. On myös samalla muistettava, että sairaala ei ole ihmisen koti.

28.2.2007

Väestön vanhenemisen ei kuitenkaan tarvitse merkitä hallitsematonta palvelutarpeen ja kustannusten kasvua. On muistettava, että ikääntyneet ihmiset ovat entistä toimintakykyisempiä entistä pidempään.

Omatoimisuudelle ja mahdollisuudelle järjestellä omaa elämäänsä tulee antaa tilaa ja sitä pitää kaikin tavoin tukea.

Ikääntymisen ohella maahanmuuttajien kotouttaminen on suuri haaste, mutta myös mahdollisuus, jota ei saa menettää. Vuonna 2015 on pääkaupunkiseudulla arvioitu olevan noin 12 500 yli 75-vuotiasta. Samalla vierasta kieltä äidinkielenään puhuvia asukkaita arvioidaan vuonna 2015 olevan jopa 127 000, eli kaksinkertainen määrä nykyiseen verrattuna. Helsingissä tämä tarkoittaa noin 10 % koko väestöstä.

Hyvät valtuutetut.

Kaupungin palveluverkkoja on edelleen kehitettävä. Olemme varmasti yhtä mieltä siitä, että haluamme panostaa ennen muuta palveluiden sisältöön ja laatuun, emme seiniin. Palveluverkkojen tulee joustaa niiden muutosten myötä, joita kaupunkilaisten palvelutarpeessa ja toimintatavoissa tapahtuu.

Toimialojen ja kuntien rajat ylittävä palveluiden tarve ja käyttö on tulevaisuutta ja osittain jo nykypäivää. Meidän on entistä enemmän ajateltava pääkaupunkiseutua ja sen kaupunkien palvelurakennetta yhtenä kokonaisuutena. Lupaavana esimerkkinä on tästä julkistettu pääkaupunkiseudun yhteisiä sosiaali- ja terveystalouksia koskeva raportti.

Me kokoomuksessa emme ymmärrä vastakkain asettelua kaupungin oman palvelutuotannon ja yritysten tuottamien ostopalvelujen välillä. Nyt tarvitaan uutta luovaa ajattelua, joka on muutoksen edellytys. Ilman vanhan haastamista ei mikään muutu tai kehity, vaan asiat tehdään jatkuvasti ja jatkossakin ”niin kuin aina on tehty”.

Ostopalveluna moni asia voidaan järjestää joustavammin kuin omana toimintana. Toisin sanoen tarpeen ja palveluvolyymien vaihdellessa ja toisaalta ruuhka-aikoina voidaan saada nopeasti lisäresursseja tilapäisesti käyttöön.

Me arvostamme suuresti myös yksityissektorilla ja kolmannella

28.2.2007

sektorilla tehtävää työtä. Kaikki työ on arvokasta eikä kaupungin palvelutuotanto pelaisi näinkään hyvin ilman näitä tekijöitä, jotka ovat valmiita tasoittamaan kysyntähuippuja ja tarjoamaan vaihtoehdon toimia.

Hyvät valtuutetut.

Kokoomuksen valtuustoryhmä haluaa korostaa entistä enemmän ongelmien ennaltaehkäisyä. Eryityisesti lasten ja nuorten sekä perheiden hätää on pystyttävä lievittämään ja ongelmien syitä ennaltaehkäisemään. Lisääntynyt tarve lastensuojelussa sekä nuorten häiriökäyttäytyminen ovat hätähuutoja, joihin meidän on vastattava. Mitä aiemmin pystymme puuttumaan ongelmiin tai jopa ehkäisemään ne, sen parempi sekä inhimillisesti, mutta myös taloudellisesti. Ennaltaehkäisyssä ja ongelmien varhaisessa havaitsemisessa on sekä kouluilla että päivähoidolla merkittävä rooli.

Terveiden ja hyvinvoinnin edistäminen on paitsi kaupunkilaisten itsensä, myös kaikkien kaupungin toimijoiden vastuulla. Perheiden ja vanhempien merkitystä lasten kasvatuksessa ja heidän hyvinvoinnissaan ei tule aliarvioida, vaan vanhemmuutta tulee kaikin tavoin tukea. Liikunnan ja kulttuurin sekä sosiaali- ja terveystoimen yhteistyötä on myös edelleen tiivistettävä.

Hyvät valtuutetut.

Hyvien palvelujen tuottaminen helsinkiläisille edellyttää hyvää ja ammattitaitoista henkilöstöä. Helsingin täytyy olla kilpailukykyinen ja vetovoimainen työnantaja sekä varautua ennustettuun työvoimapulaan.

Kunta-alan virka- ja työehtosopimukset ovat voimassa tämän vuoden syyskuun loppuun saakka.

Tulevan tuloratkaisun muoto ja sisältö ovat tällä hetkellä täysin auki. On todennäköistä, että eduskuntavaalien jälkeen muodostettava uusi valtakunnan hallitus tulee tarjoamaan työmarkkinaosapuolille Tupon jatkamista ja tunnustelut tai neuvottelut siitä alkavat vielä tämän kevään aikana. Se, onko seuraava palkkaratkaisu tupo vai liittokierros, selviää myöhemmin kesän ja syksyn aikana.

Nyt on korkea aika laajalla rintamalla pohtia entisestään kasvaneita naisten ja miesten välisiä palkkaeroja, jotta nämä saadaan kavennettua ja päästään irti perusteettomista palkkaeroista. Tasa-arvoerillä ja naispalkkaerillä on päästy eteenpäin, mutta ne eivät sanottavasti ole

28.2.2007

kuroneet umpeen mies- ja naisvaltaisten alojen palkkaeroja. Siksi tarvitaan kokoomuksen esittämää tasa-arvotupoa, jossa valtiolla on oma roolinsa. Koska kuntien palkanmaksukyky on osittain riippuvainen valtion toimenpiteistä, mm. veroratkaisuista ja valtionosuuksista, ei valtio voi väistää vastuutaan pyrittäessä parempaan palkkatasa-arvoon ja turvatumpiin työsuhteisiin kuntasektorilla. Palkkaneuvottelut käydään luonnollisesti palkansaajajärjestöjen sekä kunnallisen työmarkkinalaitoksen välillä.

Valtion tulee tukea kuntia, kuten kokoomus on esittänyt, ilmoittamalla etukäteen, että se maksaa ylimääräistä valtionosuutta, mikäli kuntasektorille syntyy palkkaratkaisu, jossa koulutetuille ja naisvaltaisille aloille, kuten esimerkiksi hoitajille, lastentarhanopettajille ja sosiaalityöntekijöille, maksetaan keskimääräistä suuremmat palkankorotukset.

Hyvät valtuutetut.

Helsingin verotulokertymän kehitys on edelleen suuri huolen aiheemme. Viimeksi asunto-ohjelman lähetekeskustelun yhteydessä totesimme, kuinka merkittävä tekijä asuntopolitiikka on riittävän veropohjan takaamisessa ja näin koko kaupungin talouden vakaudessa. Totesimme silloin – ja kyllä vielä nytkin - että vain rakentamalla tarpeeksi houkuttelevia ja tasokkaita asuinalueita ja riittävän monimuotoisia ja tilavia asuntoja - unohtamatta seudullista yhteisvastuullista asuntopolitiikkaa - saamme meille epäedullisen väestömuutoksen pysäytettyä ja sen mukana veropohjamme kehityksen terveemmälle uralle. Toivottavasti tämä alueliitos Sipoosta toteutuu ja nämäkin tavoitteet sitten sitä kautta.

Helsingin vetovoiman parantaminen riippuu ennen kaikkea monipuolisemmista ja paremmista asumisen mahdollisuuksista. Mutta myös hyvin hoidetuilla palveluilla sekä muilla viihtyvyystekijöillä on oma merkityksensä. Laadukas ja vaikuttava opetus on esimerkki palvelusta, joka on sekä lasten että nuorten hyvinvoinnin lisäksi selvä kilpailuvaltti Helsingille.

Liikenteen sujuvuus, niin joukkoliikenteen kuin yksityisautoilun, vaikuttaa suoraan kaupunkilaisten arkeen. Joukkoliikenteen kehittäminen myös seudullisena kokonaisuutena tulee olla entistä painokkaammin asialistallamme. Joukkoliikenteen tariffitukea tulee nostaa taloudellisten mahdollisuuksien mukaan asteittain valtuuston hyväksymien linjausten mukaisesti 50 %:iin.

28.2.2007

Hyvät valtuutetut.

Kokoomuksen valtuustoryhmän mielestä ensi vuoden talousarvio on perustettava nykyiselle kunnallisveron tuloveroprosentille eli 17,5 %:lle ja että Helsingin kaupunki ei omilla päätöksillään nosta myöskään kiinteistöveroprosenttia. Veroja korottamalla emme ratkaise ongelmiamme, vaan päinvastoin lisäämme niitä. Korkeat verot nostaisivat entisestään korkeiden asumiskustannusten kanssa painiskelevien helsinkiläisten taakkaa sekä heikentäisivät Helsingin vetovoimaa ja kilpailukykyä.

Viime vuosina talousarvioissa olleet investoinnit eivät ole toteutuneet kokonaisuudessaan. Tämä on johtunut pääasiassa eräiden talonrakennushankkeiden ja hankintojen viivästymisistä monista erisyistä. Hankkeet varmasti kuitenkin ovat pitkällä ja tulevat toteutumaan. Taloussuunnitelmissamme oleva investointitaso on ryhmämme mielestä taloudelliseen tilanteeseemme nähden oikea.

Arvoisa puheenjohtaja, bästa fullmäktige.

Samlingspartiets fullmäktige-grupp förutsätter, att stadens ekonomi sköts ansvarsfullt även i framtiden. Detta är en förutsättning för att vi skall kunna erbjuda helsingforsarna en god miljö och ändamånsenlig service.

Vi anser att det är självklart att alla till buds stående medel tas i bruk för att stärka skattebasen. Lämpliga medel är i synnerhet bostadspolitiken samt stadens näringspolitik.

Arvoisa puheenjohtaja.

Kokoomuksen valtuustoryhmä edellyttää kaupungilta edelleen vastuullista taloudenpitoa. Tämä on välttämätöntä, jotta voimme tarjota helsinkiläisille hyvän elinympäristön ja heidän tarpeitaan vastaavat palvelut. Edellytämme myös, että verotulopohjamme vahvistamiseksi tehdään kaikki mahdollinen - asuntopolitiikasta elinkeinopolitiikkaan.

Valtuutettu Kalima

Arvoisa rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sosialidemokraattisen valtuustoryhmän työskentely on ollut siinä määrin perusteellista ja laajaa, että tämä ryhmäpuheenvuoro esitetään

28.2.2007

kahdessa osassa. Itse esitän alkuosan ja ryhmän I varapuheenjohtaja Tarja Kantola esittää jälkiosan.

Ensinnäkin:

Olemme keskittyneet taloudelliseen kehitykseen Suomessa vuosina 2007 ja 2008. On ennustettu, että tänä vuonna bkt:n kasvu olisi noin 3,5 % ja että on mahdollista, että talouden kasvu ensi vuonna jää alle 3 %:n. Tällä hetkellä kansainvälistä taloutta rasittavat monet epävarmuustekijät, joka käy ilmi, kun Kiinan pörssiosakkeiden arvo alenee. Merkittävimpiä ovat myöskin Iranin tilanteeseen kytkeytyvä polttonesteiden hintakehitys, USA:n velkaantumisen ja sen jatkuminen eli USA:n talouskehitys lähitulevaisuudessa sekä ennen kaikkea talouskehitys eräissä Suomelle keskeisissä vientimaissa kuten Saksassa - jossa talous edelleenkin yskii - Venäjällä, Ruotsissa ja Isossa Britanniassa.

Eduskuntavaalien jälkeen Suomessa keskeiseksi kysymykseksi nousee harjoitettavan talous- ja työllisyyspolitiikan suunta. Syksyllä on edessä tuloratkaisu, jonka takuumieheksi valtiota jälleen tarvitaan. Hallituspohjasta riippuu se, kuinka tuloratkaisun käy ja osallistuuko hallitus sen synnyttämiseen. Mikäli keskitetty tuloratkaisu kuitenkin kyetään synnyttämään ja laajoilta työmarkkinaselkkauksilta vältytään, talouden kasvu saattaa olla ennakoitua tasoa eli noin 3 % vuonna 2008. Mutta muussa tapauksessa voidaan jäädä huomattavastikin alle ennakoidun kasvun. Tämä puolestaan heijastuu välittömästi työllisyystilanteeseen myös Helsingissä työllisyystilanteen vaikeutumisenä, johon käynnissä oleva globalisaatiokehityskin osaltaan tulee vaikuttamaan samansuuntaisesti. Tällä hetkellä Helsingissä on noin 23 000 työtöntä työnhakijaa, joten sosiaalidemokraattien mielestä työllisyyspolitiikan on jatkossa oltava Helsingissä ensimmäisellä ja keskeisellä sijalla.

Helsingin aseman ja tulevaisuuden turvaaminen edellyttää uudelta hallitukselta paitsi tehokasta, myöskin tuloksia aikaansaavaa metropolipolitiikkaa. Näin ollen hallituspohja ja uuden hallituksen ohjelma ovat avainasemassa myöskin Helsingin tulevaisuuden näkökulmasta. Helsingin vuoden 2008 tulo- ja menoarvion valmistelussa sosialidemokraatit kiinnittävät erityisesti huomiota seuraaviin seikkoihin:

Ensinnäkin lasten ja nuorten hädän helpottaminen.

Nykyisestä talouskehityksestä huolimatta yhä useampi lapsi ja nuori voi

28.2.2007

huonosti tai suorastaan sairastaa. Tämä näkyy jatkuvasti lisääntyneinä huostaanottoina, koulupinnauksena ja lasten lisääntyvänä päihteiden käyttönä sekä ennen kaikkea lasten psykiatristen sairauksien lisääntymisenä. Tutkimukseen ja hoitoon pääsyä joutuu nykyään jonottamaan kohtuuttoman kauan siksi, että lastenpsykiatreista on pula. Ongelma on vaikea myös siksi, ettei perheneuvoloiden virkoihin ei ole ollut riittävästi hakijoita.

Nykytilaa kuvaa se, ettei edes vakavasti sairaiden lasten psykiatriseen hoitoon ole läheskään riittävästi lääkäri työvoimaa, minkä vuoksi sairaalahoitoa ja muuta erityishoitoa joudutaan jonottamaan aivan liian kauan psykiatripulan takia. Ongelmaa lisäksi pahentaa se, ettei nykyisin kyetä auttamaan lasten vanhempia, jotka ovat usein päihteiden pitkäaikaisia väärinkäyttäjiä. On arvioitu, että Helsingissä päivittäin noin 10 000 lasta ja nuorta kärsii vanhempien päihteiden käytöstä ja myöskin ns. sekakäytöstä, siis 10 000 lasta päivittäin. Se on aika suuri määrä.

Nykyinen tilanne edellyttää sosialidemokraattien mielestä aloitetta Helsingin vanhentuneen lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman päivittämiseksi ja uuden ohjelman mukaisia tehostettuja toimenpiteitä. Ohjelmassa tulee kehittää sektorirajat ylittäviä, varhaisen tuen toimintatapoja lasten ja lapsiperheiden avuksi. Lastenneuvolatoiminnan, päivähoiton, lapsiperheiden kotipalvelun ja perhekeskusten riittävät resurssit ehkäisevät ongelmien syntymistä. Eli tässä on kysymys samasta ennaltaehkäisevästä asenteesta, jota edellä käytetyssä kokoomuksen puheenvuorossa peräänkuulutettiin. Meistä se on oikea asenne.

Lasten ja nuorten hätää voidaan lievittää myös saattamalla koulujen voimavarat kuntoon. Sosialidemokraattien aloitteesta tuntikehysleikkauksia on pystytty vuosina 2005 - 2006 purkamaan. Opetusryhmien kohtuulliseen kokoon ja tuntiresursseihin pyritään panostamaan myös jatkossa. Helsingissä ammattikoulutukseen ja ammattikorkeakouluun pääsy on vaikeampaa kuin muualla Suomessa. Katsomme, että koulupaikkoja on syytä lisätä etenkin Itä-Helsingissä, jossa on selvä vaje. Samoin on huolehdittava riittävästä tuki- ja erityisopetuksen, oppilashuollon, kouluterveydenhuollon sekä avustajatoiminnan voimavaroista.

Olemme ottaneet oppia valtuutettu Lehtipuun tavasta analysoida tavoitteenasettelua. Olemme kirjanneet omat tavoitteemme toiminnallisten ja taloudellisten tavoitteiden muotoon.

28.2.2007

Niinpä ensimmäinen toiminnallinen tavoite edellä esitetystä on se, että päivähoitopaikkojen määrä pitää turvata päivähoidossa olevien lasten lukumäärän lisääntyessä, siis paino on sanassa ”päivähoidossa olevien”. Vaikka lasten lukumäärä absoluuttisesti laskisi, niin päivähoidossa olevien lasten lukumäärä saattaa lisääntyä työllisyyden parantuessa.

Taloudellinen tavoite on tietenkin se, että asianomaiselle momentille varataan määräraha ja sitä lisätään.

Toiminnallinen tavoite nro 2 on se, että lastensuojelun toimintaa tehostetaan, alle kouluikäiset huostaan otetut toimitetaan perhehoitoon, siis että he pääsevät perheeseen, joka on heille paljon inhimillisempi hoitomuoto kuin laitos.

Taloudellinen tavoite on se, että hoitopalkkioita korotetaan asianomaisella momentilla.

Toiminnallinen tavoite nro 3 on se, että jatketaan koulun opetusryhmien koon kohtuullistamista.

Taloudellinen tavoite on se, että varataan tähän tarkoitukseen lisämääräraha.

Sitten myöskin hyvin tärkeä toiminnallinen tavoite koskee perheneuvolan toiminnan volyymin säilyttämistä nykyisellä tasolla organisaatiouudistuksesta huolimatta. Olen ymmärtänyt, että tästä ollaan pääsemässä yksimielisyyteen. Tämä olisi toiminnallisesti järkevä ratkaisu.

Taloudellinen tavoite on tietenkin se, että varataan ainakin nykyisen suuruinen määräraha, eli siis säilytetään varat tähän tarkoitukseen siinä kohdassa missä ne ovat olleetkin.

Meidän ehdotustemme pääpaino on samalla tavoin kuin kokoomuksen puolueessa työvoiman saatavuudessa ja palkkauksessa, mutta olemme lähteneet siitä, että tähän pitäisi päästä myöskin mitoitustarkistuksilla. Ei pelkkä palkkaratkaisu riitä, silloin kun on olemassa selkeä työvoimapula. Kaikkein vaikein työvoimapula on dementiapotilaiden hoidossa, joiden määrä jyrkästi lisääntyy koko ajan. Ongelma on se, että he edellyttävät ympärivuorokautista hoitoa. Näyttää siltä, että meidän järjestelmämme ei oikein kykene vastaamaan tähän haasteeseen. Niinpä erityisesti vanhuspalvelun työntekijät joutuvat jatkuvasti hoitamaan tehtäviään vajaalla

28.2.2007

työntekijämäärällä. Henkilöstön mitoitus ja palkkataso ovat liian alhaiset. Tästä aiheutuu loppuun palamista. Pätevistä sosiaalityöntekijöistä on jo vuosien ajan ollut pulaa. Tähänkään ei näytä tulevan helpotusta.

Kuntasektorin työolobarometrien mukaan myös työolot ovat kuntasektorilla kehittyneet heikosti työn rasittavuuden ja työssä uupumisen lisääntyessä ja näin ollen Helsingin kaupungilla tulee nykyisellä palkkatasolla olemaan kasvavia ongelmia virkojen ja toimien täyttämässä ja etenkin sijaisten palkkaamisessa, niin kuin kaupunginhallituksen jäsenetkin hyvin tietävät. Sijaisjärjestelyt pitäisi saada toimiviksi niin potilasturvallisuuden, työssä jaksamisen kuin sairauspoissaolojen ennalta ehkäisyn ja vähentämisen näkökulmasta. Kaupungin peruspalvelujen turvaamiseksi on tärkeää saada virat ja toimet täytettyä ja huolehtia riittävästi henkilöstömitoituksesta mm. hoiva- ja hoitotyössä sekä opetustoimessa.

Meidän toiminnallinen tavoite on se, että työvoiman saannin ja työssä jaksamisen turvaamiseksi sekä pysyvää työtä tekevien sijaisten vakinaistamiseksi myös palkkauksellisin keinoin olisi budjettiin otettava momentille 11403 ylimääräinen keskitetty henkilöstömenovaraus palkankorotuksia varten, siis 25 milj. euroa palkankorotuksia varten ja nimenomaan näille aloille, joissa mitoituksessa on ongelmaa, on puutetta työntekijöistä. Katsomme, että pelkkä virka- ja työehtosopimukseen liittyvä menettely ei ole riittävä kehittämään ja poistamaan näitä ongelmia. Tämä on meidän keskeinen vaatuksemme ja tulemme käymään keskusteluja muitten ryhmien kanssa tästä asiasta.

Tämä liittyy kolmanteen ilmiöön, joka on meillä tarkastelun kohteena, nimittäin syrjäytymisen ehkäisemiseen. Se liittyy moneen asiaan, ennen kaikkea voimavarojen puutteeseen päihdehuollon alalla. Meillä on ollut onneton kehitys päihdehuollossa. Samaan aikaan, kun alkoholiongelmien kehitys on lisääntynyt, meidän päihdehuollon palvelumme ovat vähentyneet. Tämä edellyttää ihan uudenlaista asennetta ja myöskin sekakäyttöongelman havaitsemista.

Lautakunnan puheenjohtaja Astrid Gartz on korostanut koko ajan sitä, että hän on sanonut, että kun ongelmat vaikeutuvat, on yhä vaikeammin hoidettavia potilaita, niin se vaatii yhä enemmän aikaa.

Tältä osin tulemme esittämään myöskin lisää määrärahaa.

28.2.2007

Arvoisa puheenjohtaja.

Muilta osin ryhmämme tavoitteet tulevat esiin varapuheenjohtaja Tarja Kantolan puheenvuorossa.

Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Vuosi sitten Vihreiden ryhmä nosti tässä vastaavassa keskustelussa esiin joukkoliikenteen, pääkaupunkiseudun yhteistyön, ennaltaehkäisevän työn merkityksen ja maahanmuuttajien aseman. Joukkoliikenteen tariffitukeen saimme merkittävän korotuksen ja maahanmuuttoyksikkö on perustettu. Silti iso laiva kääntyy niin hitaasti, että voisin melkein toistaa tuon viimevuotisen puheemme sellaisenaan.

Kolme viikkoa sitten pidetyssä valtuustoseminaarissa keskustelimme kaupungin strategiasta. Nykyiset yhteisstrategiat eivät ohjaa riittävästi kaupungin toimintaa. Kaupungilla pitää olla sellainen strategia, josta voidaan johtaa selkeät ja mitoittavat toiminnalliset tavoitteet hallintokunnille. Oli mukava kuulla edellistä puheenvuoroa, jossa tämä oli kyllä laitettu korvan taakse. Strategian ja samalla taloussuunnitelman pohjana pitää olla tavoitekuva, unelma siitä, millaista Helsinkiä haluamme. Koska kaikkia hyviä asioita ei saa kerralla toteutettua, valtuuston pitää uskaltaa asettaa ne tärkeys- ja kiireellisyysjärjestykseen. Jos kaikki asiat ovat yhtä tärkeitä, mikään ei nouse tärkeäksi. Vaikka tarkoituksena on, että uusi ensi vuonna valittava valtuusto hyväksyy omalle valtuustokaudelleen uuden strategian, tärkeimmät linjaukset eivät voi odottaa niin pitkälle.

Vihreiden ryhmä haluaa nostaa esiin muutaman asian, joiden tulisi näkyä jo ensi vuoden talousarviossa ja sen yhteydessä hyväksyttävässä taloussuunnitelmassa.

Ensimmäinen asia on ilmastostrategia.

Helsingin on korkea aika nostaa ilmastonmuutoksen hillitseminen keskeiseksi tavoitteeksi. Meidän tulee olla ympäristöasioissa edelläkävijä sekä kotimaassa että kansainvälisesti, ei passiivinen seurailija.

Jos ilmastonmuutoksen pahimmat uhkakuvat toteutuvat, Helsinki on

28.2.2007

pohjoisena rannikkokaupunkina yksi suurimmista häviäjistä. Jos ilmastonmuutoksen hillitsemisessä sen sijaan onnistutaan, voimme olla yksi suuria voittajia. Lontoo on juuri päättänyt alentaa hiilidioksidipäästöjä 60 %:lla vuoteen 2025 mennessä. Mitä Helsinki aikoo tehdä?

Kaavoitus on kuntien tärkein keino vaikuttaa kasvihuonekaasupäästöihin. Tässä Helsinki on onnistunut, pääministerin arvostelusta huolimatta. Yhdyskuntarakenteen tiivistäminen edelleen on hyvästä syystä valittu yleiskaavan lähtökohdaksi. Päinvastainen kehitys, asumisen leviäminen yhä laajemmalle kehyskuntiin olisi turmiollista sekä kasvavan liikenteen ja kasvavien päästöjen että kaupungin veropohjan kannalta. Tämän lisäksi yhdeksi keskeiseksi tavoitteeksi pitää ottaa energian säästön edistäminen rakentamisessa.

Pelkkä kaavoitus ei vielä ole ratkaisu, vaan uudet asuinalueet pitää saada myös toteutettua. Rakenteille tulevat alueet ovat erittäin suuria ja vaativat mittavia investointeja. Myös aluerakentamisessa tulee selvittää uusia tehokkaampia ja nopeampia tapoja. Esimerkiksi Arabianrantaan ensimmäiset uudet talot valmistuivat kuutisen vuotta sitten ja rakentaminen jatkuu vielä viitisen vuotta. Yhteensä alueelle tulee 8 000 uutta asukasta. Jos Jätkäsaari, Kalasatama ja Lounais-Sipoo toteutetaan samalla tahdilla, ne ovat vuosikausia rakennustyömaita ilman, että asuntopulaa tai asuntojen hintatasoa kyetään olennaisesti helpottamaan. Asuintalojen ja katuverkon lisäksi myös palvelujen pitää olla valmiita, kun uudet asukkaat niitä tarvitsevat.

Kaavoituksen lisäksi Helsinki vaikuttaa ilmastonmuutokseen erityisesti omien liikelaitostensa Helsingin Energian ja HKL:n kautta. Helsingin Energia on tällä hetkellä kaupungin talouden selkäranka. Sen tuotolle rahoitetaan vuosittain palveluja lähes kahden veroprosentin verran. Sen ongelmana on, että energian tuotanto on ilmaston kannalta kestävämmällä pohjalla.

Vaikka sähkön ja lämmön yhteistuotanto on tehokasta, Helenin ja kaupungin sen omistajana on mietittävä, miten kivihiilen poltto voidaan korvata huomattavasti vähäpäästöisemmillä tuotantotavoilla. On selvää, että päästökauppa ja muut kansainvälisen ilmastopolitiikan toimet kohdistuvat yhä tiukemmin energian tuotantoon ja sen hiilidioksidipäästöihin. Helsingin täytyy jo nyt vakavasti miettiä, miten kaupungin sähkön ja lämmön tarve hoidetaan, ei vain ensi vuonna tai seuraavana, vaan kahdenkymmenen tai kolmenkymmenen vuoden kuluttua. Samalla pitää pohtia, miten Helen jatkossakin pystyy

28.2.2007

toimimaan kaupungin talouden tukena. Vahva panostus uusiutuviin energiamuotoihin on tarpeen sekä Helenin pitkän aikavälin kannattavuuden että myös kaupungin maineen kannalta. Yleiskaavassa on jo varaus tuulivoimalle. Toteuttaako Helsingin Energia sen vai annetaanko jonkun muun tarttua loistavaan imagohankkeeseen?

Kaupungin ilmastostrategian toisen painopisteen pitää olla joukkoliikenteessä. Sen kilpailukyvyistä on huolehdittava sekä tariffituen että investointien avulla.

Vihreät edellyttävät, että tariffituki nostetaan sovitun mukaisesti 50 %:iin tämän vaalikauden aikana.

Liikenne- ja viestintäministeriön suunnitelmat valtion joukkoliikennetuesta suurille kaupungeille ovat tervetulleita. Tulevien helsinkiläisten kansanedustajien pitää huolehtia, että tämä tuki myös toteutuu.

Kuten valtuustoseminaarissa todettiin, kehämäisiä ratoja tarvitaan vähintään yhtä monta kuin autoliikenteen kehäkin. Jotta tähän tavoitteeseen päästäisiin vuonna 2020, ensimmäisen, eli raidejokerin toteuttaminen pitäisi käynnistää jo seuraavan taloussuunnitelmakauden aikana.

Kaikkein kestäväntä liikennettä on kävely ja pyöräily. Pyöräteiden rakentamiseen ja talvikunnossapitoon tulee varata aiempaa enemmän varoja.

Helsingin talouden iso ongelma on siinä, että palvelujen tarve ja kysyntä ja sitä kautta kustannukset pyrkivät kasvamaan nopeammin kuin tulot. Viime vuodet ovat olleet hyvin myönteisen suhdanteen aikaa koko kansantaloudessa. Kuitenkin kuntien taloudellinen tilanne on pysynyt kireänä. Helsingin erityishaasteena on se, että verotulot kasvavat hitaammin kuin naapurikuntien.

Kaupungin verotulot ovat tavallisten työssä käyvien helsinkiläisten varassa. Meidän ei pidä asuntopoliitikassa keskittyä vain yhteen, hyvätuloisimpien ryhmään, vaan pyrkiä huolehtimaan tasapuolisesti asunnontarvitsijoista. Isompaa asuntoa tarvitsevan perheen pitäisi löytää uusi koti Helsingin rajojen sisäpuolelta. Toisaalta on varauduttava työn perässä muualta sekä koti- että ulkomailta muuttaviin. On epärealistista odottaa, että he ensitöikseen hankkivat omistusasunnon. Jos muut rakennuttajat eivät rakenna vuokra-

28.2.2007

asuntoja, kaupungin on itse huolehdittava niiden tuotannosta.

Ensi vuoden talousarvion ja seuraavan taloussuunnitelman johtoajatuksen pitää olla perheiden pitäminen helsinkiläisinä. Asuntopolitiikan onnistuminen parantaa veropohjaa hitaasti, mutta sen epäonnistuminen näkyy nopeasti verotulojen pienenemisenä. Valikoiva muuttoliike on suuri uhka kaupungin taloudelle. Ja kun Helsinki ei pysty kilpailemaan neliöiden määrällä tai hinnalla naapurikuntien kanssa, meidän pitää luoda elämänlaadun strategia, jonka avulla saamme nykyiset helsinkiläiset pysymään täällä, toisin sanoen Helsingin pitää kilpailla koulujen, terveydenhuollon ja vapaa-ajan palveluiden laadulla. Yhtenä esimerkkinä lasten ja nuorten taideopetuksen avustuksia kannattaisi nostaa, jotta musiikkiopistojen tai kuvataide- ja sirkuskoulujen lukukausimaksuja voitaisiin alentaa lähemmäs muiden pääkaupunkiseudun kuntien tasoa.

Päivähoidon budjetoinnin ongelmana - johon myös valtuutettu Kalima kiinnitti huomiota – on päivähoitoon tulevien lasten määrän ennustaminen. Tänä päivänä on tarkkuutta, jotta päivähoitoon ei luoda ylimääräistä tehokkuuden painetta. Sosialidemokraattien tavoite tässä asiassa on tismalleen oikea.

Lasten lukumäärän väheneminen johtaa väistämättä siihen, että kouluverkkoa on tarkisteltava ja joistakin koulukiinteistöistä on syytä luopua. Pienten koululaisten lähikoulu –periaatteesta on kuitenkin pidettävä kiinni. Kouluverkon karsintaa ei voi tehdä pelkän laskennallisen mallin pohjalta, vaan tapauskohtaisesti pitää arvioida muutosten vaikutukset koulujen toimintaan ja myös koulumatkojen turvallisuuteen. Koululaisten hyvinvoinnin parantaminen edellyttää sekä lisäresursseja kouluterveydenhuoltoon että kattavaan iltapäivätoimintaan.

Valtuustoseminaarissa korostui, että helsinkiläisten hyvinvointia uhkaavat ennen kaikkea kolme tekijää: päihteet, yksinäisyys ja hissittömyys. Näihin ongelmiin puuttumisella on kiire. Ne eivät voi odottaa seuraavalle vaalikaudelle.

Valitettavasti Vanhasen hallituksella ei ole kanttia korjata suurta virhettään, vaan alkoholinveron korotus jää seuraavalle, toivottavasti paremmalle hallitukselle.

Kaupungin hallintokuntien on yhdessä keksittävä tapoja yhteisöllisyyden edistämiseksi ja pysyvistä ongelmistamme myöskään asunnottomuus ei ole poistunut yhden asuntolapäätöksen myötä.

28.2.2007

Terveyspalveluissa on jatkossakin painotettava ennaltaehkäisyä ja perusterveydenhuoltoa, siis terveysasemia ja kotihoitoa. Hoitotakuu ei toteudu, jos terveyskeskukset eivät palvele. Kiireellistä korjausta vaatii hammashuollon jonot ja niiden purkaminen vaatii lisäystä ostopalvelumäärärahoihin. Siitä emme pelkällä julkisen sektorin toimilla selviä.

Erityisen raju on lastensuojelun tilanne. Sen osalta ei viime vuonna päästy sitovaan tavoitteeseen, jonka mukaan kahdelle kolmasosalle uusista lastensuojelun asiakkaista tehdään palvelutarpeen arviointi 3 kuukauden kuluessa. Helsingin lastensuojelussa kytee aikapommi, joka on viipymättä purettava.

Arvoisa puheenjohtaja.

Ilmastonmuutoksien ja perheiden palvelujen lisäksi Vihreät haluavat korostaa Helsingin asemaa Suomen johtavana kulttuurikaupunkina. Vilkas kulttuuritarjonta on edellytys menestymiselle myös kansainvälisissä kilpailuissa, joissa on kyse paljon tunnettavuudesta ja maineesta. Monipuolinen kulttuurielämä myös palvelee kaupunkilaisten hyvinvointia ja kertaluonteiset projektit, kuten kulttuurikaupunkivuosi anno dazumal tai Euroviisut eivät riitä.

Tulevina vuosina kulttuuri-instituutioiden rahoitusta helpottavat valtionavustusten indeksikorotukset, mutta Helsingin tehtävä on omalta osaltaan turvata vapaan taidekentän toiminta ja rahoitus. Aiempina vuosina vihreiden aktiivisuuden ansiosta on saatu pieniä paikkauksia avustuksiin. Niiden sijaan toivomme tänä vuonna jo raamivaiheessa reipasta tasokorotusta.

Suomi on lukemisen kärkimaita maailmassa. Kirjaston aineistomäärärahoja on lisätty tällä valtuustokaudella. Helsingin tulee huolehtia myös siitä, että nimenomaan kirjojen hankintamäärärahoja nostetaan niin, että pääsemme osalliseksi tästä kulttuurirahaston tarjoamasta lisämäärärahasta.

Hyvä valtuusto.

Suomen pääkaupunki ansaitsee keskustakirjaston. Se on nostettava seuraavan taloussuunnitelman kärkihankkeeksi.

Valtuutettu Aarnipuu

28.2.2007

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Millaisia helsinkiläisiä me ajattelemme, kun suunnittelemme tulevien vuosien taloutta ja toimintaa? Haluammeko muistaa, että Helsinki on koti myös monille työkyvyttömille ihmisille, päihdeongelmaisille ja mieleltään hauraille ihmisille? Muistammeko huomioida, että Helsingissä elää eri tavoin vammaisia, liikuntarajoitteisia, myös kehitysvammaisia lapsia ja aikuisia? Juhlapuheissa pidämme tärkeänä monikulttuurisuutta ja monikielisyyttä, mutta miten tämä arvostus näkyy kaupungin budjetissa?

Helsinki on vauras kaupunki ja kuitenkin ihmisten välinen eriarvoisuus syvenee. Vaurauden jakaminen oikeudenmukaisesti on poliittinen valinta. Eriarvoistuminen näkyy tänä päivänä niin toimeentulossa, koulutustasossa kuin terveydessäkin ja myös eroina kaupunginosien välillä. Kehitykseen on monia syitä ja sen kääntäminen toiseen suuntaan edellyttää laajaa poliittista asennemuutosta. Lisäksi se edellyttää panostusta sosiaaliseen kaupunkipoliittiseen ajatteluun ja tutkimukseen ja aktiivista elävää dialogia poliitikkojen ja mm. eriarvoistumiseen perehtyneiden tutkijoiden välillä.

Yksi eriarvoisuuteen tehokkaasti vaikuttava politiikan osa-alue on asuntopoliitikka.

Helsingin asuntopoliitikkaa ei voi kehua sosiaaliseksi. Yhä useammin asemakaavoja laaditaan sellaisiksi, että rakentamisen kalleus rajaa käytännössä sosiaalisen asuntotuotannon pois. Näin yhä useampia alueita toteutetaan kokonaan ilman sosiaalista tuotantoa. Onko todella niin, että Helsingissä halutaan tietoisesti kasvattaa kaupunginosien välisiä sosioekonomisia eroja? Aiemmin tällaista kehitystä on haluttu nimenomaan välttää. Ainakin meidän ryhmämme haluaa välttää vastakin.

Kohtuuhintaisten ja riittävän monenlaisten asuntojen turvaaminen sosiaalisen asuntotuotannon ja järkevän kaupunkisuunnittelun kautta on perusedellytys kaupungin vastuulliselle kehittämiselle. Vasemmistoliiton valtuustoryhmä vaatii, että tämä näkyy sekä seuraavassa maankäyttö- ja asumisohjelmassa että vuoden 2008 budjetin valmistelussa. Myös kaupungin työsuhdeasuntopoliitikkaan on saatava muutos. Vuokria on alennettava ja määräaikaisista vuokrasopimuksista luovuttava.

Osa vastuullista asuntopoliitikkaa on myös se, että tavoite

28.2.2007

asunnottomuuden vähentämisestä otetaan vakavasti. Tämä tarkoittaa panostamista mm. päihde- ja mielenterveysongelmaisten tukiasuntoihin ja tukipalveluihin sekä asunnottomuuden vähentämiseen tähtäävään yhteistyöhön Vantaan ja Espoon kanssa.

Arvoisa puheenjohtaja.

Lastensuojelun ja vanhusten palveluiden tarve kasvaa paljon nopeammin kuin on varauduttu. Tilanteen parantaminen edellyttää sekä resurssien lisäämistä että toimijoiden välisen yhteistyön kehittämistä. Myös lasten mielenterveyspalveluiden tarve on huutava. Helsingissä elää – kuten edellisekin puhujat ovat todenneet – todella pahoinvoivia lapsia ja samaan aikaan lapsiperheiden köyhyys kasvaa. Mm. lisääntyvät huostaanotot kertovat, ettei perheiden ongelmiin pystytä puuttumaan riittävän ajoissa.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmä vaatii, että Helsingissä otetaan viimeinkin vakavasti ennaltaehkäisevän lastensuojelun ja varhaisen puuttumisen keskeisyys. Tämä tarkoittaa peruspalveluiden jatkuvan tietoisien alibudjetoinnin lopettamista, jotta neuvoloiden, päivähoidon, koulujen ja terveydenhuollon henkilöstöllä olisi riittävät voimavarat tukea perheitä ajoissa.

Lastensuojelun ja vanhusten palveluiden kaltaisten peruspalveluiden kilpailuttamiseen on suhtauduttava erittäin kriittisesti jo siksi, että niiden toimiva hinnoittelu ja laatuvaatimusten määrittely on lähes mahdotonta. Jatkuva kilpailutus on myös omiaan heikentämään työntekijöiden palkkoja ja muita työehtoja ja sitä kautta myös palvelun saatavuutta ja laatua.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmä haluaa muistuttaa, että väitteet julkisten palveluiden tehottomuudesta verrattuna yksityisiin eivät loukkaa pelkästään veronmaksajia, vaan myös työntekijöitä.

Puheenjohtaja.

Liikenneyhteydet Helsinkiin ja Helsingin sisällä ovat yleisesti ottaen kiitoksen arvoiset. Poikittaisliikenteessä on kuitenkin isoja puutteita. Ruuhkautuminen heikentää ilmanlaatua. Myös metron ja lähijunien liityntäliikenteessä on parantamisen varaa. Viime vuosina tapahtunut vuorovälien kasvattaminen ja reittien lopettaminen eivät rohkaise jättämään autoa kotiin. Liityntäliikenteen toimivuudesta on syytä tehdä selvitys ja sen perusteella tarvittavat esitykset kohtuullisen matkan ja matka-ajan saavuttamiseksi. Liikenteen ongelmat eivät ratkea teitä tai

28.2.2007

tunneleita rakentamalla, vaan kehittämällä hyvää ja edullista joukkoliikennettä.

Ilmastonmuutoksen torjunnassa Helsingin alue on vuosia jäljessä muista pohjoismaiden suurkaupungeista. Kaupungin energian tuotannossa on ryhdyttävä siirtymään kohti uusiutuvia energian lähteitä ja todellista energian säästöä. Ympäristökasvatuksen arvostusta on nostettava ja ympäristötietoutta lisättävä päiväkodeista kouluihin ja työpaikoille asti.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmä vaatii, että Helsingin seudulle valmistellaan nopeasti ruuhkamaksukokeilu Tukholman kokemuksista oppia ottaen. Myös pyöräilyn ja kävelyn edistämiseen on panostettava nykyistä enemmän mm. parantamalla talvikunnossapidon laatua. Liikennevälineiden, pysäkkien ja vaihtoyhteyksien esteettömyyttä on parannettava edelleen.

Arvoisa puheenjohtaja.

Kulttuuri ei ole vain elinkeinoelämää tukeva väriläiskä innovaatiostrategioissa, vaan se on myös osa ennaltaehkäisevää mielenterveystyötä, lastensuojelutyötä, päihdetyötä. Taide auttaa ihmistä löytämään oman paikkansa maailmassa. Jokaiselle ihmiselle ikään, kieleen, vammaisuuteen, tulotasoon jne. katsomatta on taattava pääsy taiteen ja kulttuurin äärelle.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmä vaatii, että taiteen perusopetukselle osoitettua tukea nostetaan vuoden 2008 budjetissa niin, että kohtuuttomat lukukausimaksut eivät enää rajaa taidetta ja luovuutta vain rikkaiden perheiden lasten elämään kuuluvaksi asiaksi.

Kaupunginkirjastolle on taattava riittävät resurssit eikä kirjastojen ei-kaupallisuudesta saa tinkiä. Kirjasto on parhaimmillaan lähialueen ihmisten yhteinen, yhteisöllinen ja viihtyisä kulttuuri- ja toimintakeskus.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmän puheenjohtaja Sirpa Puhakka käyttää tässä kokouksessa laajemman puheenvuoron henkilöstökysymyksistä. Joten totean tässä vain lyhyesti, että sekä kirjastoissa että muillakin kaupungin työpaikoilla on oltava riittävästi työntekijöitä ja heidän palkkauksensa on nostettava työn vaativuutta vastaavalle tasolle. Henkilöstön hyvinvointiin on kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota. HKR-Tekniikassa kehitetystä ikäohjelmasta voisi tehdä toimintamallin koko kaupunkiin.

28.2.2007

Arvoisa puheenjohtaja.

Keskittämisen ja suuruuden ihannoinnista täytyy osata päästää irti. Lähikirjastojen, lähikoulujen, lähiterveysasemien ja nuorisotilojen lakkauttaminen jättää jäljelle vain ostoskeskusten kaljakuppilat ja lisääntyvän alueellisen syrjäytymisen kierteen.

Ja aivan lopuksi:

Ei ole olemassa mitään Helsinkiä ilman Helsingissä eläviä ihmisiä. Jotta yhteisstrategioissa mainittu ”asiakslähtöisyys” - tai niin kuin meidän ryhmässämme mieluummin ajatellaan ”asukaslähtöisyys” - voisi toteutua, on suunnittelussa ja päätöksenteossa pidettävä mielessä, miten monenlaisia ihmisiä Helsingissä elää. Viiden seuraavaksi suurimman kaupungin menojen kritiikitön tuijottaminen ei tue tätä tavoitetta ollenkaan.

Ledamoten Dahlberg

Ärade ordförande, fullmäktige. Hyvät valtuustokollegat.

Vi lever i en viss metropoleufori och lider samtidigt av valfeber. Detta kommer också fram här i fullmäktiges budgetramdebatt. Det är svårt att navigera mellan Skylla och Karybdis. Övergenerösa valtidslöften leder ohjälpligen till obalans i budgeten. Fjolårets resultat är positivt, låt vara att det huvudsakligen bygger på Helsingfors Energis rekordstora vinst och inte egentligen på de något ökade skatteintäkterna. Ökningen här är mindre än bl.a. i Esbo.

Sfp-gruppen räknar med att utgångspunkten är en strävan att hålla skatteprocenten oförändrad. Detta kan dock bli en svår ekvation om vi samtidigt går in för att höja lönerna inom vården och grundutbildningen för att garantera tillgången på yrkeskunnig personal.

Viime vuosien budjettiraameissa on toistettu, että Helsingin peruspalvelujen kustannukset on saatava lähemmäksi viiden suurimpien kaupunkien keskiarvoa. Yhtä innokkaasti ei ole puhuttu palvelutason ylläpitämisestä, saati sen kohottamisesta. Tätä jäämme kaipaamaan, koska lukuisten strategioittemme visio on hyvin toimiva, inhimillinen, dynaaminen, puoleensa vetävä kaupunki, joka pärjää hyvin kansainvälisessä vertailussa. Pelkät visiot eivät kauas kannaa. Tarvitaan toimintakykyä; tarvitaan koulutettuja, motivoituja työntekijöitä - ja - paljon rahaa!

28.2.2007

Sfp-gruppen anser att vi först borde granska vad som är gjort eller bristfälligt inom den lagstadgade servicen och göra reserveringar för dem, innan vi går in och spikar fast ramarna för stadens verksamhet med procentenheter uppåt eller nedåt.

Socialvården och hälsovården har under de gångna åren fått framstå som de verksamhetsgrenar som haft det svårast att hålla sig till budgetramarna. Vi bör ändå komma ihåg att mycket litet inom social- och hälsovården är verksamhet som kan slopas eller strypas, för kommunens ansvar för vården och omsorgen är noggrant reglerad i lagstiftningen. Vi kan dock bli smartare i arbetsmetoderna och slimma byråkratin.

Den ekonomiska depressionen på nittioalet och statens ingrepp i den kommunala ekonomin efter 2000 skapade dagens spara-mentalitet. Vi varnades för följderna, när vi oshyvlade bort förebyggande verksamhet bl.a. inom eftermiddagsverksamhet i skolorna. Nu ser vi en bekymmersam ökning av bl.a. antalet omhändertagna barn – stigande kostnader för staden och tragedier för barnen. Enligt de senaste oroväckande rapporterna ökar de psykiska sjukdomarna bland barn, t.o.m. bland spädbarn, som en följd av att föräldrarna insjuknat eller annars är oförmögna att ge barnen en trygg omvårdnad. Den förebyggande verksamheten måste alltså återskapas och det är uppenbart att man borde budgetera för mera socialvårdare, mera personal inom skolhälsovården och i hälsovården för studerande på alla stadier.

Terveyskeskuksen organisaatiomuutos – jota RKP muuten ehdotti lukuisissa yhteyksissä jo vuosia ennen kuin Pajusen organisaatiokomitea keksi pyörän uudelleen – on lisännyt kustannustehokkuutta ja parantanut johtavuutta sekä toimivuutta. Odotettavissa on, että sosiaalivirastossa havaitaan samaa, kun muutos on saanut aikaa juurtua.

De extra budgetmedel som vi satsade i budgeten på att åtgärda vårdköerna i samband med vårdgarantin, uppfattades kanske av en del optimister som en engångsföreteelse. När det nu har gått upp för alla att man kan få en operation inom rimlig tid inom den allmänna vården, ökar remisserna till HNS och minskar på privatsektorn. Det är en naturlig utveckling och en viss bestående förhöjning får vi alltså räkna med i budgeteringen även framöver.

Investointipuolella kiireisiä projekteja olisivat erilaiset palvelutalot ja

28.2.2007

hoivayksiköt vanhuksille, psykiatrian kroonikkopotilaille ja dementikoille, unohtamatta asuntolat asunnottomille.

RKP:n ryhmä muistuttaa myös siitä, että kaupungilta puuttuu tarpeellinen määrä hoitopaikkoja ruotsinkielisille – siis lähinnä dementikoille – ja omakielinen hoitoketju on pahasti katkonainen. Budjetoimalla tarpeeksi esimerkiksi ostopalveluja varten saisimme ruotsinkielisten ylipitkät jonot tasavertaiselle ja hyväksytylle tasolle.

Fjölårets tiomiljoners s.k. böter för patienter som vårdas på "fel" ställe, dvs. inom specialsjukvården i stället för på rehabiliteringsavdelning eller åldringshem är oacceptabla. Låt året 2007 bli vändpunkten och året 2008 det år då inte en enda patient tvingas bli ett bötesfall. Vi kan åstadkomma bättre omsorg med rätt kanaliserade investeringar. Dessa inbegriper också personalen – vidareutbildning i bl.a. geriatri och psyko geriatri för våra läkare och sjukskötare brådskar.

Jotta meillä olisi edes jonkinlainen mahdollisuus taata uusien hoitajien saatavuus paikkaamaan eläke-boomin aiheuttamaa vajetta, meidän täytyy hyväksyä sekä palkankorotus että korkeampi henkilöstömitoitus erityisesti pitkä-aikaishoidossa, jossa useimmat potilaat ovat vuodepotilaita, täysin riippuvaisia hoitajien avusta, syöttämisestä vaipanvaihtoon.

Vi skall akta oss för kontraproduktiva sparåtgärder. Strängare kriterier för hjälp till hemmaboende åldringar leder till otillräcklig hjälp, de gamla tacklar av och behovet av anstaltsplatser ökar. Sfp-gruppen efterlyser också en total revidering av färdtjänstsystemet och av den illa upphandlade matinköps servicen, som gett saltade räkningar, fördyrad mat, dålig kvalitet och ett snävt sortiment.

Tandvården är hälsovårdens sorgebarn. 12 000 patienter i kö, av dem har 7 000 redan undersökta väntat på vård i över 6 månader. Om ingenting drastiskt görs kommer Helsingfors aldrig att kunna uppfylla lagens krav. Det här skall vi inte acceptera. Sfp-gruppen anser att staden borde lägga om hela köptjänst konceptet och bygga upp ett bättre förtroende för privattandläkarnas förmåga att såväl undersöka som ge vård enligt gemensamt överenskomna och medicinskt och ekonomiskt försvarbara kriterier. Snålsparat blir dyrt i tandvården. Dessutom bör förstås FPA:s ersättningstaxor höjas, för de släpar efter katastrofalt.

Montako koulua tarvitsemme Helsingissä? Polttava kysymys on lähinnä koskenut vuokrakustannuksia ja montako lisäoppilasta voitaisiin vielä

28.2.2007

tunkea mihin taloon. Laatukäsité on usein jäähyllä. Pienet luokat suovat paremman työrauhan, oppilas saa enemmän huomiota ja turvallisuutta. Näin sanovat asiantuntijat ja näin lasten vanhemmat, veronmaksajamme.

RKP:n ryhmän mielestä kasvatustieteen ihanteille tulisi antaa painoarvoa keskustelussa. Jokaisen koulun mahdollista lakkauttamista on tarkoin punnittava. Emme tohdi uskoa, että mahdolliset säästöt kanavoidaan suoraan opetukseen tai oppimateriaaliin, niin kauan kuin kehoitus lähestyä viiden suurimman kaupungin kustannusten keskiarvoa edelleen on voimassa.

Ingen avkastningprocent bör läggas på skolhyrorna, anser vi i Sfp. Skyddade, gamla byggnaders generösa utrymmen får inte belasta undervisningen. Det är stadens gemensamma kulturarv.

Det är direkt pinsamt att fullmäktigegrupperna årligen skall behöva bryta arm i budgetförhandlingarna kring lite mera pengar för behövt undervisningsmaterial, eller att lärare i svenska skolor skall tvingas släpa rullkassar med böcker hem från Stockholm för att de överdyra svenska skolböckerna är billigare där. Bra och tillräckligt undervisningsmaterial, up-to-date självfallet, samma kvalitet för finska och svenska skolors elever är ett minimikrav för landets blivande, stolta metropol. Trygg, hel årsanställning för lärare och skolgångsassistenten ger trygg kontinuitet i arbetet för eleverna. Det bör också beaktas att de finska skolorna satsar på samlade specialklasser medan de svenska huvudsakligen på integrering, där behöver vi alltså flera assistenter i budgeten.

Ifall omskapad verksamhet kan nå flera ungdomar kan flyttningar och slopande av vissa ungdomsgårdar försvaras. Är målet endast inbesparingar missar staden det förebyggande arbetet. Ungdomsgårdarna kan användas också för eftermiddagsverksamhet för yngre barn och de borde ligga tätt. Ju glesare nät av skolor, ungdomsgårdar och andra servicepunkter – desto större behov av fungerande kollektivtrafik. Resor till ungdomsgård borde bekostas av staden enligt samma kilometerkriterier som skolresor, anser vi i Sfp-gruppen.

Tahdomme myös muistuttaa, miten tärkeätä - myös strategisesti - on antaa kunnon tuki musiikkikouluille, jotta oppilasmaksut voitaisiin pitää samalla tasolla kuin Espoossa ja pääkaupungin ruotsinkielisen kulttuurin koordinoivan keskuksen, Luckanin – Luckan on sen nimi - tärkeä toiminta tarvitsee ehdottomasti myös kunnon tuen.

28.2.2007

På investeringsidan prioriterar Sfp-gruppen gärna hållbara satsningar på spårvägsnätet och skulle välkomna ett experiment med vätegasbussar i innerstaden, där luftkvaliteten är som sämst. Västmetrons planering kunde utgå från en station på Drumsö och planerna på att bygga ut Björkholmen kan strykas.

Toteamme tyytyväisinä, että Palmia on saanut uuden kokeneen toimitusjohtajan. Taloudellinen tilanne on parantunut. Mutta RKP:n ryhmän mielestä kaupungin yksin omistaman liikelaitoksen asema ns. vapaasti kilpailevana toimijana voi pitkän päälle olla ongelmallinen, kun kaupunki kuitenkin pysyy sen olemassaolon takaavana vakio-asiakkaana.

Det här kunde kanske någon ha uppfattat som att den nya chefen redan skulle ha åstadkommit den förbättrade ekonomin. Det var inte min avsikt. Ekonomin hade förbättrats redan innan.

Eftersom fastighetsskatten av allt att döma kommer att skärpas på grund av högre beskattningsvärden, upprepar vi vår åsikt att vi borde göra som i Jyväskylä – övergå till total skattefinansiering av gatuunderhållet från och med 2008. Förutsatt att vi inte för att kompensera trycket på boendekostnaderna i stället sänker procenterna. Helsingfors bör göra allt för att locka byggherrarna att bygga, så att bostadsprogrammet får en chans att förverkligas. Och staten bör påminnas om sitt ansvar, att justera Aravagränserna och sänka Kapiteelis tomtpriser, för att ge rimliga bostadspriser även i huvudstaden.

Fru ordförande, hyvät valtuustokollegat.

Tässä vain pieni otos RKP:n ajatuksista budjettiraamien sisään mahdutettavista tarpeista.

Valtuutettu Molander

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät harvalukuiset valtuutetut.

Hyvinvoinnin luominen ja palvelut ovat Helsingin kaupungin päätehtävät. Helsingin taloudesta on hyvää kerrottavaa siinä, että ennusteiden mukainen tilikauden tulos oli viime vuonna positiivinen, ei syöty enemmän kuin tienattiin.

28.2.2007

Näin ollen Keskustan valtuustoryhmä esittää, että vuorokauden toiminnan suunnittelu pohjautuu nykyiseen kunnallisveroprosenttiin.

Verotulot kasvoivat viime vuonna, mutta niin myös toimintamenot. Toivottavasti kunta- ja palvelurakennemuutos edelleen vahvistaa Helsingin taloutta, sillä monia satsauksia tarvitaan, jotta pääsemme pidemmällä tähtäimellä kustannustehokkaampaan palvelurakenteeseen.

Terveyserot helsinkiläisten välillä ovat suuret. Helsinkiläiset elävät keskimäärin lyhyemmän ajan kuin muut suomalaiset. Helsinkiläisten terveys polarisoituu. Meillä on paljon erittäin hyvinvoivia. Polaarilla toisella laidalla ovat ne helsinkiläiset, joilla on päihdeongelmaa ja terveyden näkökulmasta riskikäyttäytymistä, joiden koulutustaso on alhainen ja joilla on puutteelliset mahdollisuudet huolehtia terveydestään. Helsingin erityispiirteitä ovat kova pitkäaikaistyöttömien ydin, joka tarvitsee ilman muuta erityistoimia terveyspalveluissa. Huumeiden käyttäjät, asunnottomat, alkoholistit, vanhusten suuri määrä, erityisesti yksin asuvien joukko on suuri, maahanmuuttajat, huonosti voivien lasten ja nuorten tilanne.

Helsingissä on toteutettu positiivista diskriminaatiota jo vuosia siten, että hallintokuntien tulisi varautua talousarvioissaan segregaaation ja sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisyyn. Vaikka positiivista diskriminaatiota on harjoitettu, tulokset eivät ole kovin hyvät.

Keskustan valtuustoryhmä linjaa, että nyt on toimittava laaja-alaisesti väestön terveyserojen tasoittamiseksi ja otettava se seuraavassa talousarviossa painopisteeksi.

Lasten ja nuorten elämäntavat ja syrjäytymisen ehkäisy on yksi keskeinen etenemissuunta. On äärimmäisen tärkeää kiinnittää erityistä huomiota lasten ja nuorten hyvinvointiin. Kaupungin päätöksillä, kaikilla hallinnonaloilla, on vaikutuksia, merkittäviä vaikutuksia lasten elämään. Kuinka nämä päätökset itse asiassa vaikuttavat lasten ja nuorten elämään, sitä ei seurata.

Siksi Keskustan ryhmä esittää, että Helsingin kaupunki ottaa käyttöön lapsivaikutusten arvioinnin talousarvion valmistelussa.

Suuri haaste terveydenhuollossa on myös vanhusten suuri määrä Helsingissä ja erityisesti yksin asuvien määrä. Helsingissä tulee rakentaa kattava seniorineuvolaverkosto, sitäkin silmällä pitäen, että

28.2.2007

terveysasemia harvennetaan.

Kaikkein parasta terveyden tasa-arvoa on se, että terveyskeskuksen toimintaedellytykset turvataan ja siten perusterveydenhuoltoa vahvistetaan. Jos hyvin toimeentuleva henkilö ei pääse lääkärin vastaanotolle, hän vaan siirtyy kadun toiselle puolelle yksityisen lääkärin vastaanotolle, mutta samaa mahdollisuutta pieneläkeläisellä ja työttömällä ei ole, koska puuttuu taloudelliset resurssit.

Syrjäytymisen ehkäisy ja yhteistyön kehittäminen siinä luovat hyvinvointia. Varhaisen puuttumisen ja ennaltaehkäisevän sekä etsivän työn lisääminen kohderyhmänä syrjäytymisvaarassa olevat rakentaa parempaa Helsinkiä. Mm. työttömiksi jääneiden tilanteeseen on puututtava mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta estetään pitkäaikaistyöttömäksi ajautumista. Työttömyyden väheneminen vähentää paineita sosiaali- ja terveydenhuollon erityispalveluihin ja ehkäisee tehokkaasti syrjäytymistä. Nuorten koulusta putoamista on ehkäistävä nykyistä tehokkaammin ja lastensuojelutyötä kehitettävä lisäämällä inhimillisemmän perhehoidon osuutta. Myös siisti ja viihtyisä ympäristö on tärkeä kaikissa kaupunginosissa. Täydet jäteastiat ja linnut niiden ympärillä eivät kuulu Helsinkiin.

Kaupungin on kehitettävä palvelukokonaisuuksia asukas- ja asiakaslähtöisesti. Ennaltaehkäisevä ja varhainen puuttuminen kaikkien ikäryhmien ongelmiin on asukaslähtöistä palvelua. Terveystenhuollon ja sosiaalitoimen kustannusten kasvutarpeet ovat rajattomat. Vähentämällä sairastumisriskiä ja ehkäisemällä sairauksia voidaan vähentää sairaanhoidon tarvetta ja ehkäistä tai siirtää laitoshoidon tarvetta.

Myös joukkoliikenne on hoidettava asukaslähtöisesti. Joukkoliikenteen rahoitus on jatkuva ongelma. Maksujen kirjavuus on hankalaa ja kalleus edistää liputta matkustamista. Joukkoliikenteen käytöstä on tehtävä nykyistä houkuttelevampaa.

Keskustan valtuustoryhmä on valmis nostamaan tariffituen tasoa, jotta lippujen hintoja ei tarvitse korottaa.

Asukaslähtöisyyttä on maahanmuuttajien kielikoulutus. Kielitaito on välttämätön edellytys, jotta ihminen voi integroitua uuteen kotimaahansa ja se on edellytys työn saannille. Työ taas mahdollistaa kokemuksen yhteiskunnan täysivaltaisesta jäsenyydestä. Myös kotona toimivien naisten kielikoulutukseen on panostettava. Kielikoulutus on sijoitus sekä naisten itsensä että koko perheen tulevaisuuteen.

28.2.2007

Kustannustehokkuuden lisääminen kaupungin toiminnassa ei saa tapahtua palvelujen laadun kustannuksella. Kaupungin eri toimialojen välistä yhteistyötä on lisättävä, jotta päähuomio kohdistuu asukkaaseen ja hänen saamaansa palveluun. Tieteelliseen tutkimukseen perustuvaa tietoa on paljon. Myös sen hyödyntämisen tulee näkyä kaupungin konkreettisissa toimissa. Vain laadukkaat palvelut voivat olla tehokkaita.

Sekä ympäristö-, sukupuoli- että terveysvaikutusten arviointia tulee toteuttaa yhä laajemmin eri hallinnonaloilla. Valtuusto hyväksyi viime vuonna pöytäkirjan sukupuolivaikutusten arviointia koskevien ohjeiden sisällyttämisestä budjettien laatimisohjeisiin.

Keskustan ryhmän mielestä on tarpeen, että budjetin sukupuolivaikutukset tulevat läpinäkyviksi kaikkien kaupungin hallinnonalojen budjetoinnissa. Uutena asiana tuomme esille lapsivaikutusten arvioinnin, jonka mainitsin aikaisemmin.

Hankintapäätösten läpinäkyvyyttä on lisättävä ja asukkaiden lisäksi käytännön työntekijöiden on oltava mukana toiminnan suunnittelussa. Palvelujen joustavuuden lisääminen tapahtuu ottamalla tapauskohtaisesti päättäen kolmas sektori ja yksityiset toimijat mukaan tuottajiksi. Yksityisestä päivähoitosta ja kotihoidosta aiheutuu kunnalle kunnan itse järjestämää hoitoa vähemmän kustannuksia, vaikka kuntalisiin tehtäisiin korotuksiakin.

Laadukkaat palvelut perustuvat toimivaan organisaatioon ja kaupungin henkilökunnan osaamiseen. Sosiaali- ja terveydenhuollossa työkalut ja työtapoja on kyettävä arvioimaan ennakkoluulottomasti. Tiukat raja-ajat missään hallintokunnassa eivät palvele kaupungin asukkaita. Liikuntatoimen yhteistyö kaikkien kanssa on elintärkeää. On mietittävä, mitkä palvelut tuotetaan mahdollisimman lähelle asukkaita ja mitkä harvemmin tarvittavat erikoispalvelut on järkevää keskittää. Helsingin ja sen naapurikuntien yhteistyön on tiivistyttävä huomattavasti. Yhtenäisellä työssäkäyntialueella on etsittävä sekä palvelujen käyttäjien että olemassa olevien kiinteistöjen näkökulmasta järkevimät paikat ja tavat tuottaa peruspalveluja. Kouluverkon tarkoituksenmukaisuutta ja järkevää katsoa kuntarajojen yli, samoin esimerkiksi terveyspalvelujen kohdalla mahdollisuus käyttää palveluja toisen kunnan puolella.

Pääkaupunkiseudun kunnissa on keskenään tarpeetonta päällekkäisyyttä sekä palveluissa että niiden hallinnoissa. Kaipaamme

28.2.2007

keskusteluun selkeitä perusteltuja näkemyksiä kuntaliitosten mahdollisista eduista ja haitoista alueellamme. Suurimmat hyödyt voidaan saada aikaan rakenteiden ja tuotantotapojen muutoksilla. Erityisesti palvelujen vaikuttavuudesta saatavan ajantasaisen tiedon ja hyvien käytäntöjen pitäisi vaikuttaa. Vain laadukkaat palvelut tekevät kaupungista kilpailukykyisen.

Pääkaupunkiseudun innovatiivisuuden ja helsinkiläisten osaamisen vahvistaminen rakentavat tulevaisuutta. Luovuutta on vahvistettava peruskoulutuksesta lähtien. Helsinkiläisten koulujen pitää säilyä houkuttelevina työpaikkoina päteville, ammattitaitoisille opettajille ja tämän on näyttävä myös palkoissa. Helsinki menestyy osaavien ja hyvin koulutettujen ihmisten ansiosta.

Palkkauksesta sanoisin, että kaiken kaikkiaan palkkatasa-arvon edistäminen on tärkeää keskustalle. Meidän tavoitteenamme on, että kunnille varataan lisää valtionosuutta, määrää, jolla voidaan maksaa kuntien naisvaltaisten alojen jälkeenjääneisyyttä korjaavaa korotusta. Keskustan valtuustoryhmään oli viime vuonna tukemassa sosiaalidemokraattien tavoitetta matalapalkka-alojen, naisvaltaisten matalapalkka-alojen palkankorotuksista, mutta asia ei edistynyt Helsingissä.

Yritysten toimintaedellytysten paraneminen luo Helsingille verotulopohjaa. Kaupungin elinkeinopolitiikan on oltava ennakoitavaa. Kaupunki pystyy omalla toiminnallaan ja kilpailuttamisella vahvistamaan markkinoita. Kilpailutettavien hankkeiden kokoa on arvioitava niin, että pienilläkin yrityksillä on mahdollisuus jättää tarjous.

Keskustan valtuustoryhmä on jo pitkään puhunut palvelusetelien käyttöönoton puolesta. Olemme tehneet asiasta useita ponsiesityksiä valtuustossa. Sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen palvelusetelikokeilu on myönteinen asia. Vanhusväestön määrän kasvu lisää palvelujen tarvetta ja asiakkaiden yksilöllisten tarpeiden tyydyttäminen on helpompaa, kun kaupunki voi tarjota joustavasti erilaisia palvelutapoja.

Keskustan valtuustoryhmä on huolissaan vanhusten hoidon tilanteesta Helsingissä. Palveluasuntojen tarve lisääntyy väestön ikääntyessä. Palveluasuntoja ei voida toteuttaa vain kunnallisina. Sitä kompensoimaan tulee kaupungin hankkia asuntoja ja palveluja entistä enemmän myös ostopalveluina, jotta ikäihmiset voivat asua turvallisesti, eivätkä joutuisi kalliiseen laitoshoidon ennen aikojaan.

Esimerkkinä siitä, kuinka kaupunki toimii omien strategioittensa

28.2.2007

vastaisesti, on se, että pk-yritykset on unohdettu Vuosaaren sataman rakentamisessa. Pienemmät logistiikka-alan yritykset ovat jäämässä sataman ratkaisujen ulkopuolelle. Lisäksi Vuosaareen siirtyminen hankaloituu, jos Länsisatamaan rakennetaan hotelli ennen kuin rakennetaan Vuosaaren tilat, jonne noin 30 sataman vuokra-asiakasta voi siirtyä suoraan ilman ylimääräisiä muuttoja. Muuten pk-yritykset joutuvat etsimään muita sijoittumisvaihtoja, mahdollisesti myös Helsingin ulkopuolelta.

Sitten ihan lyhyesti, kun aika loppuu:

Liikenne, ympäristö, asuminen, kaikki nämä, ympäristöasiat, energiaratkaisut, liikenteen ratkaisut ja asuminen ovat se pohja, mille kaupunkia ja palveluja rakennamme.

Erityisesti opiskelijat ovat toivoneet pyöräteiden parempaa toteutusta ja suunnittelua. He kokevat liikenteen vaaralliseksi. Opiskelijoilla ja muilla pitäisi olla mahdollista saada vuokra-asuntoja uusille rakennettaville asuinalueille.

Uudenlaiset energiaratkaisut pääkaupunkiseudulle ovat harkinnan arvoisia. Keskustan valtuustoryhmä on kannattanut siirtymistä monimuotoiseen uusiutuvan energian käyttöön ja tuotantoon.

Ja viimeksi, muttei vähäisimpänä, ilmanlaadun tulee olla Helsingin agendalla ykkösasioita.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Vähän on sellainen olo kuin marraskuun lopussa, kun valtuusto uudisti esityksen Vantaan ja Sipoon eräiden alueiden liittämisestä Helsinkiin. Silloinhan valtuusto päätti olevansa edelleen samaa mieltä kuin jonkin verran aikaisemmin.

Valtuustoseminaarissa reilut kolme viikkoa sitten valtuustoryhmät esittivät näkemyksiä kaupungin kehittämisestä, joten ei liene ihme, että Kristillisdemokraattinen valtuustoryhmä myös uudistaa esityksensä. Mielestäni tuo valtuustoseminari olisi riittänyt talousarvion lähetekeskusteluksi.

Toivomme edelleen, että olemassa olevat ja syntyvät liikennetarpeet

28.2.2007

pyritään hoitamaan niin, että joukkoliikenne on varteenotettava vaihtoehto jo alusta alkaen. On itsestään selvää, että Kehä I, Kehä II, Kehä III ja Kehä IV – joka on suunnitteilla – ovat seurausta merkittävistä liikennetarpeista, jotka on pyritty täyttämään yksityisautoilua edistämällä. Koska näin on tehty, ei ole mikään ihme, että joukkoliikenne on poikittaisliikenteessä pahasti altavastaajan asemassa. Edelleen kysymme, miksi emme ensin ole tarjonneet poikittaisliikenteen runkolinjoja? Mottomme ”Yhtä monta Jokeria kuin Kehääkin”, sai valtuustoseminaarissa niin myötämielisen vastaanoton, että katsomme olevan selkeitä perusteita nopeuttaa poikittaisliikenteen vahvistamista.

Asuntotarpeet pitää pyrkiä täyttämään siten, että mahdollisimman moni voi valita joukkoliikenteen pääasialliseksi tai jopa ainoaksi liikennemuodoksensa. Tämä tarkoittaa sitä, että raskaan raideliikenteen asemien läheisyyteen rakennetaan paljon. Tähän on lähitulevaisuudessa hyvä mahdollisuus.

Vaikka emme usko maahanmuuton olevan ratkaisu työvoimapulaamme, maahanmuuttajat voivat kuitenkin helpottaa tilannetta. Maahanmuutto luo kuitenkin haasteita, joista muodostuu helposti ongelmia. Helsingin tulee pitää huolta siitä, etteivät ihmiset syrjäydy. Suomen kieltä osaamaton maahanmuuttaja syrjäytyy helposti. Helsingissä on saatu hyviä kokemuksia maahanmuuttajille suunnatuista liikuntaryhmistä. Vaikka lopullisena tavoitteena tulee tulla integroituminen olemassa oleviin yleisiin ryhmiin, ei tähän tule pyrkiä epärealistisen nopeasti. Tahdomme, että maahanmuuttajien liikuntaryhmien toimintamahdollisuudet myös turvataan.

Ratkaisevan tärkeä kysymys maamme tulevaisuudelle on kuitenkin suomalaisten riittävä lisääntyminen. Kun tutkimusten mukaan suomalainen nainen toivoo keskimäärin 2,4 lasta, uusiutumiseen tarvittaisiin 2,1 lasta ja toteutuma jää 1,7 – 1,8 lapsen tasolle, on selvä, että yhteiskunnalla, kunnilla ja valtiolla voi olla mahdollisuuksia edesauttaa näiden hyvien toiveiden toteutumista.

Keskustan valtuustoryhmän esitys lapsivaikutusten arvioinnista kuulosti hyvältä.

Valtuustoseminaarissa toimme esille tarpeen tehdä työtä syrjäytymisvaarassa olevien auttamiseksi sekä heidän että heidän lastensa tähden. Esitimme yhteiseksi tavoitteeksi, ettei kukaan päätyisi aborttiin siksi, ettei olisi tiennyt riittävästi yhteiskunnan tukimekanismeista. On vaikea ymmärtää, miten kukaan täällä voisi

28.2.2007

pitää pahana, jos saamme näin pelastettua joidenkin lasten elämän.

Valtuutettu Sademies

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut ja muut kuulijat.

Helsinki on haasteiden edessä. Helsinki on tulevina vuosina entistä kovempien haasteiden edessä. Rajalliset taloudelliset resurssit ja kasvavat palvelutarpeet eivät korreloi mitenkään toisiaan.

Meillä tulee osaavasta henkilöstöstä pula, vaikka siitä on yleensä aina pula. Ratkaisu löytyy tietysti tuottavuuden parantamisesta. Sitä on parannettu vuosikausia. Helsingin on karsittava omaa palvelutarjontaansa ja siirrettävä sitä kasvavassa määrin niin yksityisyrittäjyyden kuin kolmannenkin sektorin hoidettavaksi. Ajankohtaiset lakiuudistukset, hankintalaki ja laki kunta- ja palvelurakennemuutoksesta liittyvät keskeisesti Helsingin tarjoamien julkisten palveluiden avautumiseen, kuntarakenteen kehittämiseen ja kuntapalvelujen tuotantorakenteen monipuolistamiseen.

Palveluliiketoiminta katsotaan ratkaisuksi Helsinginkin ongelmiin. Sosiaali-, terveys- ja opetuspalvelut muodostavat kustannuksiltaan suurimman menoerän. Yksityiset palveluntuottajat odottavat näiden sektoreiden avautumista liiketoiminnoilleen. Uusi hankintalaki antaa käyttöön uusia työkaluja ja mahdollistaa asukasläheisten menettelytapojen käyttöönoton. Silloin ratkaisevaksi tekijäksi muodostuu hankintaosaaminen. Kilpailuttaminen voi olla kirosana, mutta myös siunaus. Suuri osa julkisista palveluista on vielä kokonaan kilpailuttamatta. Oikein kilpailuttamalla julkisten varojen käyttöä on mahdollista tehostaa.

Tietyt osat on pidettävä ehdottomasti Helsingin oman organisaation hallussa eikä niitä pidä ulkoistaa missään olosuhteissa. Palveluiden suunnittelutehtävät, palvelutason ja palveluiden hallinta, mitkä edellyttävät Helsingin perustehtävän kannalta ydinosaamista, on pidettävä hallussa. Näitä sektoreita voidaan hyvällä syyllä ja perustellusti pitää sinä ydinosaamisena, jonka kaupungin virkamiehet osaavat ja hallitsevat. Siirryttäessä sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottamiseen, liikummekin jo väljemmillä vesillä. Nämä palvelut ovat varsin keskeisiä palvelutehtäviä, jotka voidaan, ainakin tietyissä määrin ulkoistaa. Mutta ulkoistetut sopimukset on saatava sidotuksi palvelutasoon, josta ei tingitä. Vaikka elinkeinoelämän keskusliitto suosittaakin kunnan tukitoimintojen, esimerkiksi taloushallinnon

28.2.2007

palveluiden ulkoistamista, en välttämättä sitä kannata. Taloushallinto on mielestäni alue, joka on syytä pitää tiukasti näpeissä pelkästään valvonnankin vuoksi.

Helsingin on syytä kehittää yhteistyötä eri yritysten kanssa, mutta tätä yhteistyötä ei saa haitata kaupungin omien liikelaitosten edut, jotka vääristävät kilpailutilannetta. Kaupungin liikelaitoksien pitää kaikkien toimia yhtiömuodossa, sillä yhtiömuodossa harjoitettava liiketoiminta edistää tasapuolisten toimintaedellytysten luomista julkisten toimijoiden ja yksityisten yritysten välillä.

Tämä käsitteli sitä tyrjyä hallinto- ja talouspuolta. Minne tässä rytinässä unohtuu ihminen, kuntalainen, joka maksaa veronsa, asuu ja elää kaupungissamme? Minne on unohtunut se kaupungin työntekijä, jonka työpanoksella palvelut tuotetaan, ulkoistetaan tai jätetään vaikka kokonaan tuottamatta?

Työntekijöissä on se voimavara, jota ei saa pumpata loppuun aina vain kasvavilla tehokkuus- ja tulostavoitteilla. Alimitoitettut budjetit eri hallinnon haaroilla aiheuttavat monia ongelmia. Työntekijän terveys ja työpaikkaviihtyvyys on pidettävä etusijalla. Vasta sen jälkeen tulee palkka. Tämä on varsin ymmärrettävää. Epämiellyttävässä liikaa vaativassa työympäristössä ei kukaan jaksa pitemmän päälle, olipa palkka kuinka hyvä tahansa. Mielekäs toimenkuva ilman liiallista stressiä ja ylisuurta vastuuta takaa parhaan lopputuloksen kokonaisuuden kannalta. Työntekijöitä ei pidä polttaa loppuun tehostamisvaatimusten edessä. Terveyttä edistävät toimet eivät kohtaa näitä loppuun ajettuja työntekijöitä, eivätkä ne heitä auta.

Me valtuutetut olemme Helsingin hoitureita, sisaria ja veljiä valkoisia. Meidän on huolehdittava potilaistamme, joita ovat kaupunkilaiset ja kaupungissa toimivat yritykset. Niukkuuden koittaessa on rönsyt katkaistava ja keskityttävä perustehtävään, potilaittemme kokonaisvaltaiseen hoitotyöhön. Se edellyttää toiminnan priorisointia kaikilta sektoreilta. Siinä on savottaa kerrakseen.

Näillä saatesanoilla me Perussuomalaiset lähetämme kaupungin talousarvionehdotuksen eteenpäin jatkojalostusta varten. Pyydän, että tuleviin ohjeisiin lisättäisiin vielä inhimillisyyскоhta, ettei käy, kuten uhkasi käydä surullisessa Helge Heralan tapauksessa. Myös inhimilliset tekijät on otettava huomioon, ei pelkät taloustekijät.

Valtuutettu Hakanen

28.2.2007

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut ja muut kuulijat.

Viime viikkojen vaalikeskusteluissa on puhuttu paljon jakovarasta. Tässä keskustelussa on yleensä sivuutettu se, että Suomessa on tapahtunut valtava tulon siirto palkansaajilta pääomalle. Tämä tulonsiirto on kaventanut samalla kuntien rahoituspohjaa.

Vaalipuheissa jakovaran käyttämisestä annettuihin lupauksiin ei voi luottaa. Samat puolueet ovat juuri hyväksyneet esimerkiksi kuntapuitelain, jonka nimenomaisena tarkoituksena on karsia lähipalveluja, hillitä kuntien menokehitystä ja vähentää kuntien henkilöstöä.

Monista muista kunnista poiketen Helsingissä riittää kuitenkin jakovaraa entistä enemmän.

Kuten täällä on muutamassa kokouksessa jo tullut esille, kaupungin virastojen, laitosten ja liikelaitosten ylijäämä viime vuodelta on suurempi kuin koskaan ennen, 407 milj. euroa. Meille jaetun talouden seurantaraportin mukaan kaupungilla oli viime vuoden lopulla erilaisille tileille sijoitettuna peräti 969 milj. euroa. Se oli 300 milj. euroa enemmän kuin kaikki erilaiset velat yhteensä.

Budjetin valmistelussa on hylättävä viime vuosina palveluille asetetut ahtaat raamit ja ohjattava liikelaitosten, erityisesti Helsingin Energian, ylijäämistä selvästi aiempaa enemmän rahaa peruspalveluihin. Samalla on hylättävä virheellisenä lähtökohta siitä, että asukaskohtaiset kustannukset pitäisi Helsingissä alentaa lähemmäs muiden, pienempien kaupunkien tasoa. Tällainen vaatimus yhdessä kiinteistöviraston perimien markkinaehtoisten eli ylisuurten vuokrien kanssa, on täysin kohtuuton.

Nyt vaalien alla yksi jos toinen puolue on ilmoittautunut kannattamaan naisvaltaisten matalapalkka-alojen palkkojen korottamista. Valitettavasti samaa tahtoa ei löytynyt silloin, kun kaikki muut valtuustoryhmät äänestivät täällä nurin esityksen lisämäärärahasta kaupungin työntekijöiden palkkojen jälkeenjääneisyyden korjaamiseen.

Helsinki-lisän toteuttamiseksi talousarvioon pitäisi saada tuntuva lisäys palkkamenoihin, vähintään 30 milj. euroa. Ilman työntekijöiden palkkojen korottamista on turha kuvitella, että kaupunki voi turvata henkilöstön riittävää saamista.

28.2.2007

Työntekijöiden palkkojen korottamisen lisäksi talous-
lisää vakansseja. Henkilöstön määrä on Helsingissä vähentynyt tällä
vuosikymmenellä yli 2 000:lla, vaikka kaupungin vastuulla olevat
tehtävät ovat lisääntyneet ja monien tehtävien vaativuus on kasvanut.

Pelkästään kotihoidossa ja muissa vanhuspalveluissa on satojen
vakanssien vajuus. Kaupungin vastuu myös työllisyyden hoitamisessa
edellyttää vakanssien lisäämistä. Henkilöstön riittämättömyys näkyy
erittäin vakavana vanhustenpalveluissa. Työntekijät joutuvat tekemään
tuplavuoroja, ylipitkiä työpäiviä, kun vakansseja on liian vähän ja
puuttuu toimiva varahenkilöjärjestelmä.

Vanhuspalvelustrategian mukaan pitäisi edistää ikäihmisten
mahdollisuuksia selviytyä kotona, mutta kotipalvelut on karsittu
Helsingissä aivan minimiin.

Vastaavia esimerkkejä vakanssien riittämättömyydestä löytyy monista
muistakin palveluista. Henkilöstöpolitiikassa pitäisi kunnioittaa toimivia
työyhteisöjä eikä lähteä hajottamaan niitä, kuten esimerkiksi uhkaa
tapahtua päiväkotien ruokapalvelujen kohdalla.

Eduskunta hyväksyi tammikuussa yksimielisesti kuntapuitelain, jonka
eräs keskeinen tavoite on lähipalvelujen karsiminen ja palvelujen
keskittäminen entistä suurempiin yksiköihin.

Kun kuntapuitelain valmistelu alkoi, sanottiin, ettei tämä oikeastaan
koske Helsinkiä, koska täällähän yksiköt ovat jo valmiiksi hyvin suuria.
Valitettavasti Helsingistä on kuitenkin tullut esimerkki siitä, miten tätä
kuntapuitelain linjaa toteutetaan eli lähipalveluja karsitaan, vaikka
niiden tarvitsijoita riittää yllin kyllin ja kaupunki tekee satojen miljoonien
eurojen ylijäämää.

Talousarvion valmistelun erääksi lähtökohdaksi pitäisi ottaa
lähipalvelujen turvaaminen ja kehittäminen. Tässä on kyse palvelujen
laadusta, alueellisen eriarvoisuuden torjumisesta, ennaltaehkäisevän
toiminnan tarpeesta ja asukkaiden osallistumisen ja vaikuttamisen
mahdollisuuksista.

Helsingissä on valmisteilla monien koulujen, terveysasemien,
päiväkotien ja nuorisotilojen lopettamispäätöksiä. Niitä on lykätty yli
vaalien. Äänestäjillä pitäisi kuitenkin olla oikeus tietää, mitä puolueet
aikovat tehdä näissä asioissa.

SKP:n ja asukaslistan ryhmä vastustaa koulujen, terveysasemien,

28.2.2007

nuorisotilojen ja muiden lähipalvelujen sulkemista. Olemme haastaneet myös muut ryhmät kertomaan ennen vaaleja omat Helsinki-ohjelmansa ja konkreettisesti, mihin ne sitoutuvat lähipalvelujen turvaamisessa.

Kaupungilla ei ole mitään tarvetta säästää lähipalvelujen kustannuksissa. Useissa tapauksissa siitä ei edes kerry yhtään mitään säästöön. Pahimmillaan lähipalvelujen vähentäminen johtaa myöhemmin vain vielä suurempiin laskuihin.

Talousarviossa pitäisi muuttaa kiinteistöviraston kaupungin omilta toiminnoilta perimät markkinavuokrat omakustannuspohjalle.

Arvoisa puheenjohtaja.

Talousarvioon tarvitaan myös toimia, joilla pyritään hillitsemään asumiskustannusten nousua. Tämä tarkoittaa mm. pidättäytymistä tonttimaan myynnistä, kohtuuhintaisen vuokra-asuntotuotannon osuuden lisäämistä, kaupungin omilta vuokrataloilta perimien tontin vuokrien ja lainakorkojen alentamista sekä luopumista aikeista siirtyä kovan rahan lainoitukseen kaupungin omassa peruskorjauksessa ja tuotannossa.

Investointisuunnitelman osalta SKP:n ja asukaslistan ryhmä haluaa korostaa harkintaa uusien alueiden rakentamisessa ja suunnittelussa niin, että turvataan palvelut. Toiseksi haluamme korostaa investointisuunnitelmassa Helsingin Energian investointeja uusiutuvaan energiaan.

Talousarvion sitovien tavoitteen joukkoon hyväksyttiin tänä vuonna joukkoliikenteen osuuden lisääminen myös poikittaisessa liikenteessä. Tämä edellyttää bussi- ja raideliikenteen tarjonnan huomattavaa lisäämistä. Esimerkiksi Jokeri-linjan kapasiteetti on jo tähän mennessä osoittautunut riittämättömäksi. Raidejokeria on siis syytä kiirehtiä.

SKP:n ja asukaslistan ryhmän mielestä keskustatunnelin sijasta pitää investoida poikittaisen joukkoliikenteen kehittämiseen. Lisäksi on syytä nostaa HKL:n tariffituen osuus yli 50 %:iin jo seuraavassa talousarviossa ja aloittaa ainakin joidenkin matkustajaryhmien osalta lippujen hintojen alentaminen.

Vastustamme aikeita yhtiöittää HKL:n ja YTV:n joukkoliikennetoimintaa. Pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyöstä ei pidä tehdä keppihevosta, jolla pienen sisäpiirin valmisteluilla ajetaan läpi yhä useampien palvelujen yhtiöittäminen, kilpailuttaminen ja ulkoistaminen.

28.2.2007

Budjettikehyksessä olisi syytä rajoittaa myös ostopalvelujen jatkuvaa lisääntymistä ja keskittyä palvelujen toteuttamiseen pääsääntöisesti kaupungin omana toimintana.

28.2.2007

Arvoisa puheenjohtaja.

Kuntapuitelaki edellyttää toimenpanosuunnitelmien laatimista elokuun loppuun mennessä.

SKP:n ja asukaslistan ryhmä ehdottaa, että tähän liittyen Helsingissä tehdään kartoitus lakisääteisten palvelujen toteuttamisen ongelmista ja peruspalvelujen kehittämisohjelma. Esimerkiksi kotihoidon kokeilun surkeista tuloksista on syytä tehdä pikaisesti johtopäätökset ja laatia toimenpideohjelma, jolla kotipalvelut nostetaan sellaiselle tasolle, jossa on todella tarjolla sosiaalista kuntoutusta ja ikäihmisten kotona pärjäämistä edistävää palvelua. Lisää resursseja tarvitaan myös hoitotakuun toteuttamiseen. Mm. hammashoidossa ja mielenterveyspalveluissa tilanne vaatii huomattavia resurssilisäyksiä.

Köyhyyden lisääntyminen korostaa tarvetta lisätä sosiaalitoimen resursseja, ehkäisevän sosiaalityön kehittämisen välttämättömyyttä. Toisaalta sosiaalitoimen resurssien lisäämistä edellyttää myös lakisääteisten velvoitteiden kasvu, esimerkiksi lastensuojelulain tiukempien normien astuessa voimaan heti ensi vuoden alussa.

Arvoisa puheenjohtaja.

Kaiken kaikkiaan ryhmämme korostaa sitä, että on todellakin jo korkea aika päästä Helsingissä eroon peruspalvelujen alibudjetoimisesta. Kaupungin ylijäämistä on ohjattava lisää rahaa palveluihin, työllistämiseen ja työntekijöiden palkkojen jälkeenjääneisyyden korjaamiseen.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut ja runsaslukuinen yleisö.

Alkuun haluan muistuttaa niistä ponsista, joita hyväksyttiin tämän vuoden budjetin hyväksynnän yhteydessä. Yksi ponsi on erityisen tärkeä, kun lähdemme nyt laatimaan ensi vuoden budjettia.

Nimittäin valtuusto hyväksyi ponnin, jonka mukaan ensi vuoden budjetissa pitää erottaa sisäiset vuokrat omaksi, omalle sarakkeelleen niin, että nähdään todella se, mitä käytetään varsinaisiin peruspalveluihin, mikä menee kouluissa opetukseen, mikä menee nuorisotaloilla nuorisotyöhön ja mikä osuus budjetissa sosiaali-

28.2.2007

terveys-, opetus- ja nuorisopuolella on kaupungin sisäisiä vuokria. Haluan tämän sanoa alkuun, jottei se vaan unohtuisi, vaan että nyt pidetään kiinni siitä meidän yhteisestä valtuuston päätöksestä.

Se on nimittäin oleellinen päätös myös siltä kannalta, koska seuraavassa budjetissa pitää erityisesti panostaa lähipalveluihin. Tällä hetkellä käydään kovaa taistelua Helsingissä lähiterveysasemien ja lähikoulujen puolesta. Ja tämä, kun erotetaan sisäiset vuokrat ja nähdään, mikä vuokrataso on kaupungissa ja mikä sen suhde on palveluihin käytettävään rahaan. Sen antaa aivan uutta informaatiota ja uutta pohjaa sille keskustelulle, jota tullaan käymään.

Vasemmistoliiton ryhmä on monesti arvostellut tätä ns. ”Aku Ankka – rahaa” eli sitä, että kaupunki maksaa itse itselleen vuokria ja ne vuokrat on upotettu sisään eri keskeisiin peruspalveluihin. Nyt esimerkiksi kouluja ollaan sulkemassa sen vuoksi, jotta tätä ”Aku Ankka – rahaa” säästettäisiin.

Toinen asia, jonka haluan nostaa esille, jonka ryhmämme puheenjohtaja Sirpa Puhakka tulee nostamaan myös esille, on henkilöstön palkkaus, henkilöstön määrä ja henkilöstön toimeentulo.

Tämän vuoden budjettia tehtäessä Vasemmistoliitto ja sosialidemokraatit tekivät voimakkaasti töitä sen eteen, että kaikkein pienimmillä palkoilla työtä tekevien Helsingin kaupungin työntekijöiden palkkoihin oltaisi voitu tehdä kunnolliset korotukset. Valitettavasti tälle tavoitteelle ei tullut tukea, ei tietenkään kokoomukselta, mutta ei myöskään vihreiltä.

Yksi isoimmista asioista tulevassa budjetissa on se, että tehdään selvä tasokorotus palkkamenoihin. Niitä tarvitaan kahteen asiaan. Niitä tarvitaan siihen, että pienipalkkaisille kaupungin työntekijöille tehdään palkkoihin selvät tasokorotukset niin, että niillä palkoilla tulee toimeen tässä kaupungissa. Esimerkiksi sosiaalivirastossa on noin 700 kokopäiväistä työntekijää, jotka saavat alle 1 500 euroa kuukaudessa palkkaa. Kyllä tällaisiin palkkoihin meidän jokaisen pitää tuntea se vastuu ja tehdä niitä korotuksia.

Toivon, että valtuustosta löytyy nyt ensi vuoden budjettia tehtäessä tukea Vasemmistoliiton ja sosialidemokraattien linjalle, jota ajoimme jo viime vuonna.

Toinen kysymys on se, että meillä hoiva-alalla, sosiaalipuolella on liian vähän ihmisiä töissä, kädet eivät yksinkertaisesti riitä. Työntekijät ovat

28.2.2007

motivoituneita, halukkaita tekemään sitä arvokasta työtä kunnalla, mutta se turhautuminen, se koettu voimattomuuden tunne, kun yksinkertaisesti aika ei riitä hoitamaan kaikkia tehtäviä.

Meidän pitää palkata lisää työntekijöitä kaupungille, lisää työntekijöitä hoivapuolelle, jotta saadaan kunnollisia palveluita, jotta työntekijöitä olisi riittävästi, jotta työntekijät pystyisivät kunnolla tekemään työnsä.

Kolmas seikka on se, että kaupungilla on edelleen aivan liian paljon pysyväluonteisissa tehtävissä pätkätyöntekijöitä.

Nyt nämä pysyvät tehtävät pitää jatkossa hoitaa pysyvillä työsuhteilla. Paljon on puhuttu tämänkin eduskuntavaalikampanjan aikana pätkätöistä, silpputyöstä, vuokratyöstä, osa-aikatyöstä ja usein puhutaan vain hampurilaisravintoloissa pihvejä paistavista tai metroasemia siivoavista, mutta silloin unohtuu se, että itse asiassa kunnallisella puolella ja valtion puolella, julkisella sektorilla teetetään enemmän pätkätöitä kuin yksityisellä puolella. Nyt meidän pitää päättäjinä ja poliitikkoina kantaa vastuu ja näyttää suuntaa siinä, että me emme hyväksy perusteettomia pätkätöitä.

Yksi kaupunkilaisia ja erityisesti kaupungin työntekijöiden toimeentuloon vaikuttava seikka on asumisen hinta.

Ensi vuoden budjetissa pitää selkeästi pyrkiä toimimaan sen puolesta, että pystymme tähän tolkkuttoman korkeaan asumisen hintaan puuttumaan. Se tarkoittaa sitä, että kaupungin pienipalkkaisille työntekijöille saadaan kohtuuhintaisia työsuhteasuntoja. Se tarkoittaa sitä, että panostamme entistä enemmän kaupungin omaan asuntotuotantoon, siihen, että kaupunki huolehtii, että tavallisille työntekijöille, tavallisille helsinkiläisille riittää kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja. Se pitää huomioida budjetissa. Me tulisimme erittäin paljon paremmin toimeen, jos asumiseen menisi edes vähän vähemmän meidän käteen jäävistä tuloistamme. Kohtuullinen määrä lienee 20 – 30 % käteen jäävistä tuloista. Tällä hetkellä Helsingin kaupungissa isolla joukolla menee helposti 50, 60, jopa 70 % käteen jäävistä tuloista. Ja jokainen ymmärtää, että sillä ei yksinkertaisesti tule toimeen, sillä pienellä palalla, mitä jää vuokran jälkeen. Tähän tarvitaan budjetissa toimia.

Lopuksi totean, että positiivisia merkkejä on nähtävissä. Eduskuntavaalit on kahden ja puolen viikon kuluttua. Sellaiset voimat, jotka haluavat parantaa kuntarahoitusta, ovat ottamassa vaalivoiton ja se näkyy varmasti myös jo nopeasti ensi vuoden budjetissa. Sellaiset

28.2.2007

voimat ovat ottamassa vaalivoiton, jotka haluavat panostaa myös suurien kaupunkien joukkoliikenteeseen, niin tariffitukena kuin investointitukina. Käytetään näitä voittavien voimien antamia mahdollisuuksia hyväksi ensi vuoden budjetissa.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Totean heti valtuutettu Arhinmäelle, että kiitos vaan, tämä ilman muuta otetaan vastaan, että käytämme vaan näitä voittoon tähtääviä voimia hyväksemme ja saamme vaalivoiton.

Ensi vuoden raamikeskustelua varten otan esille kolme asiaa.

Ensimmäisenä on työllisyyden merkitys kaupungin taloudelle ja tulevalle kehitykselle. Ryhmäpuheenvuorossa tätä asiaa jo sivuttiin. Asian merkitys on erittäin suuri, joten on syytä todeta se myöskin muissa puheenvuoroissa.

Helsingin seudulla tuotetaan – kuten tiedämme – runsaat kolmannes maan bruttokansantuotteesta, joten tämän alueen merkitys työllisyyden ja elinkeinoelämän kehitykselle on tosi tärkeä. Jos täällä työttömyys tai elinkeinopolitiikka yskii, niin sillä on vaikutusta koko maahan.

Näin ollen tämän asian esille nostaminen Helsingin taloussuunnitelmissa ja talousarviossa on paitsi meidän oman alueemme, myöskin koko maan kannalta erittäin tärkeä. Siksi tästä asiasta pitäisi Helsingin taloussuunnitelmissa olla nykyistä selkeämmät tavoitteet, millä tavalla, miten kaupunki voi tukea omilla päätöksillään vetovoimaisen elinkeinopolitiikan ja työllisyyden kehittymistä. Kun kaupunginkansliassa nyt on valmisteilla elinkeinostrategia, työllisyyden edistäminen pitäisi tässä ohjelmassa olla ehdottomasti ykkös- ja ydinasia.

Ekonomistit ovat arvioineet, että Suomen talouskehitys voi jatkua nykyisen erittäin hyvän kehityksen mukaisena, mikäli kyetään hoitamaan työllisyyttä ja saada satatuhatta uutta työpaikkaa tulevaisuudessa.

Suomen nykyinen kasvuvauhti on tällä hetkellä ollut noin 6 %:n luokkaa, kun se muissa EU-maissa on ollut 2,5 %:n luokkaa, eli Suomi on ihan omalla ainutlaatuisella kasvu-urallaan ja sitä ei suinkaan ole

28.2.2007

EU-maiden päätökset eikä myöskään se vetovoima vaikuttanut Suomeen, vaan päinvastoin, suomalainen politiikka on mahdollistanut tämän 6 %:n kasvukehityksen. Mikäli teemme jatkossakin viisaita poliittisia valintoja, voimme säilyttää tämän kasvutason. Mutta kuten sanottu, työllisyyden kehitys on siinä aivan oleellista. Siksi Helsingin kaupungin pitää siinä asiassa olla myöskin aloitteellinen.

Toinen asia, joka liittyy työllisyyden kehityksen ja elinkeinostrategiaan, on pääkaupunkiseudun markkinointiyhtiön toiminta ja sen tavoitteellisuus.

Tiedämme, että työpaikkojen ja yritysten sijoittuminen ei tänä päivänä tapahdu ilman kovaa työtä. Helsingin on satsattava nykyistä enemmän yritysten ja työpaikkojen saantiin tälle alueelle. Tämä edellyttää räätälöityjä toimia. Kaupunginkanslian organisaatioita ja resursseja on tästä syystä lisätty. Tulevassa taloussuunnitelmassa pitäisi asettaa selkeät tavoitteet myöskin tälle markkinointiyhtiölle, ei vain niin, että se voi siellä elää omaa elämäänsä, vaan mitä siltä yhtiöltä odotetaan työllisyyden ja elinkeinopolitiikan edistämiseksi.

Kolmas asia, jonka tässä yhteydessä otan esille, on henkilöstön saatavuuden ja pysyvyyden varmistaminen, josta täällä myöskin on puhuttu erittäin paljon, mutta ansaitsee vielä muutaman puheenvuoron.

Kuten muistamme - ja myöskin valtuutettu Arhinmäki siihen viittasi – Sosialidemokraattinen ryhmä nosti tämän asian viime syksyn budjettineuvotteluissa esille. Vaadimme silloin 20 milj. euron erillistä palkkapottia, jotta työvoimapulasta ja raskaiden työpisteiden henkilöstön saanti olisi voitu turvata pitkälle tulevaisuuteen nimenomaan palkkausta korjaamalla. Emme saaneet silloin tukea muilta isoilta ryhmiltä.

Totesimme silloin, että palaamme asiaan raamineuvotteluissa ja niin kuin aiomme nyt tehdä. Toivomme, että nyt tämä asia etenee. Ja mikäli olen tänä iltana kuunnellut näitä puheenvuoroja, niin jopa kokoomuksenkin ryhmäpuheenvuorossa oli aistittavissa jonkinlaisten ryhmien poiminnan perusteella jotain tukea. Onko se sitä mitä me tavoittelemme, sen näemme muutaman viikon kuluttua. Voi olla, että ilomme voi olla ennenaikaista. Mutta me tulemme esittämään joka tapauksessa 25 milj. euron palkkapotin lihotusta.

Valtuutettu Lehtipuun esittämät tavoitteet siitä, että Helsingin pitää profiloitua palveluilla, on oikeansuuntainen. Mutta palveluja ei ole, ellei ole työntekijöitä. Joten nyt vihreiden on todellinen mahdollisuus ryhtyä

28.2.2007

sanoista tekoihin - niin kuin viime syksynä toivoimme, että he olisivat tehneet ja tukeneet meidän palkanparannustavoitteitamme – ja näin ollen saamme tämän palkanparannuskorjaamistavoitteen, jota sosialidemokraatit ovat ajaneet, hyvässä yhteisymmärryksessä eteenpäin.

Valtuutettu Ingervo

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Mielestäni talousarvion laadinnassa on nyt tärkeintä ruveta satsaamaan ennaltaehkäisyyn, ennaltaehkäisevään työhön oikeasti eikä odottaa, että kun korjaa vaan, menee kaikki rahat, ettei sitten olekaan rahaa siihen ennaltaehkäisevään, koska kaikki siitä ei ole suoraan ja täysin lakisääteistä. Ennaltaehkäisyllä tarkoitan mm. sitä, että ihan oikeasti ajoissa puuttuminen, ajoissa auttaminen mahdollistuu. Tällä tarkoitan sitä, että autetaan siellä missä ongelma havaitaan, missä oireet näkyvät eikä siirretä ja seurailta pitkään ja katsota, että jospa se siitä sitten kuitenkin tokenisi. Tämä käytännössä voi tarkoittaa esimerkiksi neuvolassa sitä, että kun huomataan, että on vuorovaikutussuhteessa ongelmia tai äiti on hyvin väsynyt, että on oikeasti sitten aikaa antaa siihen ja tavata ja mennä käymään eikä vain todeta, että olipa väsynyt ja sitten tavataan silloin, kun on pakolliset rokotuskerrat ja nekään eivät ole pakollisia. Niitäkin voi sitten vältellä, jos haluaa.

Samoin mielestäni on hyvin tärkeää se, että Jyväskylä-mallin mukaisesti lasten ja nuorten hyvinvointiselonteko tehtäisiin valtuustokausittain. Siellä se tehdään ja ei vain tehdä selvitystä ja selontekoa, vaan siitä tehdään myös johtopäätöksiä, jonka jälkeen sitten katsotaan, mitä budjetin painopistealueita siitä nousee. Meillä ei ole varaa lasten ja nuorten syrjäytymiskierteisiin, ei koulupudokkuuksiin, ei yhtään. Siksi kannattaisi puuttua ajoissa kaikkiin ja tukea siellä missä tuki on normaalipalvelujen puitteissa mahdollista. Se tulee paljon halvemmaksi. Tästä varmaan kaikki ovat ihan yksimielisiä.

Raamibudjetti ei aina toimi näissä. Esimerkiksi päivähoidon mahdollisuudet ja varhaiskasvatuksen mahdollisuudet tukea silloin kun nähdään, että joku lapsi tarvitsisi enemmän aikuisen aikaa ja hoivaa, kun siellä päiväkodin isoissa ryhmissä nyt on mahdollista, että voitaisiin oikeasti sinne satsata. Erityispäivähoitoryhmiä on vähennetty, vaikka tosiasiallisesti se varhainen kuntoutus ei suurissa ryhmissä yleisesti

28.2.2007

ottaen helpostikaan onnistu. Joitain yksittäistapauksia voi tietenkin olla. Mielestäni se on vakava puute, joka pitäisi korjata, parantaa.

Suomen kielen opetusta maahanmuuttajataustaisille lapsille päivähoitoikäisenä. Olisi jo kiireellistä saada se asia kuntoon, samoin kotikielen opetus, ettei tulisi kielettömiä tai puolikielisiä lapsia kouluun silloin, jos Suomessa ollaan oltu reilusti yli kolme vuotta tai synnytty, että autetaan siinä myös niitä äitejä, joilla kielitaito usein on heikko, että he voisivat tukea lapsiaan koulussa. Koulu edellyttää aika paljon sitä, että vanhemmat pystyvät tukemaan. Silloin pitää tukea vanhempia, joilla ei ole sitä keskiluokkaista koulussa menestymisen taustaa siihen, että he voivat sitten tukea oikeasti lastaan, onnistumaan, vaikka heillä itsellä ei ole sellaisia kokemuksia välttämättä takanaan.

Lastensuojelusta:

Täällä tuli esille se, että pitäisi saada perhehoitoa enemmän. Perhehoito, sen nimeen on varmaan ihan hyvä vanhoa, mutta tosiasiallisesti monet lapset ovat sillä tavalla vaurioituneita, että ihan tavallinen perhe ei oikeasti pysty enää hoitamaan, vaikka olisi alle kouluikäinen. Monia onneksi pystyy ja siinä tapauksessa se onkin ihan järkevää. Tosin perhehoidon palkkiot olisi syytä varmaan kaksinkertaistaa, jos ihan oikeasti halutaan heitä lisää. Jatkuvastihan on lehdissä ilmoituksia, yritetään saada lisää perhehoitopaikkoja, mutta eipä niitä näytä ihan helpolla pääkaupunkiseudulta löytyvän ja siihen on monia syitä. Palkkiot ja sitten täydennyskoulutus ja mahdolliset muut tukipalvelut pitää parantaa reilusti, jos halutaan siihen oikeasti lisää. Minulla ei ole mitään sitä vastaan, että se tapahtuisi. Mutta en usko, että sen nimeen vannominen välttämättä on se mikä nyt edistää asiaa. Lapselle pysyvä aikuissuhde ja pysyvä koti on tietenkin ihanne. Joskus se on siten lastensuojelun kautta ja mieluiten tietenkin se oma koti, jos se on mahdollista.

Kouluasioista vielä:

Kouluverkkokeskustelut käyvät tietenkin kuumana. Pitäisin tärkeänä sitä, että nämä kaikki lakkauttamissuunnitelmat olisivat pitkäjänteisimpiä. Ne ovat pikkuisen poukkoilevan oloisia. Ja kun täällä on puhuttu laskelmista, niin jos opetusviraston laskelmat on perustunut opetushallituksen suosituksiin ja sitten nämä muut laskelmat eivät perustu opetushallituksen neliösuosituksiin, niin onhan se jo ristiriitaista.

Hyvin toimivia kouluja mielestäni ei kannattaisi lakkauttaa, mutta

28.2.2007

huonosti toimivia tietenkin pitää. Lasten määrä pitää suhteuttaa. Ja niin kuin valtuutettu Lehtipuu ja muutamat muutkin ovat tuoneet hyvin sitä lähikoulujen turvallisuutta matkan suhteen ja sen yhteisön suhteen. Se kestää aikansa, ennen kuin se yhteisö syntyy. Siksi kaikki poukkoilevat päätökset ovat uhka sille.

Tuomo Tikkanen, Psykologiliiton puheenjohtaja, oli ilo olla hänen kanssaan samassa illassa maanantaina. Hän sanoi, että yli 30 opettajan johtaminen on sellainen haaste nimenomaan pedagogiselle johtamiselle, että se ei yleensä toimi eikä toteudu, vaan silloin rehtori siirtyy enemmän hallinnollisiin tehtäviin, sen hallinnon pyörittämiseen, jolloin oppilashuolto kärsii siitä ja myöskin pedagoginen johtaminen.

Mielestäni tämä on hyvä muistaa myös näissä kouluverkkoasioissa. Itse henkilökohtaisesti en kannata lisää yli 600 oppilaan kouluja Helsinkiin. Yhtenäinen peruskoulu ei synny siitä, että monta rakennusta nimitetään yhden tittelin, yhden koulun nimen alle, vaan siitä todellisesta yhteisyydestä, joka liittyy siihen, että siellä tunnetaan niitä lapsia oikeasti. Täydennyskoulutusmahdollisuudet ovat yksi osa sitä.

Samoin vielä erityisoppilaitten tämä ns. reppuraha, tai mitä se tuo koululle.

Mielestäni se pitäisi selkeämmin korvamerkata oppilaille. Se, että siitä saa käytännössä tällä hetkellä joitakin avustajatunteja sille oppilaalle, esimerkiksi yläasteelle integroituneelle erityisoppilaalle, niin käytännössä se ei ole yhtään riittävä tuki. Jos on kolme, neljä tuntia viikossa sitä avustajaresurssia tai niin, että opettaja saa alakoulun puolella yhden lisätunnin sen takia, että on integroitu oppilas, niin voin sanoa, että siinä osan kohdalla on kyse heitteille jätöstä. Onneksi ei ihan kaikkien osalta. Samoin tuntikehyssäästöt. 7 - 9-luokkalaisten tuntikehyssäästöjen purkuja pitäisi kiirehtiä niin, että päästäisiin myös sitten lukiolaisille antamaan vähän yksilöllisempää opetusta.

Positiivisen diskriminaation rahojen lisäämistä kannatan sillä lailla, että saadaan satsattua sinne niin kuin esimerkiksi nämä kaikki sosionomit koulussa ja muut nämä tällaiset rautaiset ammattilaiset. Nyt olisi kiire puuttua niihin niissä kohdissa, missä voidaan vielä puuttua.

Vielä viimeiseksi:

Mielestäni Helsinki-lisäasia, sitä ei saa haudata. Tupo-neuvottelut eivät tule tuottamaan riittävää tukea sille, että Helsinkiin saadaan tarpeeksi päteviä opettajia, sairaanhoitoja ja sosiaalityöntekijöitä. En tiedä, mihin

28.2.2007

näitä 25 milj. euroa täällä on esitetty. Mutta mielestäni niitä pitäisi oikeasti miettiä kohdennetusti.

Valtuutettu Mäki

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vanhuspalveluohjelman yhteydessä - viime keväänä - hyväksyttiin kaksi ponsiesitystäni, joista toinen koski sosiaali- ja terveyssektorin hoitohenkilöstön saatavuuden varmistamiseksi, Helsinki-lisän maksamisesta hoitohenkilökunnalle, toinen koski hoitohenkilökunnan kohtuuhintaisia työsuhdeasuntoja. Mitä sen jälkeen on tapahtunut? No, osa helsinkiläisistä sairaanhoitajista on saanut pienen lisän palkkoihinsa. Eikö se sitten ole hyväksyttävää? Ei. Perushoitajien ja sairaanhoitajien palkkaero oli vuosituhannen vaihteessa 300 mk. Tänä keväänä se on 300 euroa.

Tällä tavalla hoidettu henkilöstöpolitiikka sosiaali- ja terveyssektorilla kaupungissamme ei mielestäni ole hyvää henkilöstöpolitiikkaa. Sehän on selkeää vanhaa "hajota ja hallitse" -politiikkaa. Nyt olisi aika nähdä hoito- ja sosiaalisektori kokonaisuutena. Kyse on matalan palkkatason naisvaltaisesta alasta, jossa on jo nyt selkeästi näkyvissä työvoimapula, pula ammattitaitoisista työntekijöistä heijastuen muuallekin kuin vanhusektorille.

Selkein syy siihen, miksi työntekijöitä ei saada, on palkan pienuus, jolla eläminen Helsingissä on erittäin vaikeaa. Osa työntekijöistä tekee myös pelkästään päivätyötä, osin perhesyistä ja peruspalkka on koko palkka. Heillä ei ole ilta- eikä viikonloppulisiä.

Palkkapolitiikka kuuluu ammattiyhdistysliikkeelle, mutta tämä asia kuuluu myös Helsingin kaupunginvaltuustolle.

Laitosapulaisen peruspalkka, pohjapalkka on tällä hetkellä 1 370 – 1 480 euroa kuukaudessa. Perus- ja lähihoitajan 1 665 euroa, sairaanhoitajan 1 985 euroa ja sosiaalityöntekijän 2 100 eurosta 2 400 euroon. Tässä mielestäni pitää ottaa jokaisen ryhmän koulutus myös huomioon. En tarkoita sillä, että sosiaalityöntekijällä olisi jotenkin erityisen hyvä palkka. Eli palkat eivät houkuttele ammattitaitoisia työntekijöitä. Ammattitaitoa vaaditaan myös laitosapulaisilta, joiden palkkataso on jäänyt kokonaan kehityksen jalkoihin. Ajatellen tänä päivänä vaikka tälläkin hetkellä sairaaloissa ja laitoksissa leviävää Noro-virusta tai sairaalabakteereja, ilman ammattitaitoa ne leviäisivät vielä

28.2.2007

enemmän.

JHL:n puheenjohtaja Tuire Santamäki-Vuoren kirjoituksen otsikko Motiivi –lehdessä oli puhutteleva: ”Työn ilo ei elätä”.

Suomalainen päihdekulttuuri on edelleen vahvasti sidoksissa alkoholiin ja huumausaineet sekä niiden aiheuttamat haitat ovat toistaiseksi määrällisesti alkoholihaittoja vähäisempiä. Huumausaineiden käyttö ei rajusti ole viime vuosina kasvanut Suomessa, mutta ei myöskään vähentynyt. Käytön aiheuttamat ongelmat kasvavat kuitenkin jatkuvasti ja hoitoon pääsy ja tukipalvelut ovat kaupungissamme riittämättömiä.

Huumeiden käyttö ei kosketa vain käyttäjää itseään, vaan koko hänen perhettään ja hänen läheisiään. Huumeiden käyttäjä on käyttöuransa aikana myös yhteiskunnan palvelujen suurkuluttaja. Myös käyttäjän perhe ja läheiset tarvitsevat usein erityispalveluja. Huumeiden käyttäjillä on keskimäärin enemmän psykiatrisia ongelmia ja sairauksia kuin alkoholiongelmaisella ja ongelmat heijastuvat käyttäjän lähipiiriin, etenkin lapsiin. Tästä syystä ennaltaehkäisyyn pitäisi kohdistaa huomattavasti enemmän voimavaroja riskiryhmäperheiden löytämiseksi ja tukemiseksi. Myös työntekijöiden koulutukseen ja työnohjaukseen pitäisi panostaa enemmän, ainakin sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisotoimessa. Varhainen puuttuminen ja ennaltaehkäisy ovat yksi avain huumeiden vastaisessa työssä. Helsingin kaupunki tarvitsee huumeidenvastaisessa työssä myös kumppaneita, sillä työkenttä on laaja ja vaikea. Tämä tulisi huomioida järjestöavustuksia myönnettäessä. Narkomaanin toipumistie on pitkä ja vaikea. Retkahduksiin on varauduttava. Tukiasuntojen tarve on suuri, ja vailla vakinaista asuntoa olevia narkomaaneja on kaupungissamme paljon. Kukaan ei synny narkomaaniksi eikä pienten tyttöjen tai poikien haave ole isona ryhtyä narkkariksi, mutta koukkuun voi jäädä jo yhdestä kerrasta.

Vielä terveysasemista:

Terveyslautakunta on hyväksynyt Myllypuron pääterveysaseman tarveselvityksen hankesuunnitelman ja lähettänyt sen helmikuussa edelleen kiinteistöviraston tilakeskukselle hankesuunnittelun käynnistämiseksi.

Uuden terveysaseman tonttia rasittaa kuitenkin määräys, jonka mukaan tontille pitää osoittaa myös naapuritonttien, yhteensä noin 300 autopaikkaa. Naapuritontteja ei vielä rakenneta, mutta autopaikkojen rakentamiseen pitää varautua jo rakennuksen I vaiheen perustuksia

28.2.2007

rakennettaessa, mikä edellyttää 1,5 milj. euron investointia. Terveyslautakunta on todennut päätöstä tehdessään, ettei noin 1,5 milj. euron kustannuksia tule vyöryttää terveyskeskuksen maksettavaksi. Toivon, että oikea rahoituskohta löytyy vuoden 2008 talousarviota laadittaessa.

Valtuutettu Moisio

Kunnianarvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sitten jotakin aivan muuta. Puhun tänään hieman insinööriasiaa, mikä minua kovasti pelottaa.

Kehitys kehittyy ja edistys edistyy. Meillä tehtiin tietoyhteiskunnan monitorointihanke, joka selvitti tieto- ja viestintätekniikan käyttöä kuudessa suurimmassa kaupungissa Suomessa. Internetin käyttäjistä puolet oli sitä mieltä, että netin kautta voi hoitaa kaupunkiin päin riittävän monia asioita. Kaikkein tarpeellisimmiksi arvioitiin tieto virastojen palveluista, osoitteista ja aukioloista ja toiseksi tarpeellisemmaksi arvioitiin toimiva karttapalvelu.

Kuten äsken totesin, niin kehitys kuitenkin kehittyy ja myöskään näillä saroilla Helsinki ei voi jäädä seisomaan paikalleen. Toivonkin, että seuraavassa talousraamissa varaudutaan tuleviin suurempiin tietoteknisiin kehityshankkeisiin.

Jos tämä toivottu yhteistyö pääkaupunkiseudun kuntien kesken etenee, päädymme varmasti sellaiseen tilanteeseen, jossa palveluiden yhteyskäyttö vaatii panostusta myös teknisellä puolella. Esimerkiksi sosiaali- ja terveydenhuollossa on eri kaupungeissa ja jopa Helsingin kaupungin eri yksiköissä monia erilaisia potilastietojärjestelmiä, joiden integrointi on jo ajankohtaista. On aivan typerää, että meistä kerätään paljon tietoa peruskoulun läpi aivan neuvolasta alkaen, joka sitten myöhemmin ei ole meitä hoitavien henkilökunnan käytettävissä, saati sitten se, että potilastietomme eivät välity eri yksiköiden välillä tai vaikkapa hoitotoivomuksemme tai hoitamatta jättämistoivomuksemme. Toinen kehittämisen kohde ovat sähköiset asiointipalvelut. Yhteisten virtuaalisten palvelujen kehittämisen edellytyksenä on kuitenkin juuri nämä integroidut potilasjärjestelmät ensin.

Helsingin kehityshankkeiden sitominen muihin käynnissä oleviin kansallisiin hankkeisiin on varmasti järkevää. Esimerkiksi Sitralla on käynnissä paperittoman terveydenhuollon hanke. Sen tarkoituksena on

28.2.2007

laatia kansallisia ratkaisuja terveydenhuollon kuva-arkiston, potilastietojärjestelmän, sähköisen lääkemääräyksen osalta sekä toteuttaa kansalaisen terveystaali. Olen jättänyt näistä kehittämishankkeista tänään talousarvioaloitteita.

Myös muissa palveluissa tapahtuu edistystä. Helsinki on ollut erittäin edistyksellinen siinä, että tekstiviestillä voi maksaa joukkoliikenteen maksuja, ja YTV:n internetissä toimiva reittiopas on kehuttu ja aivan mainio palvelu. Matkapuhelimista on tulossa markkinoille nyt uusi sukupolvi, joissa on hyvät paikannusominaisuudet. Joukkoliikenteen kilpailukykyä voidaankin lisätä investoimalla kehityshankkeeseen, jossa tuotetaan reittioppaasta uusi sovellutus uusiin matkapuhelimiin. Tämä uusi sovellutus sisältäisi myös paikannusmahdollisuuden, joka kertoisi käyttäjälleen, missä hän on ja miten hän pääsee haluamaansa kohteeseen nopeimmin ja parhaiten joukkoliikennettä käyttämällä. Sovellutukseen kannattaisi lisätä myös joukkoliikenteen matkalipun maksumahdollisuus. Hankkeeseen on varmasti mahdollista saada myös yrityskumppaneita ja vaikkapa TEKESin rahoitusta. Tein tästäkin aiheesta tänään talousarvioaloitteen.

Ja vielä kolmannesta tekemästani aloitteesta:

Eilen Suomen kulttuurirahasto julkaisi suurhankkeensa, joka on nimeltään "Kulttuurirahaston kirjatalokoot". Seuraavien kolmen vuoden aikana Suomen kulttuurirahasto ohjaa noin 3,5 milj. euroa kuntien kirjastojen kirjahankintoihin, johon tavoitteena on lisätä kirjojen määrää ja valikoimaa. Tämä kuitenkin edellyttää sitä, että kunnat itse panostavat nykyistä enemmän kirjahankintamäärärahoihinsa. Maksimituen saavat ne kunnat, jotka nostavat vuosiksi 2008 ja 2010 kirjahankintamäärärahat nykyistä 10 % korkeammalle tasolle. Meidän kannattaa ehdottomasti olla tässä hankkeessa mukana ja jo ensi vuonna nostaa Helsingin kaupungin kirjastojen kirjahankintamäärärahoja tuo 10 %, jotta saamme tämän kulttuurirahaston avustuksen tulevina vuosina.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmän arvio on, että Helsingin kaupungin taloudellinen tilanne mahdollistaa palvelujen parantamisen ja sitä myötä myös henkilöstön tilanteen parantamisen.

28.2.2007

Ryhmäpuheenvuorossamme valtuutettu Aarnipuu käsittelee linjauksia kattavasti jo palvelujen osalta. Haluan nyt nostaa erityisesti tätä henkilöstön tilannetta vielä kerran esiin.

Mehän olimme ajamassa tälle vuodelle 20 milj. euron määrärahakorotusta pienipalkkaisille kaupungin työntekijöille. Toisin kuin esimerkiksi Mari Kiviniemi tänään radiossa ilmoitti, olimme todellakin ajamassa tätä asiaa. Kuten hyvin tiedetään, saimme sen 5 milj. euroa henkilöstöstrategiaan, joka ei kohdentunut palkkojen korotuksiin.

Työntekijöiden pysyvyyden ja uusien työntekijöiden rekrytointi edellyttää kuitenkin, että palkkaus ja mitoitus ovat kohdallaan. Nyt molemmat "työntävät" henkilöstöä töihin joko naapurikaupunkeihin tai muille aloille, paremmin palkattuihin ja resursoituihin tehtäviin tai ulkomaille. Myös "veto" jää heikoksi. Huono maine kiirii nopeasti nuorten työntekijöiden korviin eikä houkuta raskaisiin matalapalkkaisiin töihin. Ja tämä, hyvät valtuutetut, tässä on tulevaisuudessa erittäin iso ongelma Helsingissä ratkaistavaksi ja sitä on lähdettävä ratkaisemaan heti.

Etenkin terveydenhuolto-, vanhus- ja kotipalvelut sekä sosiaalityö ja lastensuojelu kamppailevat jo nyt ammattitaitoisen työvoimapulan saamisen kanssa ja myös vaihtuvan henkilöstön kanssa. Tällä hetkellä työntekijät ovat liikkeellä. He hakevat niitä paikkoja, joissa maksetaan parempaa palkkaa tai/ja työt eivät ole sillä tavalla kuormitettuja niin kuin näillä Helsingin työpaikoilla tällä hetkellä on. Hoitopaikkojen sulkeminen on jo jatkuva uhka Kustaankartanossa, Laakson sairaalassa. Meillä jää lastensuojeluasiakkaista hoitamatta, kun ei ole tarpeeksi työntekijöitä. Myös työntekijöille tämä on raskasta, koska osa tästä taakasta kaatuu työssä oleville, tehdään ylitöitä ja tehdään liian vähäisellä henkilöstöllä. Merkillistä henkilöstöpolitiikkaa on myös se, että esimerkiksi jollakin lastentarhanopettajalla saattaa olla viisi eri pätkeä samassa päiväkodissa kahden vuoden aikana, vaikka työt pysyvät koko ajan. Tämä on lain vastaista ja se on myös kaupunginhallituksen linjausten vastaista. Meillä on linjattu, että pysyviin työsuhteisiin on palkattava vakinainen henkilöstö.

Me käsitelimme tätä henkilöstöasiaa valtuustoryhmässämme. Päädyimme esittämään samanlaisen tavoitteen, minkä täällä jo sosialidemokraatit ottivat esiin, eli vuodelle 2008 tulee ottaa 25 milj. euron lisämääräraha kaupungin henkilöstön palkkoihin ja nimenomaan se on kohdennettava palkkoihin.

28.2.2007

Täällä tuli kokoomuksen taholta esitys, tai oli sen suoraan esitys, että he tukevat henkilöstön palkkauksen nostamista. Se tuli suoraan heidän välikysymyksestään. Mutta he kaatavat tämän vastuun kokonaan valtiolle elikkä kuntien valtionosuuksiin.

Olen itsekin sitä mieltä, että tätä asiaa on ehdottomasti ajettava myös eduskunnasta käsin. Siellä on myös huomioitava se, että kaikilla kunnilla ei ole varaa palkkojen korotuksiin, mikäli kuntien valtionosuuksissa ei huomioida näitten palkkojen korotuksen tarvetta, että siltä osin Kokoomus on aivan oikeassa. Mutta tätä ei voi jättää Helsingissä hoitamatta, mikäli seuraava hallitus ei lähde tätä asiaa ajamaan. **(Välihuuto!)** Valitaan hyvä hallitus. Tätä minäkin kannatan.

Toinen asia, mikä liittyy myös ihan tähän Helsingin kaupungin omaan toimintaan ja johon jo valtuutettu Aarnipuu meidän ryhmäpuheenvuorossamme viittasi, niin haluan vielä painottaa, että palveluihin on budjetoitava tarvittavat määrärahat.

On kohtuutonta, että työntekijät joutuvat siellä työpaikoilla kamppailemaan sen kanssa, että alibudjetoidut rahat riittävät palveluihin. Tämä näkyy konkreettisesti esimerkiksi päivähoitossa sillä tavalla, että siellä ei ole sijaisia tai/ja ryhmäkoot ovat lainvastaisia, koska siellä ilman muuta elävässä elämässä syntyy aukkoja, mutta tilastollisesti täytyy näyttää, että käyttöasteet ovat kovia. Se käytännössä tarkoittaa sitten, että ei palkata sijaisia ja lapsiryhmät ovat liian isoja. Tämä on erittäin raastavaa sekä päivähoiton laadun kannalta että työntekijöiden kannalta.

Haluan korostaa vielä sitä, että täällä on monissa puheenvuoroissa tullut erittäin hyvin esille tämä lasten ja nuorten tilanne.

Me omissa valtuustoryhmässämme haluamme painottaa sitä, että lastensuojelu on otettava erityisen valtuuston suojelun kohteeksi vuonna 2008. Siihen tarvitaan erityismääräraha ja sitä olemme ajamassa.

Ja vielä nopeasti, vaikka aika loppuu.

Haluan korostaa, että yksi iso asia, mihin meidän pitää satsata, on perusterveydenhuollon kokonaisvaltainen kehittäminen. Me olemme satsanneet erikoissairaanhoidon, nyt on perusterveydenhuollon vuoro.

Valtuutettu Koskinen

28.2.2007

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Ehkä mielestäni enempi raamia koskeva puheenvuoro eli talouteen liittyvä.

Ensi vuoden talousarvion tulee perustua nykyiseen kunnallisveroprosenttiin. Eräs peruste tälle on muuta maata korkeammat asumiskulut. Toimintoja tehostamalla ja ulkoistamalla on mahdollista saavuttaa käyttötaloudessa kustannussäästöjä.

Kiinteistövero on ongelmallinen, varsinkin omalla maalla olevien pientalojen osalta. Kiinteistövero saattaa vanhempien omakotitalojen osalta nousta 25 % tänä vuonna.

Täten olisi asumiskulujen nousun välttämiseksi tarpeellista laskea maapohjan kiinteistöveroprosentti 0,5:een. Kaupunginhallitus voisi myös tehdä valtioneuvostolle aloitteen asumiskäytössä olevien tonttien maapohjan kiinteistöveroprosentin laskemiseksi samaksi mikä on asuinrakennuksella. Samalla voisi myös esittää, että valtion määräämä kiinteistöveroprosenttien alaraja poistetaan. Täten se jäisi kunnanvaltuutettujen päätettäväksi.

Kaupunki on viime aikoina myynyt ja vuokrannut joitakin tontteja samalta alueelta. Tällöin on voinut todeta, että kaiken aikaa maavuokran perusteena käytetään selvästi käypää hintaa alhaisempaa maan arvoa. Kaupunkilaisten tasavertainen kohtelu edellyttää, että maan myynnin ja vuokrauksen lähtökohtien tulee olla samat.

Mielestäni valtuuston hyväksymät maan myynnin ja vuokrauksen periaatteet edellyttävät myös käyvän maan hinnan käyttöä vuokrauksen perusteena. Pyytäisin kaupunginhallitusta selvittämään, onko nykyinen vuokrauskäytäntö valtuuston päätösten mukainen vai vastainen.

Tonttien myyntiä olisi mahdollista lisätä, kun kaupungille tulee kaavoitukseen merkittäviä uusia alueita. Uutta rakennusoikeutta syntyy kaupungille miljoonia kerrosneliömetrejä. Vaikka otettaisiin huomioon maa-alueiden puhdistamiskustannukset, on uusien alueiden rakennusoikeuksien arvo laskettavissa miljardeissa euroissa. Tämä mahdollistaa maan myynnin oleellisen lisäämisen kaupungin maavarallisuuden samalla kaiken aikaa kasvaessa. Lisätulot voisivat hyvin olla tuollaista 200 milj. euroa vuodessa. Kaupungin lainakannan voi pitää ennallaan, joten lisälainaa voi vuonna 2008 ottaa lyhennysten

28.2.2007

verran eli 60 milj. euroa.

Kaupunki joutuu tulevaisuudessa enenevässä määrin hankkimaan erilaisia palveluja yksityissektorilta. Tähän liittyviä valmiuksia tulee kehittää henkilökunnan parissa ja yhteistyössä yritysjärjestöjen kanssa. Tämä tarkoittaa tilaaja-tuottaja –mallin sisäänajoa organisaatioon entistä laajemmin.

Kaupungin palvelustrategiaa eri sektoreilla tulee täydentää siten, että siinä määriteltäisiin selkeät tavoitteet yksityisen sektorin palvelutuotannon lisäämiseksi.

Investointipuolella kaupunkia ovat odottamassa monet suuret hankkeet, kuten täällä on todettu, keskustatunneli, länsimetro, Kalasatama, Länsisatama. Näiden rahoituksesta olisi hyvä saada osviittaa ensi vuoden talousarvioon, miten ne meinataan hoitaa.

Kaupungille valmistuu tämän kevään aikana uusi elinkeinostrategia. Sen toimeenpanossa on edettävä hyvässä yhteistyössä yrittäjien kanssa. Strategia luo tai saattaa luoda pohjaa Helsingin kilpailukyvyyn parantamiselle ja täten työllisyysasteen nostamiseksi ja verotulojen lisäämiseksi.

Lopuksi haluan muistuttaa vielä tästä liputta matkustamisesta, että se on pelkkää rahan tuhlausta, kun siihen ei haluta puuttua.

Valtuutettu Lehtola

Herra puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut.

Tämä raamibudjetointi on oma urheilulajinsa ja tähän nyt saatiin vihkiydyttyä viime vuonna jo. Ja mitä sen arki on? Kun se raami tuli, niin me totesimme, että sopimuksilla, laeilla ja muilla oli sidottu määrärahoja noin 500 milj. euron edestä. Meillä oli noin 5 milj. euron pelivara käytettävissä ja sen puitteissa voitiin toimia. Se ei paljon ole.

Helsingissä on terveydenhuoltopolitiikan harjoittaminen erittäin vaikea. Me emme voi mitään globaalisia haasteita ottaa siinä suhteessa vastaan, koska koko elämämme pyörii yhden kysymyksen ympärillä, miten voidaan välttää HUSille maksettavia sakkoja. Olemme siinä mielessä henkipattoina liikkeellä.

Valtuutettu Kalima ryhmäpuheenvuorossamme käsittelikin jo varsin

28.2.2007

vääjäämättömiä tosiasioita siitä, että meillä on eräs kipupiste tässä kaupungissa ja se on lastenpsykiatria ja henkisesti huonosti voivat lapset.

Siitä on nyt olemassa suhteellisen selkeä työryhmämietintö, että HUSin lasten ja nuorten sairaala ottaisi perusvastuun lastenpsykiatriasta, mutta sitä täydentäisi sitten poliklinikkaverkosto, joka olisi HUS - vetoinen ja perheneuvolat, jotka tällä hetkellä ovat sosiaaliviraston alaisia. Lisäksi meillä on terveyskeskuksen alaisena arviointiryhmä.

Siinä on nyt päästy tilanteeseen, että henkilöstö eri puolilla vastustaa jyrkästi muutoksia työolosuhteissaan. Me joudumme siinä nyt ehkä kamppailemaan. Se on sellainen taistelu, joka joudutaan ottamaan pesäke kerrallaan; sitä ei millään yleishyökkäyksellä pystytä hoitamaan. Tässä yhteydessä on kuitenkin kaavailtu sellaista, että perheneuvoloista – entiseltä nimeltään kasvatusneuvolat – noin 40 % resursseista jouduttaisiin siirtämään terveyspuolelle.

Selkeä käsitykseni on se, että tätä perheneurolaverkostoa ei pitäisi merkittävästi lainkaan kutistaa, koska siinä on tämä varhaisen puuttumisen periaate. Heillä on hyvät yhteydet kouluihin, päiväkoteihin jne. ja se verkosto tarvitaan voimakkaana.

Ja sitten on eräs toinen juttu. Liiallista medikalisoimista tässä arkaluontoisessa asiassa olisi vältettävä. Ymmärrän hyvin sen. Siis ajatellaan, mieluummin, että jollain vanhemmilla on kasvatusvaikeuksia. Okei, lapsi viedään kasvatusneuvolaan ja sieltä moni tulee ihan ehjänä hyvässä kunnossa takaisin ja muuta. Mutta mitä asunto-osakeyhtiö Kotilinnan hiekkalaatikolla kun ”pienoisparlamentti” kokoontuu istuntoonsa, sanotaan? Sanotaan, että b-talossa Matikaisen perheellä on sen nuorimman poikansa kanssa jotain kasvatusvaikeuksia ja hän on kuulemma jo käynyt siellä perheneurolassakin äitinsä kanssa. Mutta jos asiaa medikalisoidaan liikaa, niin todetaan, että joo, että se Matikaisen nuorempi poika Kalle on dille. Hän alkaa olla melko kypsä Lapinlahteen jo tällä hetkellä. Hän on jo joutunut sinne psykiatrian poliklinikalle rassattavaksi. Tässä on omat ongelmansa.

Ainoa mitä toivoisin, on, että kun tulemme sinne tarkempiin budjettikäsittelyihin, terveyslautakunnalla olisi jonkunmoinen resurssien pelivara olemassa, onko se sitten raamiylitys tai mikä se on. En tällaisiin raameihin niin paljon usko. Minun uskoni ja toivoni aina kohdistuu palokunnan vintille, josta tiedän, että siellä on hyviä ihmisiä.

28.2.2007

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa herra puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Perheneuvoloista olen ihan samaa mieltä kuin kollega Lehtola siitä, että meidän täytyy puuttua siihen rakenteeseen ja katsoa, miten se parhaiten toimii. Se ei varmasti toimi sillä tavalla kuin ne esitettiin siinä raportissa, jonka saimme.

Suomi elää ennennäkemätöntä talouskasvun ja vaurastumisen aikaa. Talouskasvuhan oli melkein 6 % viime vuonna. Helsingin verotulot kertyivät paljon paremmin kuin mitä oli budjetoitu, sekä kunnallisvero että yhteisövero. Asukaslukukin kasvoi. Helsingin omistamat liikelaitokset tuottivat hyvin. Yhteinen vaurautemme ei ole kuitenkaan tasaisesti jakaantunut. Etenkin vanhuspalvelut ovat nyt pahasti puutteelliset.

Toissa viikolla Aulangon seminaarissa sosiaali- ja terveyskeskuksen toimitusjohtaja Toivola esiintyivät hyvin toiveikkaasti ja kertoivat, miten vanhuspalveluiden riittämättömyys ratkaistaan. Kuitenkin me tiedämme terveyslautakunnassa, ja luultavasti sosiaalilautakuntakin tietää, että nyt myönnetyt määrärahat tälle vuodelle eivät ole riittävät vanhuspalveluiden järjestämiseksi.

Helsingin talouden ja toiminnan seurantaraportissa - viime vuoden viimeinen numero - sanotaan, että sosiaali- ja terveystoimen tehokkuutta tulee lisätä. En kyllä ymmärrä, mistä se tehokkuuden lisääminen otetaan, kun meillä nytkin on jo liian vähän työntekijöitä, he ovat alipalkattuja ja meidän mitoituksemme ovat paljon alhaisemmat kuin missään muussa Pohjoismaassa.

Tämän vuoden tammikuussa HUS-sakkoja maksettiin 800 000 euroa. Ja niin kuin valtuutettu Lehtola sanoi, me olemme jotenkin hirttäytyneet niihin sakkoihin. Mutta se on totta, että jos sama jatkuu, niin me tulemme maksamaan 10 – 12 milj. euroa sakkoja HUSille tältä vuodelta, joka todellakaan ei ole se mihin me pyrimme. Eikö nyt kannattaisi nopeasti ostaa lisää paikkoja esimerkiksi kuntoutuspotilaille? Näitä tarvittaisiin 30 – 60 paikkaa ja tällaisessa hyvässä, tehokkaassa kuntoutuksessa potilas viipyisi kolmesta kuuteen viikkoon ja useimmiten voisi poistua kotiin. Akuuttipaikkojen lisääminen ei todellakaan voi tapahtua siten, että pelkästään ylipaikkoja lisätään akuuttisairaaloissa. Se on lähes mahdoton ajatus, koska sehän ei ole mitään kestäväää politiikkaa.

28.2.2007

Tulee siis ihan oikeasti lisätä akuuttisairaalaapaikkoja kaikkein eniten pitää lisätä ja reippaammalla kädellä, on sosiaaliviraston puolella olevat vanhushuonekannat, siis palvelutalot, yksityiset tai omat paikat tai sitten vanhainkodit, jos me yritämme purkaa näitä sakkoja. Ja sitten seuraavalla valtuustokaudella ilmeisesti, meidän tulisi miettiä sitä, miten vanhushuonekannat järjestetään yhden toimijan alaisuuteen, niin kuin ne kaikissa muissa kaupungeissa on paitsi Helsingissä.

Haluaisin näyttää yhden kuvan – mistä se nyt tulee sitten? Ai, meidän täytyy ottaa oikein salasanatkin.

Haluaisin näyttää yhden kuvan teille siitä, miten paljon hoiva maksaa silloin, kun ihminen on iäkäs eli yli 85-vuotias. Se maksaa kuusi kertaa niin paljon kuin keski-ikäiset ja nuoret kansalaiset. Meillä on tällä hetkellä 85-vuotiaita Helsingissä 10 000 henkilöä ja sitten meillä on 30 000 ihmistä, jotka ovat 75 – 85-vuotiaita. Luultavasti tämä kehitys, mikä nyt näkyy, että nämä vanhat kansalaiset maksavat tosi paljon, voitaisiin pysäyttää säilyttämällä keski-ikäisten ja nuorempien ihmisten terveys ja lisäksi, että lopettaisimme potilaiden pyörittämisen HYKSin, akuuttisairaalan, kodin ja vanhainkodin välillä ja panostaisimme kunnolliseen palveluasumiseen ja ympärivuorokautisiin palveluasuntoihin. Vanhushuonekannat on siis runsaalla kädellä parannettava jo tänä vuonna ja parantamista on jatkettava ensi vuonna. Vanhushuonekannat siis tarvitsevat lisää rahaa.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kuten valtuutettu Kalima aikaisemmin jo mainitsi, hän käsitteli meidän ryhmämme yhteisiä esityksiä, aloitti tämän listamme käsittelyä, mutta sitten loppu jäi minulle. Ja täällä on tietysti meidän ryhmästäme käytetty muitakin tärkeitä puheenvuoroja tässä välissä.

Yksi meidän kannalta erityinen asia budjetin valmistelussa on saada vanhustenhoito kuntoon. Haluamme kiinnittää huomiota siihen, että vanhusten määrä lisääntyy ja erityisesti yli 85-vuotiaiden dementikkojen määrä lisääntyy ja tarvitaan erilaisia toimia vanhushuonekannat.

Me esitämme mm., että luodaan pilottihankkeena monipuolinen vanhustenkeskus. Tästä valtuutettu Gartz puhuu tarkemmin.

28.2.2007

Lisäksi haluamme kiinnittää erityisesti huomiota kohdassa vanhuspalveluiden henkilöstön mitoituksen riittävyteen. Sitä varten tarvitaan lisärahaa palkkoihin.

Hoitotakuun edellyttämää hoitojonojen purkua tulee jatkaa. HUSin sakkomaksuja on minimoitava lisäämällä terveysvirastoon puuttuvia henkilöstöresursseja.

Sitten toinen suuri kokonaisuus on tietysti asuntopolitiikka. Ja jo täälläkin moneen kertaan todettu asia tietysti on se, että Helsinki on tuottanut erityisryhmille asuntoja, mutta sitten meillä on ollut ongelma tuottaa lapsiperheasuntoja.

Me haluamme asuntopolitiikassa korostaa sitä, että esimerkiksi hitasjärjestelmää tulee kehittää ja kiinnittää huomiota peruskorjaustoimintaan ja tonttien luovutukseen kohtuuhintaisten perheasuntojen rakentamista varten.

Sipoosta täällä on jo varmaan tänään puhuttu tarpeeksi. Meidän huomiossa on tietysti myös Uudenmaan seutukaavaliittojen yhdistäminen.

Sitten yhtenä tärkeänä kohtana me olemme käsitelleet kaupungin kilpailuttamisstrategiaa, niitä ongelmia, mitä on tähän asti ollut ja miten niitä asioita voisimme tehdä paremmin.

Me vaadimme, että kilpailuttamisesta pelkästään yksityistämistarkoituksessa on luovuttava ja kilpailuttamisen laadullista tasoa on parannettava. Esitämme hankintaorganisaation uudistamista niin, että Helsingin hankintaorganisaatio voi toimia osana pääkaupunkiseudun hankintaorganisaatiota.

Haluamme kiinnittää huomiota myös joukkoliikenteen uudelleen järjestämiseen.

Olemme pohtineet sitä, miten helsinkiläisten edut turvataan ja miten pystytään tuottamaan hyvät joukkoliikennepalvelut paitsi Helsingissä, myös koko YTV-alueella. Tätä yhteistä järjestelmää pitää suunnitella. Siinä pitää tietysti erityisesti kiinnittää huomiota palvelutason säilyttämiseen, henkilökunnan aseman turvaamiseen ja kaupungin taloudellisten etujen valvomiseen. Me kannatamme sitä mikä täällä esimerkiksi vihreiden puheenvuorossa jo tuli esille, että asiakkaan kustannusosuus tulee säilyä enintään 50 %:ina.

28.2.2007

Lisäksi haluamme kiinnittää huomiota Suomenlahden mitä toimia Helsinki voi siinä tehdä. Suomenlahden rannikko ja saaret ovat helsinkiläisten tärkein virkistysalue. Meren jatkuvasti paheneva rehevöityminen vähentää sitä virkistyskäyttöarvoa ja käyttömahdollisuuksia. Tähän on tietysti Helsinginkin puututtava kaikilla mahdollisilla toimilla ja edellytetään, että edelleen laadittaisiin toimenpideohjelmia siihen, mitä kaikkia toimia voidaan tehdä.

Sitten olemme kiinnittäneet huomiota kulttuuripalveluihin niin, että kulttuuriharrastaminen ja kokeminen olisivat mahdollisimman laajasti helsinkiläisten saavutettavissa. Suuret tapahtumat ja hankkeet ansaitsevat oman huomionsa.

Täällä on puhuttu jo uusista ulkopuolisista resursseista kirjojen hankintoihin ja kannatamme sitä ajatusta ja vaatimusta siitä, että Helsingin pitää omalta osaltaan kantaa kirjastomäärärahoissa vastuunsa.

Ja sitten pääkaupunkiseudun yhteistoiminnassa pitää vuoden 2008 aikana arvioida, mihin tämä yhteistyö on johtanut siinä vaiheessa ja arvioida, mitä Paras –hankkeen piirissä pitää Helsingin osalta jatkossa tehdä.

Tässä olivat meidän tavoitteet.

Valtuutettu Gartz

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Pystymmekö kehittämään kaupungin hyvinvointipolitiikkaa riittävän nopeasti ja riittävän joustavasti uusien toimintatapojen avulla? Me tarvitsemme nimittäin uusia lähestymistapoja ja uusia toimintamalleja.

Ikääntyneiden ja varsinkin dementiapotilaiden hoivatarve kasvaa. Sosiaalinen syrjäytyminen jatkuu ja syvenee, lasten ja nuorten psykososiaaliset vauriot lisääntyvät.

Valtuuston hyväksymässä vanhustalvohjelmassa yhtenä strategisena linjauksena on ympärivuorokautisen hoidon rakenteen uudistaminen. Tähän liittyy monipuolisen vanhustenkeskuksen pilottihanke, josta valtuutettu Kantola äsken puhui. Hankkeen avulla luodaan uusi hoidon malli. Periaatteena on, että hoidon tarpeen kasvaessa ikääntyneiden ei tarvitse siirtyä toiseen hoitopaikkaan, vaan

28.2.2007

hoitoresursseja voidaan lisätä yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tavoitteena tulee olla useita monipuolisia vanhustenkeskuksia eri puolilla kaupunkia. Pilottihanke on käynnistettävä ensi vuonna.

Monen lapsen ja nuoren kohdalla on olemassa syrjäytymisriski. Lapsi- ja perhenäkökulma on nostettava laajasti esiin kaupungin päätöksenteossa ja toiminnassa. Tarvitsemme uuden lapsi- ja perhepoliittisen ohjelman. Siinä on ratkaistava, miten ennaltaehkäisevä työ tulisi linjata ja resursoida eri toiminnoissa.

Ensi vuoden talousraamissa on otettava huomioon uuden lastensuojelulain velvoitteet. Lastensuojelussa meidän on myös muutettava sijaishuollon rakennetta vahvistamalla perhehoitoa. Sijaishuolto on nyt poikkeuksellisen laitosvaltainen. Nuorten avohuollon sekä avo- ja sijaishuollon välimuotoisten palvelujen mahdollistamisesta on olemassa suunnitelma. Sen toteutus riippuu ensi vuoden määrärahoista.

Yhteistä näille hankkeille on, että ne vaativat lisäresursseja tietyn ylimenovaiheen ajaksi. Mutta muutaman vuoden kuluttua saatamme nähdä, miten toiminta on parantanut kuntalaisten elinoloja ja toimintakykyä, jos lähivuosina johdonmukaisesti kehitämme toimintamalleja ja toimintatapoja.

Valtuutettu Enroth

Puheenjohtaja, hyvät kuulijat.

Olen yleisten töiden lautakunnan puheenjohtaja, ja meillä on lautakunnassa eri poliittisten ryhmien edustajien välillä hyvä selkeä yksimielisyys niistä rahoitustarpeista, mitä yleisten töiden lautakunnan alaiset tehtävät ja työt vaativat.

Tämä raamijärjestely budjetin tekemisessä oli pakollinen, kun yhteisöveroa puhallettiin neljän kunnallisprosenttiveroyksikön verran. Se kuitenkin jatkuessaan pitkään johtaa yhä suurempiin ja suurempiin paineisiin niitten toimintojen kohdalla, joita on voitu leikata enemmän kuin esimerkiksi terveydenhoitoa. Sydänleikkausta odottavien jono on akuutimpi kuin esimerkiksi kadun tai muun teknisen infran korjaaminen. Mutta silläkin on rajansa, miten pitkään Helsingin kaupungin tekniikka ja laajeneminen voi odottaa näitten perusinvestointien tekemistä.

Tämä raamivara, mikä kaupungin yleisiin töihin on varattu, ei riitä

28.2.2007

alkuunkaan siihen, miten kaupunki kasvaa. Uusille asuntoalueille rakennetaan puistoja ja katuja, ne maksavat ja sitten niitten kunnossapito maksaa. Raamin antama kasvuvара menee suurin piirtein polttoaineiden hinnannousuun ja palkka- ym. juoksevien kulujen normaaliin nousuun.

Ylläpidon hintojen nousu on talousarvion valmisteluohjeiden mukaista jyrkempää. Vajaus on esimerkiksi 2,4 milj. euroa. Eli jos tähän tarkoitukseen ei voida osoittaa enempää rahaa, niin vastaavasti 2,4 milj. euron verran huonompaa on kunnossapidon jälki, koska rahaa on tällöin vähemmän.

Kokonaisvastuuseen otettuja alueita ei voida lisätä ilman tarvittavia määrärahoja. Vajaus on noin 1,3 milj. euroa. Eli kiinteistöt maksaisivat ne kulut, mitä talvikunnossapidosta heille on koitunut, mutta jotka kaupunki tekisi silloin, kun kaupunki ottaa nämä kokonaisvastuuhoidon alueet tehdäkseen, mutta budjettiteknisesti tämä raha pitäisi olla annettavissa nyt budjettiin, jotta me voimme sitten tehdä sen työn ja periä sen tultua tehdyksi kustannukset kiinteistöltä takaisin. Eli tämä bruttobudjetti –periaate sotkee kaupungin kunnossapitoa, vaikka meillä olisi kustannusten maksajakin paikalla.

Uusien alueiden ylläpitoon ei ole osoitettu riittäviä määrärahoja tämän raamin puitteissa. Vajaus on miljoona euroa. Puhtaanapidon lisärahoitusta on annettu jo tälle vuodelle 0,7 milj. euroa, mutta sekään ei riitä. Esteettömyysratkaisuja, joita on suunniteltu, ei päästä alkuunkaan toteuttamaan, koska vajaus on noin 4 milj. euroa. Vanhoja sorakatuja on rakentamatta 46 milj. euroa. Tuollaisella 3 milj. euron vuotuisella rahoituksella ne saataisiin kuntoon vuosien 2008 – 2015 aikana. Puistopuut kuolevat. Niitä pitäisi saada paljon uusia. Ja erittäin hankalana asiana on siltojen korjausten lykkääntyminen. Nämä sillat ovat teräsbetonia. Niissä on terästä runko ja vaan siteenä betonia. Jos tällaisen sillan korjaus viivästyy, vesi pääsee teräsrakenteeseen ruostuttamaan ne sillat pilalle niin, että niitä ei enää korjaamalla saada kuntoon. Ne täytyy rakentaa uudestaan alusta.

Ihan uusina asioina, joihin vasta viime vuosina on herätty, on kasvava kaupunkimelu.

Uusien väylien rakentamisessa otetaan huomioon väylän käytöstä aiheutuvat meluhaitat ja parhaan mukaan rakennetaan ja suunnitellaan meluaitoja. Mutta vanhat väylät, esimerkiksi Tuusulanväylän ja Kehä I:n risteys, ei ole mitoitettu melusuojaukseltaan sitä liikennettä varten, mikä siellä nyt on. Vanhat kaupunginosat pitäisi myös saada siten suojattua,

28.2.2007

että ihmiset eivät kärsisi kasvavasta liikennemelusta.

Näin lähetekeskustelussa tuon esille tämän kaupungin infran tarpeet ja totean, ettei sitä voida loputtomiin lykätä ilman, että se tulee kovin kalliiksi.

Näin eduskuntavaalien alla toisin esille vielä pientaloasujien suuren huolen kiinteistöveron nousemisesta.

Erityisesti pääkaupunkiseudulla, ja varsinkin Helsingissä, kiinteistövero lisää voimakkaasti asumiskustannuksia. Kiinteistövero peritään eri prosenttien mukaan rakennuksesta ja eri prosenttien mukaan maapohjasta. Rakentamisen hintataso ja rakennusten kiinteistövero on jotenkin samalla tasolla koko maassa, mutta maapohjan korkea kiinteistöveroprosentti nostaa maapohjan korkeiden verotusarvojen johdosta helsinkiläisten kiinteistöveron määrän tolkkottomaksi ja moninkertaiseksi muuhun maahan verrattuna.

Esitän eduskuntavaaliehtokkaille yksinkertaisen keinon asumista eriarvoisesti kohtelevan kiinteistöveron kohtuullistamiseksi. Kiinteistöverolakia on muutettava niin, että asuinkiinteistön rakennuksen kiinteistöveroprosenttia käytetään myös maapohjan verotuksessa.

Valtuutettu Hellström

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Lyhyesti kolmesta asiasta: kulttuurista, päihdetyöstä ja lastensuojelusta:

Ensinnäkin kulttuurista, joka on onneksi nostettu aika monessa ryhmäpuheenvuorossa täällä esiin.

On erittäin tärkeää, että kaikilla kaupungin lapsilla on mahdollisuus harrastaa kulttuuria ja se ei saa johtua siitä, minkälaiset taloudelliset mahdollisuudet perheillä on rahoittaa tätä harrastusta. Sen takia kannatan lämpimästi kaikkia niitä esityksiä, joita täällä on tullut, että taideoppilaitosten avustukset saatetaan sellaiselle tasolle, että oppilaiden maksut harrastuksistaan säilyvät kohtuullisina.

Toinen asia on kulttuurin muut avustukset.

28.2.2007

Eli nyt ensi vuonna 2008 valtionavun piirissä olevien avustukset tulevat nousemaan merkittävästi, mikä on erittäin hyvä asia. Kuitenkin valtionavun piirissä olevat teatterit ovat vain pieni osa kulttuurikenttää Helsingissä. Meidän kulttuuritoimintamme on laajaa, moninaista, hyvä niin. Kaikki se on sitä, mikä tekee Helsingistä Helsingin ja tekee tästä kaupungista mielenkiintoisen, viihtyisän ja vetovoimaisen. Joten meidän täytyy Helsingissä omilla avustuksillamme turvata vapaan kentän toiminta ja nostaa avustuksia vapaalla kentällä, esimerkiksi samassa suhteessa kuin valtionavun piirissä olevien toimijoiden avustukset.

Päihdetyöstäkin on täällä puhuttu.

Valitettavaa on, että alkoholiverotusta alennettiin ja alkoholiongelmat kasvoivat entisestään. Toivottavasti tähän tulee korjaus. Mutta myös olemassa olevalle asialle pitää tehdä jotain.

Eli päihdehoidon pitää olla sellaisella tasolla, että hoitoon pääsee heti kun sinne hakeutuu. Erityisen hankalassa tilanteessa ovat sellaiset päihteiden käyttäjät, joilla on kaksoisdiagnoosi eli potilaat, joilla on sekä mielenterveysongelma että päihdeongelma. Tällaiset potilaat joutuvat herkästi tilanteeseen, että kun he hakeutuvat mielenterveyshoitoon, heille ilmoitetaan, että ei ole aikaa ennen kuin päihdeongelma on kunnossa ja vastaavasti, jos he menevät katkaisuun tai A-klinikalle tai minne sitten menevätkin, se hoito ei tietenkään auta, jos taustalla on mielenterveysongelma. Joten meillä pitäisi selkeästi olla täällä kaupungissa joku paikka, joka hoitaisi kaksoisdiagnoosipotilaat. Ja erittäin tärkeätä olisi se, että hoitoon pääsisi heti kun sinne päättää hakeutua. Näin yhden dokkarin kerran, jossa kerrottiin narkomaaneista. Siinä oli kuvattu sitä tilannetta, miten tällainen heroinisti yritti hakeutua hoitoon ja soitti varmaan viiteen eri numeroon ja lopulta sanottiin, että pitää odottaa x –viikkoa, niin pääsee ehkä jonnekin. Joten reaali maailmassa voi olla, että moni ei edes viitsi soittaa näin moneen numeroon ja saati sitten, että sitten kolmen viikon kuluttua vielä olisi valmis hakeutumaan hoitoon. Kuitenkin jopa taloudellisesti olisi kannattavaa, saati sitten inhimillisesti se, että kaikki, etenkin hoitoon halukkaat sinne hoitoon pääsisivät.

Sitten lastensuojelusta, joka on varmasti kaikkien tiedossa, että on lastensuojelun tarve lisääntynyt.

Ihan yksi ennaltaehkäisevän työn keino: edellisessä budjetissa saatiin täytettyä kotihoidon vakansseja jonkun verran, mutta edelleenkin meillä ei ole kaikki vakanssit kotihoidossa täytettynä. Joten nyt voisi

28.2.2007

ottaa tavoitteeksi, että seuraavan budjetin yhteydessä täytetään kaikki kotipalvelun täyttämättä olevat vakanssit.

Valtuutettu Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tässä puheenvuorossa käsittelen talousarvioraamia kulttuuri- ja kirjastolautakunnan jäsenenä.

Kuten valtuutettu Hellström edellä totesi, on hyvä, että jo monissa ryhmäpuheenvuoroissa otettiin esille helsinkiläisten taideoppilaitosten korkeat lukukausimaksut, se, että Helsingissä nämä maksut ovat huomattavasti korkeammat kuin muussa maassa ja myös muualla pääkaupunkiseudulla.

Tämän raamin yhteydessä täytyy lisätä taideoppilaitoksille avustuksia siten, että helsinkiläiset lapset maksaisivat taideopetuksesta, musiikkioppilaitoksista, kuvataideoppilaitoksista tai sirkuskouluista mm. kohtuullisemman hinnan. Tämä on yksi niitä asioita, joita voimme tehdä sen eteen, että harrastaminen perheille olisi tasa-arvoisempaa ja vähemmän riippuvaista siitä, kuinka suuret tulot perheillä on. Tässä yhteydessä on mahdollista myös nostaa niiden lasten määrää, jotka Helsingissä osallistuvat tavoitteelliseen taideopetukseen ja on mahdollista lisätä taideopetuksen alueellista tarjontaa siellä missä taideopetusta ei ole tarjolla kovin paljon, mutta missä on kuitenkin lapsia paljon. Näitä alueita, joilla tällä hetkellä ei tarjota taideopetusta, on myös sellaisissa paikoissa, joissa tulotaso on Helsingin keskiarvoa matalampi. Eli tekemällä raamissa korotuksen lasten taideopetukseen, voimme edistää lasten oppimista kulttuurin kautta ja perheiden tasa-arvoisuutta.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Vapaan taidekentän avustuksista, myös tämä oli asia, joka otettiin esiin meidän ryhmäpuheenvuorossamme ja myös valtuutettu Hellström siitä puhui.

Seuraavan kolmen vuoden aikana lain piirissä olevat ammattiteatterit tulevat saamaan valtiolta indeksikorotuksen omiin avustuksiinsa. Tämä laittaa Helsingin tilanteeseen, jossa meidän täytyy ratkaista, mitä teemme omille avustuksillemme.

28.2.2007

Mielestäni on selvää, että kun Helsingin vastuulla on monimuotoinen, muuttuva taidekenttä, projektit, produktiot ja ryhmät, jotka eivät ole vielä eläneet instituutioiksi asti, niin meidän on syytä tässä yhteydessä tehdä korotus näiden taidemuotojen ja ryhmien avustukseen.

Runsa vapaa taidekenttä on erityisen helsinkiläinen ominaisuus. Suomen taiteilijoista itse asiassa, taitaa olla melkein puolet asuu Helsingissä. Me olemme taiteilijoiden ja taiteen kaupunki. Ja siten, jos indeksikorotuksia taideavustuksiin ei tehdä, niin silloin itse asiassa vähennämme taiteen avustusta. Joten tämän raamin yhteydessä olisi perusteltua tehdä päätös siitä, miten Helsinki toimii näiden kolmen vuoden aikana, kun instituutiot saavat oman indeksikorotuksensa.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Kolmas asia, jonka haluan ottaa esille, koskee kirjastoa ja hankintamäärärahoja.

Tässä salissa on tullut esiin, mm. valtuutettu Moision toimesta, se päätös, jonka kulttuurirahasto on tehnyt tällä viikolla, eli kulttuurirahasto ryhtyy avustamaan kuntien kirjahankintoja sellaisissa tapauksissa, joissa kunnat itse nostavat omaa kirjahankintamäärärahaansa.

Tällä hetkellä tällä valtuustokaudella Helsingin kirjaston hankintamäärärahat ovat nousseet ja suunnitelmassa on ollut nostaa hankintamäärärahoja 5 euron tasolle, joka on se taso, josta yhteisesti pääkaupunkiseudun kuntien kanssa on sovittu. Myös 5 euroa korkeampi taso per asukas hankintamääräsumma olisi perusteltu. Koska hankintamäärärahasta kaikkea ei käytetä kirjoihin, vaan osa menee perustellusti esimerkiksi musiikin ja elokuvien hankintaan, on hyvä tämän raamin yhteydessä kuitenkin käydä huolellisesti läpi se, että Helsingin tekemä hankintamäärärahakorotus nimenomaan kirjojen osalta on riittävän suuri, jotta voisimme käyttää hyväksi myös kulttuurirahaston lisämäärärahan. Se on varmasti meidän velvollisuutemme, koska onhan Helmet –järjestelmän käyttäjiä. Ehdottomasti se on kirjastojärjestelmä, jota Suomessa käyttää kaikkein eniten ihmisiä. Eli nostamalla täällä määrärahaa ja käyttämällä kulttuurimäärärahaston lisämäärärahaa, saamme hyvin suurelle ryhmälle paremman kokoelman kuin mitä tällä hetkellä on käytössä.

28.2.2007

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Viimeisenä asiana:

On hyvä, että tässä yhteydessä myös raamin yhteydessä käydään keskustelua tulevista suunnitelmista ja investoinneista. Kulttuuri-investoinneista Helsingin keskustakirjasto on kaikkein tärkein tällä hetkellä.

Ledamoten Johansson

Kiitos rouva puheenjohtaja. Tack fru ordförande.

Till den här föregående diskussionen skulle jag bara kommentera, och egentligen tidigare inlägg också, att eftersom det har varit tal om det här talko, ?kulttuoriosastos boktalko, så faktiskt Svenska Kulturfonden kommer att delta med 6 % i den här talko.

Vad gäller Helsingfors ekonomi i allmänhet, så vet vi ju alla att det finns problem och ett av de största är kanske att vi är så beroende av affärsverkens goda resultat och visst vill ju alla att skatteintäkterna ska öka snabbare, men ändå tycker jag att vi har kommit i en situation där vi också kan börja se positivt på framtiden. Jag tycker att tillräckligt många år nu redan så har vi bekymrat oss över dålig utveckling och kanske kommer vi litet för länge ihåg också hur det gick med samfundsskatten, men jag tycker det finns punkter som visar att vi kan se positivt på framtiden.

Puheenjohtaja.

Yleinen kommentti ja sitten yksi yksityiskohta:

Olen samaa mieltä valtuutettu Asko-Seljavaaran kanssa siitä, että on moni merkki siitä, että kaupungin talous on kehittymässä kuitenkin huomattavasti parempaan suuntaan, joskin meillä on vielä ongelmia, kuten riippuvuus liikelaitoksista, ennen kaikkea tietysti Helsingin Energiasta. Mutta nyt pitäisi viimeistään ruveta katsomaan myös myönteisemmin tätä kehitystä.

Työllisyys paranee paranemistaan. Erityisesti nuorten keskuudessa se on ilahduttavaa. Vuosikate on ollut huomattavasti parempi kuin viime vuoden viimeisimmässä ennusteessa ilman liikelaitoksia. Myös

28.2.2007

lainakanta on alentunut eikä ole sillä lailla vertailussakaan hälyttävä. Väestömääräkin on kääntynyt kasvuun. Enkä pidä sitä suurena ongelmana, että toistaiseksi tämä on ollut aika maahanmuuttoperusteista. Jos ja kun me saamme asiat kuntoon, täällä on puhuttu määrärahalisäyksistä, ja itse asiassa uskon itsekkin, että ollaan tilanteessa, jossa palokunnan vintilä – niin kuin täällä sanottiin – voidaan tehdä aika kivoja päätöksiä, että voidaan lisätä viihtyvyyttä ja pitää ihmisiä Helsingissä myös nykyrajojen sisällä, niin uskon, että tällaiset mahdollisuudet on olemassa.

Sitten tähän yksityiskohtaan, jonka valtuutettu Koskinen ja myös valtuutettu Enroth nostivat esille, koskien kiinteistöveroja.

Ihmettelen kyllä jossakin määrin sitä, että vuoden 2008 kiinteistöverotuottoja edelleen arvioidaan samantasoisiksi kuin tällä hetkellä ? viime vuoden. Ja vaikka on totta, että meillä ei ole ihan kaikkia tietoja näistä verotusarvojen muutoksista, niin aivan selvää on, että jos edes osa siitä mitä olemme voineet ennustaa, toteutuu, niin vähintään 10 %:lla jo ensi vuonna kasvaa, vähintään, ja se tarkoittanee sitten jo ehkä lähempänä 15 milj. euroa. Näin tietysti edellyttäen, että kiinteistöveroprosenttia pidetään ennallaan. Toinen mahdollisuus tietysti on, että niitä ei pidetä.

Mutta jos kuitenkin pidetään, niin vanha keppihevonen: silloin viimeistään - vaikka tietenkään mitään verorahoja ei koskaan ole korvamerkitty - mielestäni olisi syytä panna toimeen tämä kertarysäys, koskien ainakin katujen talvikunnossapitoa, tai sen siirtämistä verovaroin rahoitettavaksi ihan Jyväskylän –mallin mukaisesti. Se olisi ainut tapa päästä tästä loputtomasta keskustelusta, näistä oikeista tai vääristä laskutusperusteista. Faktisestihan kyse on nyt siitä, että monessa paikassa rahoitetaan kolmella tavalla, eli osittain vielä verovaroin, sitten maksuilla ja sitten kuitenkin myös samojen kiinteistöjen osalla kiinteistöjen omilla kustannuksilla. Sitten olisi kuitenkin vain kaksi rahoitustapaa eli verovarojen kautta rahoitettava, jolla kaupunki tavallaan tämän perustason tarjoaisi ja sitten kiinteistöt voisivat itse päättää, haluavatko sitä parantaa.

Toivon todella, yleisten töiden lautakunnan useamman kerran tehneen päätöksen mukaisesti, että tämän voisi vielä jatkovalmistelussa ottaa huomioon ja mahdollisesti panna täytäntöön jo ensi vuonna.

28.2.2007

Valtuutettu Sarkomaa

Kunnioitettava rouva valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tässä alkaa vähän ääni mennä. Se on varmaan kamalinta, mitä poliitikolle voi tapahtua ennen vaaleja, että menettää melkein oman äänensäkin. Mutta yritän tässä muutaman sanan sanoa.

Ilta on jo pitkällä, mutta ihan tästä lähetekeskustelusta:

Tämä on arvokasta ja varmasti kiitokset valtuuston puheenjohtajalle ja niille, jotka ovat olleet tekemässä ja rakentamassa tätä, että valtuusto käy lähetekeskustelua ennen kuin budjettia tehdään. Tämä on valtuuston roolin kasvattamista ja se on arvokasta.

Täällä on todettu - ja haluan korostaa vielä - että kyllä Helsingin kannalta, meidän kannaltamme, kun tehdään budjetteja, mitä tahansa toimia, niin ponnistelut sen eteen, että meillä on kohtuuhintaisia asuntoja, täällä on perheasuntoja, se on kaiken a ja o. Se on tehokkain tapa pitää Helsingin talous kunnossa. Se, että tavallisilla palkansaajilla on mahdollista asua Helsingissä, se on erittäin tärkeää. Tehtiin hyviä päätöksiä tämän asian osalta, että koti ei olisi liian kallis Helsingissä. Mutta tosiasia on, että koskaan asuminen ei ole halpaa. Sen takia meillä täytyy olla houkuttelevia asioita. Yksi on se, että meillä on hyvät perheiden palvelut. Se on todella tärkeä asia. Tämä on sellainen asia, missä meillä on skarppeamista. Täällä on sosiaalilautakunnan, terveyslautakunnan ja opetuslautakunnan ihmisiä ja virkamiehiä. Tästä muutaman sanan haluan sanoa.

Ja kyllä yksi asia ovat nämä meidän päivähoitopalvelumme. Me tiedämme, että lasten lukumäärä vaihtelee. Olemme puhuneet, että se kovasti vähenisikin. Mutta eri alueilla on erilaisia aaltoliikkeitä ja kyllä ihan rehellisesti on sanottava, että kun päivähoitoverkostoa vähän rustattiin, niin mentiin överiksi. Monilla alueilla on iso pula päivähoitopaikoista. Tämä on sellainen asia, joka meidän täytyy tarkkaan katsoa.

Kun päivähoidon budjettia tehdään, niin tositärkeitä ... Täällä valtuutettu Lehtipuu sanoi erinomaisesti, että lisäpainetta sellaisiin tehokkuusvaatimuksiin, jotka ohjaavat sitä päivähoidon laatua väärään suuntaan, niin niitä pitää nyt välttää ja katsoa, että siellä on voimavarat siihen, että on riittävästi aikuisia lapsia kohden.

28.2.2007

Täällä on paljon puhuttu ennaltaehkäisystä ja varhaisesta puuttumisesta. Mutta tosiasia on se, että silloin kun on riittävästi aikuisia ja heillä on aikaa lapsille, niin monet asiat, mitä täällä on psykiatriasta, monesta asiasta lueteltu, niin niitä tarvitaan sitten vähemmän. Eli tämä on sellainen asia, joka Helsingissä pitää olla kunnossa.

Toivon, että me jatkamme sitä projektia, kun aloitimme vuonna 2000, että vakinaistetaan. Se on erinomainen asia. 26 % oli määräaikaista - monet olivat niistä perusteettomia pätkätyösuhteita - ja nyt on 16 % ja varmaan on menty alemmaksikin, niin tätä jatketaan ja katsotaan, että meillä on tutut turvalliset aikuiset tekemässä. Meillä on iso työvoimapula tulossa. Nyt täytyy tarkkaan katsoa, millä tavalla me meidän työntekijöistämme pidämme huolta. Mikään ei turvaa sitä laatua niin hyvin kuin ne tutut turvalliset aikuiset. Toivon, että näissä me ponnistelemme nyt ja erityisesti lautakunnissa tehdään asioita.

Arvoisa puheenjohtaja.

Perheet ovat erilaisia. Tarvitaan vaihtoehtoja. Haluan esittää huoleni perhepäivähoidosta.

Se alkaa olla katoava luonnonvara Helsingissä. Toivon, että ne toimenpiteet, joita erilaisissa raporteissa on tuotu, niitä toteutettaisiin eri alueilla. Kaarelassa tiedän, että siellä on erityisesti tehty toimia ja on saatu rekrytoitua lisää perhepäivähoitajia. Eli se perhepäivähoitajien paikallinen sopimus, erilaiset asuntoasioissa ja kulukorvauksissa olevat asiat, että katsottaisiin näitä, että meillä todella olisi perheille vaihtoehtoja.

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun täällä on opetuslautakunnan puheenjohtaja ja tämän alan ihmisiä, niin toivon, että kun sitä kouluverkkoasiaa ryhdytään katsomaan, niin siinä ollaan tarkkoja ja varotaan sitä, ettei tapahdu ehkä niitä osittaisia ylilyöntejä, mitä päiväkotiverkostossa tapahtui ja tarkkaan pidetään huoli siitä, että ryhmäkoot eivät kasva Helsingissä, kun tätä asiaa viedään eteenpäin, että meidän perusopetuksen laadukas taso säilytetään tulevaisuudessa. Tiedän, että tämä on kaikille tärkeä tavoite, mutta tässä täytyy todella tarkka olla.

28.2.2007

Puheenjohtaja.

Ihan lopuksi vielä työvoimapulasta:

Täällä on keskusteltu meidän terveydenhuollostamme. Tosiasia on se, että ei ole raha tärkein kysymys enää tai se, että rahapula, vaan se, että meillä on henkilöstöpula. Jos emme oikeasti nyt tee toimia sen eteen, että Helsinki on kilpailukykyinen työnantaja, houkutteleva työnantaja, niin me olemme todella pulassa.

Täällä on puhuttu tasa-arvotuposta. Se on sitten valtiovallan ja työmarkkinajärjestöjen asia. Se täytyy saada. Mutta kyllä tässä ei ole joko tai, vaan sekä että. Kun olen tätä asiaa miettinyt, niin olen täysin vakuuttunut, että meidänkin täytyy tässä asiassa liikkua ja pohtia - on hyvä, että tästä on ollut ansiokkaita puheenvuoroja monelta taholta - että saamme tilanteen korjattua, ettei Helsinki ole palkkakuopassa, että voimme pitää meidän terveydenhuoltomme ammattilaiset.

Mutta totta kai palkan lisäksi on paljon asioita, joita täällä on nostettu esille. Niin kuin meidän ryhmämme puheenjohtaja täällä, Suvi Rihniemi erinomaisesti puheenvuorossaan nosti esille, että myöskin työn johtaminen, monet työolosuhteet, työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen, ne monet asiat, joita me voimme tehdä ilman, että ne itse asiassa maksaisikin, niin nämä asiat täytyy saada vaan käytäntöön, että meillä on tulevaisuudessa riittävästi työntekijöitä.

Lopuksi totean vielä, kun täällä on valtuutettu Urho, joka kyselytunnilla nosti erinomaisesti esille sen, että opetus ei tapahdu pelkästään siellä luokissa, vaan koululuokilla pitää olla mahdollisuus liikkua, käydä urheilupaikoissa, kulttuuri-, tiede- ja taideasiat.

Toivon, että se asia, mitä hän näistä matkoista ja niiden maksamisesta elikkä kaupunki mahdollistaisi sen, että ne olisivat ilmaisia ja siitä luotaisiin joku järjestelmä. Hän erinomaisesti sen esitti. Toivon, että se nyt tässä lähetekeskustelussa kirjataan esille ja poliittiset ryhmät löytäisivät siitä sovun. Se esitys oli erinomainen.

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sosiaalinen asuntotuotanto, johon täällä alkupuheenvuoroissa viitattiin,

28.2.2007

on kyllä jo toteutunut vuosikausia tässä kaupungissa omalta osaltaan. Lähes puolet kaupungin asuntokannasta on nyt jo vuokra-asuntoja ja niistäkin suuri osa tulo rajoitteista asuntotuotantoa. Ja tämä nyt ikävä kyllä joillain asuinalueilla näkyy epätoivottuina asukasrakenteina.

Tämän vuoksi onkin tärkeää vuorostaan rakentaa vapaarahoitteisia asuntoja täydentäviksi myös näille alueille, mikäli se kaavoituksellisesti on mahdollista, jotta tämä yksipuolistuminen vältetään. Kaupunki voi myös kehittää omassa tuotannossaan rahoitusmuotoja, jotka mahdollistavat asunnon hankkimisen vähitellen omaksi ja toivottavasti sitä kautta saavat aikaan ankkuroitumisen myöskin helsinkiläiseksi.

Asuinalueiden peruskorjausten yhteydessä tulee myös harkita osan rakennuskannasta myymistä omistusasunnoiksi ja näiden rahojen käyttöä sen kyseisen asuinalueen peruskorjauksiin ja yleisilmeen kohentamiseen.

Peruskorjattavien alueiden rakennusten suojeleinnossa pitää varmistaa myöskin se, että hissien rakentaminen toteutuu, vaikkakin se vaatisi rakennuksen ulkopuolisia julkisivumuutoksia. Viitataan tässä mm. Pihlajamäkeen. Kyseisten alueiden ympäristö ja piharakenteiden esteettömyys ja arkiliikuntaan houkuttelevuus edellyttää rahaa mm. portaiden, katosten ja hyötykasvien sekä penkkien rakentamiseen ja alueen kehittämiseen siltä osin.

Vanhainkotien ja akuuttisairaalan vuodeosastojen kuntouttavaa hoitotyötä ja työssä jaksamista tehostamaan tarvitaan niin yksinkertaisia asioita kuin pystyasennossa pysyvä asukas. Se tarkoittaa sitä, että meidän tulee voida vähitellen hankkia näihin laitoksiin seisomatelineitä, joita voidaan jopa tehdä omissa verstaissa.

Lisäksi ajatellen sitä, että meidän kaupunkimme ikärakenne vanhenee sitä vauhtia kuin se tekee ja lasten liikkuminen ja lasten iltapäivätekeminen on ollut myöskin keskustelun aiheena, niin lasten, alle 18-vuotiaiden ja yli 70-vuotiaiden mahdollisuus maksuttomaan liikuntatilojen käyttöön koulujen jälkeen ja hiljaisimpina päivääikoina tulisi sallia myöskin Helsingissä. Ennaltaehkäisevien kotikäyntien tarkoituksenmukainen toteuttaminen edellyttää myöskin oikean henkilöstörakenteen käyttöä kyseisissä toiminnoissa. Terveystoimittaja, fysioterapeutti ja toimintaterapeutti, jo Tanskassa ja Irlannissakin huomattu, että sen työparin käyttäminen on tehokkainta.

28.2.2007

Valtuutettu Nurmela

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät paikalla olevat valtuutetut.

Liityn niiden ihmisten ja puhujien joukkoon, jotka ovat puhuneet ja keskittyneet siihen, millä tavalla me Helsingissä pidämme huolta lapsista ja nuorista, sillä kun nuorten ja lasten palvelut ovat kunnossa, he voivat hyvin, päätyvät opiskelemaan ammattiin, sitten toisella asteella tai korkeakouluissa ja päätyvät työelämään tekemään veroeuroja Helsingin kaupungille ja sitä kautta voidaan pitää myös sitten huolta näistä tärkeistä vanhuspalveluista.

Opetuslautakunnan puheenjohtajana en malta olla puuttumatta ihan muutamaan asiaan.

Meillä on Helsingissä opetuksessa oikeastaan kolme isoa haastetta. Ensimmäinen niistä on oppilasmäärien ennustettu väheneminen ja jo tapahtunut väheneminen. Toinen on erityisoppilaiden suhteellinen ja itse asiassa absoluuttisen määrän kasvu, ja kolmas on maahanmuuttajien määrän kasvu meidän kouluissamme.

Oppilasmääristä varmaan tullaan keskustelemaan valtuustossa tänä vuonna myöhemmin, joten ohitan sen siltä osin. Siihen voidaan palata myöhemmin.

Maahanmuuttajien osalta totean vain sen, että kun oppilasmäärien vähenemisestä aiheutuen opetusvirastolle ja opetuslautakunnalle on annettu veloitteeksi, että oppilasmäärän pienetessä kustannustason pitäisi laskea, niin tilannehan on se, että maahanmuuttajien määrän kasvu ja erityisopetuksen määrän kasvu pitää kustannustason samana tai jopa nostaa sitä. Maahanmuuttajissa ehkä kielikysymykset ovat keskeisimpiä, mihin jatkossa pitäisi pystyä keskittymään ja yhteistyöhön heidän, näiden lasten ja nuorten vanhempien kanssa tehtävään yhteistyöhön.

Kiinnitän huomiota kahden seikan osalta erityisoppilaiden määrän nousemiseen sen takia, että täällä on ryhmäpuheenvuoroissa ja valtuutettujen puheenvuoroissa nostettu esiin varhainen puuttuminen. Esitän kaksi keinoa monista, joilla pystyttäisiin erityisoppilaiden määrän kasvuun vaikuttamaan. Näistä toinen on ihan selkeästi varhaista puuttumista.

28.2.2007

Elikkä, täällä on valtuustossa vihreiden Sirkku Ingerin aloitteen siitä, että päivähoito pitäisi siirtää opetustoimen alaisuuteen myös Helsingissä.

Tavoitteena on se, että lapsen etu tulee ensin. Meillä on hyviä kokemuksia monista eri suomalaisista kaupungeista siitä, kuinka tulokset ovat parantuneet, yhteistyö koulujen ja päiväkotien kesken on parantunut ja palaute on ollut vanhemmilta hyvää. Toinen seikka liittyy siihen, että me pystymme yhä varhaisemmin tulkitsemaan ja havaitsemaan erilaisia oppimiseen liittyviä vaikeuksia. Kaikissa helsinkiläisissä päiväkodeissa ei valitettavasti tehdä kielelliseen oppimiskykyyn tai hahmotuskykyyn ja avaruudelliseen hahmotuskykyyn liittyviä testejä, joihin pystyttäisiin jo leikkien kautta puuttumaan. Tämä on myöskin tasa-arvo- ja oikeudenmukaisuuskysymys lasten kannalta. Ja toinen seikka on se, että suomalaisen koulutusjärjestelmän osalta pahimmat vaiheet ovat tällä hetkellä nivelvaiheet, se, kun siirrytään päivähoidosta perusopetukseen, perusopetuksesta II asteelle sekä II asteelta työelämään tai korkeakouluihin.

Toinen tärkeä seikka on se, mihin valtuutettu Sarkomaa juuri äsken puuttui, että meidän Helsingissä täytyy pystyä pitämään jatkossa pienet luokkakoot tai itse asiassa pienentämään jopa osin nykyisiä. Silloin opettaja pystyy huomioimaan erilaisten oppijoiden vaatimukset ja tätä kautta sitten erityisopetuksen tarve ei välttämättä aiheudu - **(Välihuuto!)** - ottamaan huomioon ja näkemään erilaiset oppijat. Tällöin ehkä välttyisimme siltä, että ei tarvitsisi puhua erityisistä tasoryhmistä tai muista vastaavista, elikkä skaalan molemmista päistä huomioitaisiin ihmisiä. Nämä ovat kaksi asiaa, jotka liittyvät erityisoppilaiden määrän nousemisen hallitsemiseen.

Helsingissä laadukas ja vaikuttava koulutus on taannut sen, että oppimistulokset ovat pysyneet hyvinä säästökuurista huolimatta. Mielestäni jatkossa täytyy panostaa opetukseen huomattavasti.

Seuraava tärkeä asia olisi lukioiden tuntiresurssin parantaminen.

Nykyisin uusitun ylioppilaskokeen ja monien vaihtoehtojen keskellä tunti- ja kurssitarjottimet eivät kaikissa lukioissa, myöskään Helsingissä, riitä siihen, että pystyttäisiin suorittamaan jokin tietty reaaliaineen kurssi täysipainotteisesti.

Toinen asia - joka liittyy perusopetuksen ja II asteen nivelvaiheeseen - on se, että erityisesti ammatilliseen koulutukseen siirtyessä keskeytysprosentit ovat Helsingissä suuria. Ajatuksena voisi olla hyvä,

28.2.2007

että meillä olisi kaupungin laajuisia opinto-ohjaajia, jotka seuraisivat ja saattaisivat nuoret II asteen opintoihin, koska oppimisympäristö on huomattavasti erilaisempi kuin peruskoulussa. Ja toinen II asteen ja korkea-asteen välinen nivelvaihe ja siihen liittyvä ongelma on se, että meillä Helsingissä hyvätkin lukio-opiskelijat venyttävät opintojaan yli 3 vuoden haukkoen ja ahmien erilaisia kursseja. Lukioiden opintojen ohjaukseen täytyy panostaa, jotta nuoret löytäisivät mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ne omat kurssinsa ja oman alansa, mille jatko-opintoihin päätyvät ja menevät.

Valtuutettu Sydänmaa

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Jatkan valtuutettu Nurmelan koulupoliittista linjaa. Haluaisin ottaa tällaisen asian esiin.

Kun puhutaan kouluverkon uudistamisesta ja muutoksista, niin tulisi ottaa huomioon näitten lasten lisäksi myöskin työyhteisöt ja henkilökunta, eli kouluyhteisöjä ei tulisi myöskään hajottaa niin, että henkilökunta, opettajat ja lapset ripotellaan ympäriinsä eri kouluihin, sillä se vaikuttaa hyvinkin paljon myöskin sitten opettajien ja muun henkilökunnan työhyvinvointiin. Eli kun Helsinki pyrkii vakinaistamaan ja rekrytoimaan opettajia tulevaisuudessa lisää, kun suuret ikäluokat jäävät eläkkeelle, niin kuinka moni opettaja kiinnostuu Helsingistä työnantajana, jos kaupunki ei arvosta tätä työyhteisöjen tekemää suurta tällaista yhteistyötä, työyhteisöjen toimivuuden ja tiimityöskentelyn eteen. Eli se on hyvin tärkeä asia.

Toinen asia, johon haluan myös kiinnittää huomiota, on lasten ongelmiin puuttuminen ennakoivasti.

Eli kun on useasti jo todettu, että koulu toimii kasvattajana ja hyvinvoinnin edistäjänä lapsille, niin se tarkoittaa myös sitä, että pitää resurssipuolella tukea näitä oppilashuoltoryhmiä ja oppilashuoltoa varten pitää saada lisää määrärahoja. Varsinkin sosiaalitoimen ja opetustoimen yhteistyötä tulisi vahvistaa.

Lasten ja nuorten pahoinvoinnin lisääntyminen tuo myöskin kouluterveydenhuollolle paljon lisätyötä. Terveystenhoitajat ovat aika ylikuormitettuja. Eli Helsingin kaupungin työnantajana tulisi huolehtia, että myös isoissa kouluissa olisi tarpeeksi hoitohenkilökuntaa. Yksi terveydenhoitaja ei pysty hoitamaan 900 oppilasta, kuten esimerkiksi

28.2.2007

Vuosaarella tapahtuu.

Varsinkin mielenterveyspuolella kaivataan lisäresursseja. Eli koulukuraattorit ovat hyvinkin ylityöllistettyjä ja myös koulupsykologeista on huutava pula. Lukiot pitäisi huomioida tässäkin suhteessa paljon paremmin. Eli jos yksi koulupsykologi on viittä lukiota kohden, se ei todellakaan riitä, koska mielenterveysongelmat ovat myös lukiolaisilla lisääntyneet. Yhden kouluterveydenhoitajan resurssit riittävät juuri ja juuri siihen perustyöhön, jos siihenkään, ei mielenterveyspalvelujen antamiseen, eli sillä sektorilla kaivataan lisää resursseja.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Iltaa hyvä puheenjohtaja, arvon valtuutetut.

Puhun muutamasta asiasta, jotka liittyvät lapsiin ja nuoriin, niin kuin edellisetkin puheenvuorot.

Ensin puhun kouluterveydenhuollosta, sen tarpeesta, positiivisen diskriminaation määrärahasta ja sitten päivähoiton ja perusopetuksen ryhmäkokoasiasta.

Niin kuin valtuutettu Sydänmaa äskeisessä puheenvuorossaan totesi, Helsingissä kouluterveydenhuollon tilanne ei ole hyvä eli siinä on ongelmia, jotka ovat vastikään todettu itsensä apulaisoikeuskansleri Jaakko Jonkan teettämän selvityksen johdosta. Eli on todettu, että Helsingissä kouluterveydenhuolto ei vastaa asetettuja suosituksia ja on niin – juuri niin kuin valtuutettu Sydänmaa sanoi – että monissa kouluissa on jopa 800, 900 tai enemmänkin oppilaita per yksi kokopäivätoiminen terveydenhoitaja, mikä on täysin vastoin niitä olemassa olevia asetuksia, kun sen asetuksen mukaan oppilaita saisi olla korkeintaan 600 per kokopäivätoiminen terveydenhoitaja. Tässähän ongelmana tietysti on se, että kun kouluterveydenhuollossa on kyse nimenomaan tällaisesta laatusuosituksista ja kun niiden noudattamisesta ei seuraa mitään oikeudellisia vastuita meille, niin ollaan siinä tilanteessa, jossa tietenkin kaupunginvaltuuston ja meidän päättäjien pitäisi ottaa se ikään kuin moraalinen vastuu tässä asiassa itsellemme.

Itse asiassa kiinnostava kysymys tässä onkin, että kuinka on mahdollista, että Helsingissä on toimittu tai toimitaan lain tai suositusten vastaisessa tilanteessa kuin täällä toimitaan

28.2.2007

kouluterveydenhuollon kohdalla? Johtuuko se siitä, että me valtuutetut emme tiedä, minkälaisessa tilanteessa kouluissa tai kouluterveydenhuollossa Helsingissä ollaan. Vai johtuuko se siitä, että raami on ikään kuin ajateltu väärällä tavalla, että pitäisi tehdä juuri niin - niin kuin täällä kauniisti on monissa puheenvuoroissa on sanottu - että pitäisi nostaa esimerkiksi juuri terveys- ja sosiaalipuolen raamia sillä tavalla, että siellä aidosti pystyttäisiin tekemään sitä ennaltaehkäisevää työtä, josta täällä on puhuttu monissa puheissa? Eli se on täysin väärä se linja, että niin kuin hinnalla millä hyvänsä yritetään pysyä siinä asetetussa raamissa. Jos me todella niin kuin hinnalla millä hyvänsä pysytään niissä raameissa, niin silloin on täysin naurettavaa puhua täällä varhaisesta puuttumisesta tai siitä, kuinka on todella ikävää, että lapset ja nuoret Helsingissä voivat huonosti.

Näkisin sen niin, että seuraavassa budjetissa pitäisi ihan oikeasti lisätä määrärahoja kouluterveydenhuoltoon esimerkiksi ja moneen muuhunkin kohtaan, joissa puhutaan nimenomaan tästä tai tehdään tärkeitä ennaltaehkäisevää työtä, niin olisi tärkeitä nostaa ihan oikeasti niitä määrärahoja.

Toinen asia, jolla voitaisiin parantaa koululaisten hyvinvointia, olisi positiivisen diskriminaation määräraha.

Eli samoin – niin kuin täällä on monissa puheissa todettu - lapsiperheiden pahoinvointi Helsingissä, niin kuin koko maassa, on lisääntynyt viime vuosina ja erilaiset ongelmat, lapsiperheiden ongelmat heijastuvat tietysti myös koulumaailmassa. Monilta kouluilta on tullut sellaista viestiä, että positiivisen diskriminaation määräraha on heille hirveän tärkeä, että positiivisen diskriminaation määrärahan avulla tehdään sellaisia asioita, joiden avulla sitten pystytään paikkamaan sitä oppilaiden hätää. Käsitkseni mukaan – olen itse opetuslautakunnan varapuheenjohtaja – kuitenkin positiivisen diskriminaation määrärahan pitäisi olla huomattavasti suurempi, jotta pystyttäisiin vastaamaan siihen tarpeeseen, joka kouluissa on. Jos sitä positiivisen diskriminaation määrärahaa nostettaisiin, sillä voitaisiin vähän lisätä erilaisia kriteerejä siihen, tai lisätä niitä painotuksia siinä positiivisen diskriminaation rahan myöntämisessä, jotta koulut saisivat tarvitsemaansa rahaa enemmän.

Tässä kohdassa voi itse asiassa viitata siihen, että nyt juuri viime vuoden lopussa, 2006 vuoden lopussa, päättyi tällainen Urban-2 – rahoituksella toteutettu ”Koulujen elämää” varten hanke, joka työllisti parilla koululla, josta Myllypuron koulu oli toinen, sosionomin, joka teki mm. sellaista työtä, että hän kävi hakemassa lapsia, jotka eivät kouluun

28.2.2007

ilmestyneet, niin kävi hakemassa näitä lapsia kotoa kouluun. Tällaiseen tietenkään - niin kuin ymmärretään – kouluissa ei ole resursseja, että koulunkäyntiavustajat eivät voi sieltä kouluista lähteä hakemaan niitä lapsia kouluun, joiden vanhemmat eivät syystä tai toisesta välitä tai kykene lähettämään lapsiaan kouluun. Opetustoimesta puuttuu sellainen henkilö, sellainen virka, sellainen ihminen, joka voisi tehdä tällaista työtä. Se voisi olla esimerkiksi sosiaalitoimen puolella oleva henkilö, joka sitten toimisi kuitenkin siellä koulumaailmassa. Tällaista tukea ihan oikeasti tarvittaisiin. Esimerkiksi Rastilassa on kuulemani mukaan tällainen kokeilu, jossa seurakunta rahoittaa tällaisen diakonin, joka tekee juuri tällaista edellä mainitun kaltaista, että hän toimii siinä koulun ja kodin välimaastossa. Tällaiselle olisi ihan oikeata tarvetta. Pitäisi miettiä kokonaan uudestaan juuri sellaisia toimintatapoja, jossa voitaisiin auttaa niitä perheitä, joilla eivät resurssit riitä lapsen koulunkäynnin tukemiseen. **(Puheenjohtajan välihuomaus.)**

Kolmanneksi puhuisin ryhmäkokoasiasta.

Tässä on itse asiassa sama juttu kuin kouluterveydenhuollossa, elikkä päivähoitolaki meillä on niin väljä, että se sallii sen, että päivähoitoryhmiä voidaan kasvattaa ihan loputtoman suuriksi. Elikkä siinäkin nimenomaan kaupungilla on oma vastuunsa siitä, että siellä resurssit olisivat riittävät ja ryhmäkoot olisivat tarpeeksi pienet. **(Puheenjohtajan välihuomaus.)**

Sanon viimeisenä asiana vielä, kun täällä on puhuttu lasten ja nuorten ongelmista, niin mielestäni se, mistä valtuutettu Peltokorpi on itse asiassa tehnyt täällä ponnin tai aloitteen elikkä lapsivaikutusten arvioinnin ulottaminen kaikkeen päätöksentekoon - selvästi huomaa, että lapset ja nuoret voivat niin huonosti - että se ei mielestäni pahaa tekisi, jos sellaista lapsivaikutusten arviointia yritettäisiin soveltaa kaikessa päätöksenteossa.

Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan lämpimästi kouluterveydenhuollon rahojen lisäämistä, mutta meille on kyllä esitetty terveyslautakunnassa, että Helsingissä on vähemmän lapsia kuin 600 per yksi kouluterveydenhoitaja, eli meidän tilanteemme on todellisuudessa parempi, mutta meillä on siis erittäin vähän lääkäreitä kouluterveydenhuollossa, mutta meidän ammattikouluissamme ja ammattikorkeakouluissamme on hyvin

28.2.2007

huonosti järjestetty tämä terveydenhuolto. Me tulemme antamaan siitä lausunnon. Mielestäni nämä luvut eivät pidä paikkaansa, mitä äsken kuultiin.

28.2.2007

Valtuutettu Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja.

Olin ajatellut pitää puheenvuoroni lyhyesti paikalta, mutta en voinut olla tulematta tänne pöytäkirjaan puhujakorokkeelle äskeisen terveyslautakunnan varapuheenjohtajan puheenvuoron jälkeen.

Meillä valtuustossa on keskusteltu tästä kouluterveydenhoitajien määrästä kyselytunnilla ja erilaisissa muissa tilanteissa, budjetin yhteydessä jne. moneen otteeseen ja aina tähän mennessä se viesti on ollut kyllä selkeästi sitä, että meillä on kaupungilla omat suositukset ja on sosiaali- ja terveysministeriön ja Kuntaliiton suositukset ja meidän kaupungin omat suositukset on, paljonko lapsia on per lääkäri ja terveydenhoitaja, niin ne ovat isommat kuin mitkä ovat sosiaali- ja terveysministeriön ja Kuntaliiton suositukset. Mutta kun me emme näitä meidän omia suosituksiamme edes tällä hetkellä täytä. Eli meidän tilanne on huomattavasti heikompi, mikä on se ministeriön ja Kuntaliiton suositus. Tästä käyntiin - aika vastakin - valtuustossa keskustelua. Sen keskustelun tuloksena todettiin, että se tilanne oli ehkä vieläkin heikompi, mitä me olemme ajatelleet. Mutta meidän olemme saaneet onneksi jonkun verran kuitenkin viime vuosina tähän tilanteeseen parannusta. Terveystilannetta muistaakseni, oliko viime vai toissa vuonna, tuli 12 lisää ja koululääkäreitä nyt tälle vuodelle pari lisää. Edistystä on tapahtunut, mutta emme ole vielä sillä tasolla, mikä olisi riittävä ja hyvää. Tämän asian eteen pitää työskennellä edelleen.

Lasten ja nuorten hyvinvointi on pitkällä tähtäimellä tärkein asia, mihin pitää satsata juuri siksi, jos haluamme pitkällä tähtäimellä vähentää kustannuksia sekä sosiaali- että sosiaalipuolella, että haluamme, että ne lapset ja nuoret ovat tulevaisuudessa työntekijöitä, jotka tuottavat sitten hyvää jaettavaa kaikille meille. Mutta tämä ei ole pelkästään Helsingin kaupungin, vaan tämä on koko valtakunnan poliittinen kysymys myös hyvin voimakkaasti.

Eduskuntavaalit ovat ihan hetken päästä edessä. Vaalien jälkeen, kun käydään hallitusohjelman neuvotteluja, Helsingin kaupungin tulevien vuosien talouden kannalta on erinomaisen tärkeää, mitä hallitusohjelman neuvotteluissa kirjataan kuntien talouden kannalta, mitä sinne kirjataan siitä, että kuinka paljon kunnat saavat jatkossa valtionosuuksia, minkälaisia lisävelvoitteita kunnille säilytetään ja kuinka paljon valtio tulee maksamaan, kustantamaan niitten lisävelvoitteiden

28.2.2007

kunnille aiheuttamia kustannuksia. Se on tärkeää, että jos meille tulee lisävelvoitteita ja sitovia velvoitteita erityisesti, niin saisimme myös täyden kustannusvastaavuuden niihin valtiolta, koska muuten se kustannus jää meille omaksi kustannettavaksi. Silloin se tarkoittaa sitä niin kuin tähän mennessä on usein tapahtunut.

Tämä hallitus on meidän valtionosuusiamme lisännyt – onneksi. Ensimmäistä kertaa, pitkästä ajasta meidän valtionosuutemme ovat kasvaneet, mutta ei vielä riittävästi. Tämä on sellainen asia, että voin sanoa, että varmasti täällä, tässä salissa joka ikinen poliittinen ryhmä jatkossakin sen eteen tulee työskentelemään. Mutta meidän pitää tehdä sitä työtä yhdessä. Tässä ei haluta ketään asettaa vastakkain. Mutta tämä on meidän ensi vuoden budjetin. Seuraavien vuosien budjettien kannalta tärkeä kysymys on, miten valtio osallistuu pääkaupunkiseudun kehittämiseen ja meidän tarpeittemme huomioimiseen? Siitä lähtee hyvin pitkälle se, miten meillä on varaa satsata tällä alueella palveluihin, mihin meillä on varaa satsata ja mistä me, keskustelemmeko siitä, että kykenemmekö tarjoamaan kuntalaisille vain ne oikeudet ja palvelut, jotka on laissa säädetty tiukasti velvoitteina kunnille vai pystymmekö tarjoamaan ja haluammeko tarjota sen lisäksi jotain ylimääräistä, niin kuin tällä hetkellä olemme tarjonneet. Helsinki on kuitenkin kohtuullisen hyvällä tasolla palveluissa verrattuna moneen muuhun kuntaan.

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan nostaa tässä tämän lapsivaikutusten arvioinnin, josta tämän vuoden budjettikäsittelyn yhteydessä viime vuonna puhuin keskustan ryhmäpuheenvuorossa. Lähdin liikkeelle siitä, että lasten ja nuorten hyvinvoinnin turvaamiseksi perheitä on turvattava varhaisessa vaiheessa. Yritin viime vuonna ajaa läpi sitä, että lapsivaikutusten arviointia toteutettaisiin Helsingin kaupungin talousarvion valmistelussa.

YK:n yleiskokouksen lasten erityisistunto kansallisessa toimintasuunnitelmassa – joka löytyy STM:n julkaisusarjasta 5/2005 ”Lapsille sopiva Suomi” – esitettiin, että lapsivaikutusten arviointia lähdetäisiin toteuttamaan johdonmukaisesti päätöksenteossa. Tähän mennessä tätä ei ole toteutettu missään yhteiskunnallisessa päätöksenteossa. Nyt Keski-Suomessa ollaan Paras-hankkeen tähän aluevaiheeseen – aluevaihe on eteenpäin viennissä – aloittamassa kokeilua ja lapsiasiainvaltuutettu Maria-Kaisa Aula on ollut tässä aloitteen tekijänä hyvin voimakkaasti. STAKES on julkaissut lapsivaikutusten arvioinnista viime vuoden loppupuolella ohjeistuksen.

28.2.2007

Ne löytyvät STAKESin sivuilta. Se julkaisu tuo erinomaisen hyvin esille, mitä käytännössä lapsivaikutusten arvioinnilta tarkoitetaan.

Lapsivaikutusten arviointi ei välttämättä tarkoita sitä, että meidän pitää massiivisesti satsata lisää rahaa kaikkeen, vaan se tarkoittaa myös sitä, että katsomme asioita uudella tavalla ja eri näkökulmasta. Me voimme monia asioita tehdä järkevämmiin ja tehokkaammin ja jopa pienemmällä rahamäärällä. Nostan esimerkiksi lastensuojelun. Sillä tällä hetkellä Suomi, verrattuna Ruotsiin ja Norjaan esimerkiksi, laitoshoidossa kulkee aivan toisissa prosenteissa, jopa niin, että se mitä meillä on perhehoidossa, niin Norjassa on laitoshoidossa sen verran lapsia. Jos saisimme näitä kysymyksiä toiselle tolalle, saisimme valtavasti lisää jaettavaa ja käytettäväksi ennaltaehkäisevälle puolelle. Siksi pidän erittäin tärkeänä, että osaisimme katsoa asioita vähän toiselta näkökulmalta kuin aikaisemmin.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Puutun siihen, mitä valtuutettu Peltokorpi puhui puheensa alkuosassa.

Olen täsmälleen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että on erittäin olennaista, mikä on valtion ja kaupungin keskinäinen rahoitussuhde ja miten kustannuspaineet siinä suhteessa jakautuvat ja miten veloitteet jakautuvat.

Tämä laajamittainen Stadin kuppaminenhan alkoi jo 1990-luvun alussa Ahon hallituskaudella. Silloinhan tilanne johti siihen, että Helsingin saamat valtionosuudet muuttuivat, heittivät häränpyllyä ja niistä tuli valtion saamia Helsinki-osuuksia eli Helsinki maksoi huomattavasti enemmän kuin sai. Tälläkin hetkellä tilanne on se, että kun meillä on veroprosentti 17,5, niin kaupungin omaan käyttöön jää vain noin 14,5, eli se kolmen veroprosentin tuotto menee edelleen muualle Suomeen. Jos Helsinki saisi pitää omat verorahansa ja käyttää ne helsinkiläisten hyväksi, niin eihän meillä olisi mitään vaikeuksia järjestää palveluita täällä millään alueella ja kaikki voisivat olla tyytyväisiä. Mutta edelleenkin tässä on se vinoutuma, että pääkaupunkia kupataan muun Suomen kustannuksella.

Se on kyllä sellainen asia, että toivoisin, että joka ikinen kansanedustajaehdokas ja valituksi tullut ryhtyisi jatkossa noudattamaan Helsinki-politiikkaa.

28.2.2007

Valtuutettu Karu

Puheenjohtaja.

Lyhyesti ihan totean, että jokainen tuntee liikunnan ennaltaehkäisevän vaikutuksen. Sen vuoksi liikuntaväki halusikin lyhyesti kertoa, että myös me tarvitsemme lisää määrärahoja ja resursseja.

47 §

Esityslistan asia nro 6

HERMANNIN TONTIN 21007/1 JA KORTTELIN 21015 SEKÄ KATUALUEEN

ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11481)

Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Esityslistan sivulla 37 mainittu sopimus on allekirjoitettu 26.2.2007.

Valtuutettu Hellström

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tänne entiselle eläinlääkiksen / Eläinlääkintä- ja elintarvike tutkimuslaitoksen ? tontille on tulossa aika hieno asuinalue. Kävin siellä pyörimässä, kun katselin tämän kaavan aluetta.

Tässä on yksi ikävä asia. Eli tässä puretaan hieno tallirakennus. Vaikka sitä ei pureta kokonaisuudessaan, eli siitä jää tiilinen kerros ja varmasti rakennuksesta tulee todella hieno, niin olisi ollut vielä suotavampaa, että rakennus olisi voitu säilyttää kokonaisuudessaan. Tämä tallihan on sellainen, että siinä on myös hieno harjakatto, joka nyt sitten menetetään, kun ne kerrokset rakennetaan. Aukion ympärillä on mm.

28.2.2007

tämä Eelan entinen päärakennus, joka ei koskaan ole ollut Eläinlääketieteellisen korkeakoulun päärakennus, toisin kuin listatekstissä väitetään, mutta siinä on kulmalla myös eläinlääkiksen ihan ensimmäinen ikinä rakennettu ensimmäinen rakennus, joka on sittemmin toiminut mm. ylioppilaskunnan rakennuksena. Tähän kokonaisuuteen olisi hienosti sopinut tämä vanha talli, joka on suunnilleen samoihin aikoihin rakennettu kuin Eelan päärakennus.

Tästä harmistani huolimatta en nyt kuitenkaan esitä tämän asian palauttamista, koska se tarkoittaisi sitä, että tässä menetettäisiin aika paljon asuinkerrosneliöitä, joita myös kipeästi tarvitsemme. Vaikkakin tälle alueelle tulee paljon asuntoja, se olisi ollut harkitsemisen arvoista. Olen myös aavistellut, että tällaisella esityksellä ei olisi läpimenomahdollisuuksia.

Mutta näin tulin tänne kuitenkin harmini tämän hienon vanhan tallin menetyksestä kertomaan. Toivon, että aina kun tällaisia kaavoja tehdään, joissa on hienoa olemassa olevaa rakennuskantaa, niin aina ensisijainen vaihtoehto olisi miettiä näiden vanhojen rakennusten uusiokäyttöä. Esimerkiksi tässä tapauksessa kyseessä on rakennus, joka ei ole missään tapauksessa syvärunkoinen tai siinä mielessä hankala. Se olisi hyvin helposti muunnettavissa asunnoiksi sellaisenaan.

Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kysyisin apulaiskaupunginjohtaja Korpiselta tähän alueeseen liittyen.

Kun valtuustossa hyväksyttiin tämän alueen ensimmäinen kaava, se osa, joka on Hämeentien varressa, sen kaavan hyväksymisen yhteydessä hyväksyttiin myös ponsi - varsin selvin lukemin – siitä, että alueelle pitää tulla myös opiskelija-asumista. Miten tätä valtuuston tahtoa on edistetty myöhemmin kaupungin päätöksenteossa ja kaupungin tontinjaossa?

Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

En kyllä ihan suoraan ymmärrä, miten se tähän asemakaavaan liittyy,

28.2.2007

jota nyt käsitellään. Jos ei se liity, niin ehkä se vastataan sitten kun ponteen vastataan.

Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Se liittyy sillä tavalla tähän, että valtuusto on yhdessä tehnyt sen päätöksen, että alueelle pitää tulla myös opiskelija-asuntoja ponnella, ja tämän alueen osalta nyt kaavoitetaan toinen osuus. Kysyin, miten tämä asia etenee. Onko tarkoitus nyt sitten jatkossa tältä osin, että näihin nyt kaavoitettaviin tulee opiskelija-asuntoja vai onko valtuuston yhdessä hyväksymä ponsi sivuutettu täysin?

Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Niin kuin tekstissä sanotaan, tämä on kokonaan Senaatti-kiinteistöjen hallinnassa. Se ei ole kaupungin päätettävissä. Meillä on yhteistyösopimus valtion kanssa opiskelijatonttien määrästä. Ja mikäli se sitten näitten prosessien kautta tulee tähän alueelle, niin se on valtion päätettävissä. Sehän on paljon suurempi alue, josta aikaisemmin puhuttiin. Siellä on pelivaraa sitten tämän kaava-alueen ulkopuolella kyllä enemmän.

48 §

Esityslistan asia nro 7

KONALAN KORTTELIN 32033, TONTTIEN 32034/1 JA 6 SEKÄ KORTTE-
LEIDEN 32035 JA 32037 YM. ALUEIDEN (KONALAN KESKUSTA JA
HARTWALLIN ALUE) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11558)

Apulaiskaupunginjohtaja Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

28.2.2007

Sivulla 65 mainittu sopimus on allekirjoitettu 20.2.2007

55 §

Esityslistan asia nro 14

ERON MYÖNTÄMINEN TIETOKESKUKSEN JOHTAJALLE JA VIRAN
TÄYTTÄMINEN

Ledamoten Åhman

Siinä on kaksi niin voimakasta painovirhettä, että jotain sille on tehtävä. Parasta ehkä pyytää se asia pöydälle tai korjattavaksi. **(Välihuuto!)** Se on yks lysti. Tulevaan pöytäkirjaan pitäisi merkata kunnan ruotsia. **Puheenjohtajan välikysymys.)**

Kohta 4, sivu 2 ruotsinkielisessä versiossa. **(Välihuuto!)** **(Puheenjohtajan välikommentti.)** Avskedsansökan från direktören. Se on väärin, tuo faktacentralen ...?... **(Puheenjohtajan välihuomautus.)**

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Rakel Hiltunen
puheenjohtaja
(paitsi osa 46 §:n kohdalla)

Hannu Hakala
osastopäällikkö

Harry Bogomoloff
puheenjohtaja
(osa 46 §:n kohdalla)

Minerva Krohn
puheenjohtaja
(osa 46 §:n kohdalla)

28.2.2007

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Mari Kiviniemi
kaupunginvaltuutettu

Kimmo Helistö
kaupunginvaltuutettu